

I. Disposicións xerais

MINISTERIO DE ECONOMÍA E FACENDA

6820 *REAL DECRETO 439/2007, do 30 de marzo, polo que se aproba o Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas e se modifica o Regulamento de plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto 304/2004, do 20 de febreiro. («BOE» 78, do 31-3-2007.)*

A Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio, abordou unha reforma do imposto sobre a renda das persoas físicas coa cal se pretende fundamentalmente diminuír a carga tributaria que soportan as rendas do traballo, recuperar a igualdade no tratamento fiscal das circunstancias persoais e familiares, establecer un trato fiscal neutral entre as distintas colocacións do aforro financeiro e reordenar os incentivos fiscais destinados á previsión social para atender tanto as situacións de envellecemento como, por primeira vez, as situacións de dependencia.

Con carácter previo á aprobación deste real decreto e coa finalidade de que os obrigados a practicar retencións e ingresos á conta coñecesen coa maior antelación posible a normativa correspondente en materia de pagamentos á conta, aprobouse o Real decreto 1576/2006, do 22 de decembro, polo que se modifican en materia de pagamentos á conta o Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 1775/2004, do 30 de xullo; o Real decreto 2146/2004, do 5 de novembro, polo que se desenvolven as medidas para atender os compromisos derivados da celebración da XXXII edición da Copa do América na cidade de Valencia, o Regulamento do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto 1777/2004, do 30 de xullo, e o Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto 1776/2004, do 30 de xullo. A regulación efectuada neste imposto polo citado Real decreto 1576/2006 incorporouse ao Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas que se aproba neste real decreto, dotando esta materia da estabilidade necesaria que, en beneficio do principio de seguranza xurídica, debe inspirar calquera proxecto normativo.

Este real decreto estrutúrase nun artigo, unha disposición adicional, tres disposicións transitorias, unha disposición derogatoria e dúas disposicións derradeiras.

O artigo único aproba o Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas.

As normas contidas neste regulamento atopan habilitación tanto nas remisións específicas que a propia lei

efectúa como na habilitación xeral contida na disposición derradeira sétima da Lei 35/2006.

O regulamento, na súa estrutura, axústase á sistemática da lei, intentando respectar, igual que esta última, a estrutura do texto normativo ata o de agora vixente e o contido que se segue considerando axeitado, sinalándose a continuación os principais cambios efectuados.

No relativo a rendas exentas, modificouse, na exención por despedimento ou cesamento do traballador, a presunción existente na actualidade para os casos de nova contratación do traballador na mesma empresa ou outra vinculada, ampliando a definición de porcentaxe de participación a todos os mercados de valores definidos na Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros. Por outra banda, incorporouse un novo artigo para desenvolver a exención de bolsas de estudo e de formación de investigadores, establecéndose fundamentalmente os requisitos que deben concorrer na convocatoria e o límite cuantitativo desta exención. En relación coa exención de determinados premios literarios, artísticos e científicos, mantense a mesma regulación, ben que se prevé a posibilidade de declarar por parte da Administración tributaria a perda do dereito á aplicación da exención inicialmente concedida. En canto á exención ás axudas aos deportistas de alto nivel, revísase o límite desta e, por último, en relación coa exención para os rendementos percibidos por traballos realizados no estranxeiro, por unha parte, aclárase nas operacións entre entidades vinculadas cando se entende que os traballos se realizaron para a entidade non residente e incorpórase o xa disposto na lei en relación co cumprimento do requisito de existencia dun imposto de natureza análoga ou idéntica a este imposto, e, por outra parte, establécese unha regra de cálculo do importe da prestación exenta.

En relación aos rendementos do traballo, incorporáronse as modificacións necesarias como consecuencia do novo tratamento das prestacións percibidas dos distintos sistemas de previsión social e da redución por obtención de rendementos do traballo, desenvolvéndose, en particular, o incremento desta por prolongación da actividade laboral, ao tempo que se ampliou a contía do gasto deducible por cantidades satisfeitas a colexios profesionais e o importe do salario medio anual do conxunto de contribuíntes.

No relativo aos rendementos do capital inmobiliario, por unha parte, adáptanse as regras de determinación do rendimento neto en relación cos gastos de reparación e conservación e os xuros derivados de financiamento alleo, e por outra, régúlase a comunicación que deberá efectuar o arrendatario para que o arrendador poida practicar a redución por arrendamento de vivenda a mozos.

No que se refire aos rendementos de capital mobiliario, adáptase a regulación como consecuencia da non aplicación da redución por obtención de rendementos con período de xeración superior a dous anos ou obtidos de forma notoriamente irregular no tempo a aqueles

rendementos que forman parte da base imponible do aforro.

No referente aos rendementos de actividades económicas, desenvólvense e incorpóranse novos requisitos para a aplicación da nova redución por obtención de tales rendementos ao tempo que se adapta a regulación relativa ao método de estimación obxectiva ás novas regras de determinación do volume de rendementos íntegros e compras cando a mesma actividade económica se desenvolve de forma fraccionada dentro dun grupo familiar ou a través de entidades en réxime de atribución de rendas, e incorpórase o efecto temporal de tres anos para a exclusión ao devandito método previsto na propia Lei do imposto.

Polo que respecta ás ganancias e perdas patrimoniais, para a aplicación da exención por transmisión da vivenda habitual por maiores de sesenta e cinco anos ou persoas en situación de dependencia severa ou gran dependencia, así como para a exención por reinvestimento en vivenda habitual, permítese considerar como vivenda habitual aquela que reúna tal condición no momento da venda ou que tivese tal consideración ata calquera día dos dous anos anteriores á data de transmisión. Desta forma, permítese que o contribuínte poida deixar de residir efectivamente na devandita vivenda dispoñendo dun prazo adicional para a súa venda sen a perda da correspondente exención.

No relativo ás rendas en especie, adáptase a definición de prezo ofertado ao disposto na Lei do imposto, ao tempo que se eleva o límite exento cando se utilicen fórmulas indirectas de prestación do servizo de comedor por parte das empresas, introducindo entre elas as tarxetas e demais medios electrónicos de pagamento.

Pola súa banda, o capítulo dedicado á base liquidable adáptase aos cambios operados en materia de previsión social, en particular como consecuencia da aplicación dos novos límites previstos na lei, e desenvólvese a mobilización da previsión matemática dos plans de previsión asegurados.

No título dedicado á xestión do imposto adaptouse a obriga de declarar aos novos supostos e contías previstos na Lei do imposto, respéctase o tratamento actual ao non-obrigado a declarar por este imposto e impúlsase o borrador de declaración como mecanismo fundamental para simplificar o cumprimento por parte dos contribuíntes das súas obrigas tributarias. Por outra banda, incorporáronse novas obrigas formais de información para as entidades aseguradoras que comercialicen seguros de dependencia, plans de previsión asegurados ou plans individuais de aforro sistemático, e desenvólvese a obriga de información a cargo dos contribuíntes que sexan titulares de patrimonios protexidos.

Ademais, incorporáronse dúas novas disposicións adicionais para, por unha parte, permitir mobilizar a previsión matemática entre plans individuais de aforro sistemático, e por outra, aclarar a forma de aplicación da redución do 65 por cento derivada do réxime fiscal do acontecemento «Copa do América 2007».

En canto ás disposicións transitorias do regulamento, mantense o réxime de reinvestimento de beneficios extraordinarios operando da mesma forma que na actualidade, amplíase o disposto na actual regulación para sociedades transparentes ás sociedades patrimoniais, e incorpóranse tres novas disposicións, unha para que non se reteña aos contribuíntes que exerzan determinadas actividades económicas que determinen o rendemento neto conforme o método de estimación obxectiva ata que non finalice o prazo extraordinario de renuncias ao devandito método, outra para que as entidades que xestionan determinados sistemas de previsión social identifiquen as achegas ou primas realizadas e a súa correspondente rendibilidade para poder aplicar correctamente o réxime transitorio previsto na Lei do imposto e, por último, outra

para aclarar que, ata que entre en vigor a nova redacción do artigo 49.3 do regulamento, as mobilizacións entre plans de previsión asegurados se rexerán pola normativa vixente ata o de agora.

Por último, as disposicións transitorias do real decreto regulan o seguinte:

A primeira establece o prazo de publicación da orde de desenvolvemento do método de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas e o réxime especial simplificado do imposto sobre o valor engadido para 2007.

A segunda establece, para 2007, prazos especiais de renuncias e revogacións ao método de estimación obxectiva, á modalidade simplificada do método de estimación directa e aos réximes especiais simplificados e da agricultura, gandaría e pesca do imposto sobre o valor engadido.

A terceira establece un período transitorio de adaptación das especificacións dos plans de pensións aos cambios introducidos na súa normativa regulamentaria.

Na disposición derogatoria do real decreto derrógase o anterior Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas e determinados preceptos cuxa regulación foi incorporada ao regulamento que se aproba.

Na disposición derradeira primeira do real decreto efectúanse as modificacións pertinentes no Regulamento de plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto 304/2004, do 20 de febreiro, para adaptalo ás modificacións que introduciu a disposición derradeira quinta da citada Lei 35/2006 no texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro.

Na disposición derradeira segunda do Real decreto establécese a súa entrada en vigor o día seguinte ao da publicación no Boletín Oficial del Estado.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Economía e Facenda, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación de Consello de Ministros na súa reunión do día 30 de marzo de 2007,

DISPÓN O :

Artigo único. *Aprobación do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas.*

Apróbase o Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, que se insire a continuación.

Disposición adicional única. *Remisións normativas.*

As referencias normativas efectuadas noutras disposicións ao Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 214/1999, do 5 de febreiro, ou polo Real decreto 1775/2004, do 30 de xullo, entenderanse realizadas aos preceptos correspondentes do regulamento que se aproba por este real decreto.

Disposición transitoria primeira. *Prazo de publicación da orde de desenvolvemento do método de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas e do réxime especial simplificado do imposto sobre o valor engadido para o ano 2007.*

A orde ministerial pola que se desenvolven para o ano 2007 o método de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas e o réxime especial simplificado do imposto sobre o valor engadido deberase publicar no «Boletín Oficial del Estado» no prazo de quince días a partir da publicación no «Boletín Oficial del Estado» deste real decreto.

Disposición transitoria segunda. *Prazo de renuncias e revogacións aos réximes especiais simplificado e da agricultura, gandaría e pesca do imposto sobre o valor engadido, do método de estimación obxectiva e da modalidade simplificada do método de estimación directa do imposto sobre a renda das persoas físicas para o ano 2007.*

1. O prazo de renuncias, ao cal se refiren os artigos 29.1 e 33.1.a) do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado por este real decreto, e o artigo 33.2, parágrafo segundo, do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, así como a revogación delas, que deben producir efectos para o ano 2007, comprenderá desde o día seguinte ao da data de publicación no «Boletín Oficial del Estado» da orde ministerial que desenvolve para o ano 2007 o método de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas e o réxime especial simplificado do imposto sobre o valor engadido, ata o 20 de abril de 2007.

O disposto no parágrafo anterior débese entender sen prexuízo das renuncias previstas no artigo 33.1.b) do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado por este real decreto, e o artigo 33.2, parágrafo terceiro, do Regulamento do imposto sobre o valor engadido.

2. As renuncias presentadas, para o ano 2007, aos réximes especiais simplificado e da agricultura, gandaría e pesca do imposto sobre o valor engadido, ao método de estimación obxectiva ou á modalidade simplificada do método de estimación directa do imposto sobre a renda das persoas físicas, durante o mes de decembro de 2006, entenderanse presentadas en período hábil.

Non obstante, os suxeitos pasivos afectados polo disposto no parágrafo anterior poderán modificar a súa opción no prazo previsto no punto 1 anterior.

Disposición transitoria terceira. *Adaptación das especificacións dos plans de pensións.*

Concédesse un prazo de doce meses desde a entrada en vigor deste real decreto para a adaptación das especificacións dos plans de pensións ás modificacións introducidas pola disposición derradeira primeira deste real decreto no Regulamento de plans e fondos de pensións aprobado polo Real decreto 304/2004, do 20 de febreiro, sen prexuízo da aplicación efectiva desta normativa.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

1. No momento da entrada en vigor deste real decreto quedarán derogadas todas as disposicións que se opoñan ao establecido nel. En particular, quedarán derogadas:

1.º O Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo artigo único do Real decreto 1775/2004, do 30 de xullo.

2.º As disposicións transitorias primeira, segunda e terceira do Real decreto 1576/2006, do 22 de decembro.

2. Malia o previsto no punto anterior, conservarán a súa vixencia o Real decreto 2146/2004, do 5 de novembro, polo que se desenvolven as medidas para atender os compromisos derivados da celebración da XXXII edición da Copa do América na cidade de Valencia, así como as normas regulamentarias de inferior rango a este real decreto que non se opoñan a el mentres non se faga uso das habilitacións non previstas.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Regulamento de plans e fondos de pensións aprobado polo Real decreto 304/2004, do 20 de febreiro.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento de plans e fondos de pensións:

Un. O punto 1 do artigo 2 queda redactado do seguinte modo:

«1. Os plans de pensións definen o dereito das persoas a favor das cales se constitúen a percibir prestacións económicas por xubilación, supervivencia, incapacidade permanente, dependencia e falecemento, e as obrigas de contribución a eles. Os recursos necesarios para o financiamento, cobertura e efectividade dos plans de pensións integranse nos fondos de pensións regulados neste regulamento.

Constituídas voluntariamente, as prestacións dos plans de pensións non serán, en ningún caso, substitutivas daquelas a que se puidese ter dereito no réxime correspondente da Seguridade Social, tendo, en consecuencia, carácter privado e complementario ou non daquelas.

Queda reservada a denominación de plans de pensións, así como as súas siglas, aos plans regulados por este regulamento.»

Dous. O artigo 6 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 6. *Limitación das achegas anuais.*

1. As achegas anuais máximas aos plans de pensións regulados neste regulamento adecuaranse ao seguinte:

a) O total das achegas dos partícipes e contribucións empresariais anuais máximas aos plans de pensións non poderá exceder, para cada partícipe, os límites establecidos na letra a) do punto 3 do artigo 5 do texto refundido da Lei de regulación de os plans e fondos de pensións ou en disposición con rango de lei que modifique os ditos límites.

Os empresarios individuais que realicen contribucións empresariais a favor dos seus traballadores, como promotores dun plan de pensións de emprego, poderán realizar achegas propias ao citado plan, con suxeición aos límites máximos a que se refire o parágrafo anterior. Estas achegas propias non serán cualificadas como contribucións empresariais.

b) Os límites a que se refire a letra a) anterior aplicaranse de forma conxunta ás achegas realizadas polos partícipes e ás imputadas a estes polos promotores.

c) Excepcionalmente, a empresa promotora poderá realizar contribucións a un plan de pensións de emprego de que sexa promotor para garantir as prestacións en curso ou os dereitos dos partícipes de plans que inclúan réximes de prestación definida para a xubilación e cando se puxese de manifesto, a través do oportuno ditame do actuario independente do plan de pensións ou das revisións actuariais, a existencia dun déficit no plan de pensións.

2. Ningún plan de pensións poderá admitir achegas anuais dun mesmo partícipe, directas ou imputadas, por importe superior ao previsto nos puntos anteriores, sen prexuízo do establecido na disposición transitoria quinta da lei e do réxime especial para persoas con discapacidade contido neste regulamento.

3. Os excesos que se produzan sobre a achega máxima establecida poderán ser retirados antes do 30 de xuño do ano seguinte, sen aplicación da sanción prevista no artigo 36. 4 do texto refundido da lei.

O anterior enténdese sen prexuízo da obriga das entidades xestoras e depositarias de non aceptar

achegas superiores aos límites establecidos, e da responsabilidade administrativa sancionable conforme o previsto no artigo 35.3.n) do texto refundido da lei.

A devolución das contías indebidamente achegadas axustarase ás seguintes condicións:

a) A devolución realizarase polo importe efectivamente achegado en exceso, con cargo ao dereito consolidado do partícipe. A rendibilidade imputable ao exceso de achega acrecerá ao patrimonio do fondo de pensións se fose positiva, e será por conta do partícipe se resultase negativa.

Se o dereito consolidado resultase insuficiente para a devolución, e o partícipe realizase achegas a outros plans de pensións no exercicio en que se produciu o exceso, procederá a devolución do restante aplicando as regras anteriores con cargo aos dereitos consolidados nos devanditos plans ou aqueles a que os dereitos se mobilizasen de ser o caso.

b) Tratándose de exceso de achegas de promotores de plans de pensións do sistema de emprego, procederá igualmente a devolución polo importe efectivamente achegado en exceso acrecendo ao patrimonio do fondo a rendibilidade positiva imputable a este, sendo por conta do promotor se resultase negativa.

c) No suposto de excesos por concorrencia de achegas do promotor e do partícipe a un plan de emprego, devolveranse en primeiro lugar as achegas do partícipe. En todo caso, serán irrevogables as achegas efectuadas polo promotor axustadas ás condicións estipuladas nas especificacións do plan de pensións e aos límites establecidos na lei.

No caso de que conflúan nun mesmo exercicio achegas a un plan de emprego con achegas do partícipe a plans individuais ou asociados, deberán ser retiradas en primeiro lugar as achegas realizadas ao plan individual ou asociado.

O establecido neste punto 3 enténdese sen prexuízo de que os excesos de achega resultasen dunha incorrecta cuantificación ou instrumentación do seu cobramento e das responsabilidades que puidesen derivar.»

Tres. O artigo 7 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 7. *Continxencias.*

As continxencias susceptibles de cobertura nun plan de pensións poderán ser:

a) Xubilación.

1.º Para a determinación da continxencia de xubilación observarase o previsto no réxime da Seguridade Social correspondente.

Polo tanto, a continxencia de xubilación entenderase producida cando o partícipe acceda efectivamente á xubilación no réxime da Seguridade Social correspondente, sexa á idade ordinaria, anticipada ou posteriormente.

As persoas que, conforme a normativa da Seguridade Social, estean na situación de xubilación parcial, terán como condición preferente nos plans de pensións a de partícipe para a cobertura das continxencias previstas neste artigo susceptibles de acaecer, podendo realizar achegas para a xubilación total. Non obstante, as especificacións dos plans de pensións poderán prever o pagamento de prestacións con motivo do acceso á xubilación parcial. En todo caso será aplicable o réxime de incompatibilidades previsto no artigo 11.

2.º Cando non sexa posible o acceso dun partícipe á xubilación, a continxencia entenderase pro-

ducida a partir da idade ordinaria de xubilación no réxime xeral da Seguridade Social, no momento en que o partícipe non exerza ou cesase na actividade laboral ou profesional, e non estea cotizando para a continxencia de xubilación en ningún réxime da Seguridade Social.

b) Incapacidade permanente total para a profesión habitual, absoluta para todo traballo, e grande invalidez.

Para a determinación destas situacións observarase o previsto no réxime da Seguridade Social correspondente.

c) Falecemento do partícipe ou beneficiario, que pode xerar dereito a prestacións de viuvez, orfandade ou a favor doutros herdeiros ou persoas designadas.

d) Dependencia severa ou grande dependencia do partícipe regulada na Lei 39/2006, do 14 de decembro, de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia.»

Catro. O artigo 10 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 10. *Prestacións.*

1. As prestacións son o dereito económico dos beneficiarios dos plans de pensións como resultado do acaecemento dunha continxencia cuberta por estes.

Salvo que as especificacións do plan dispoñan o contrario, con carácter xeral, as datas e modalidades de percepción das prestacións serán fixadas e modificadas libremente polo partícipe ou o beneficiario, cos requisitos e limitacións establecidas nas especificacións ou nas condicións de garantía das prestacións.

As prestacións dos plans de pensións terán o carácter de monetarias e poderán ser:

a) Prestación en forma de capital, consistente nunha percepción de pagamento único. O pagamento desta prestación poderá ser inmediato á data da continxencia ou diferido a un momento posterior.

b) Prestación en forma de renda, consistente na percepción de dous ou máis pagamentos sucesivos con periodicidade regular, incluíndo polo menos un pagamento en cada anualidade. A renda poderá ser actuarial ou financeira, de contía constante ou variable en función dalgún índice ou parámetro de referencia predeterminado.

As rendas poderán ser vitalicias ou temporais, inmediatas á data da continxencia ou diferidas a un momento posterior.

En caso de falecemento do beneficiario, as especificacións poderán prever a reversión da renda a outros beneficiarios previstos ou designados.

c) Prestacións mixtas, que combinen rendas de calquera tipo cun pagamento en forma de capital, debendo axustarse ao previsto nas letras anteriores.

d) Prestacións distintas das anteriores en forma de pagamentos sen periodicidade regular.

2. As especificacións deberán concretar a forma das prestacións, as súas modalidades, e as normas para determinar a súa contía e vencementos, con carácter xeral ou opcional para o beneficiario, indicando se son ou non revalorizables e, de ser o caso, a forma de revalorización, as súas posibles reversións e o grao de aseguramento ou garantía.

3. O beneficiario do plan de pensións ou o seu representante legal, conforme o previsto nas especificacións do plan, deberá solicitar a prestación sina-

lando, de ser o caso, a forma elixida para o seu cobramento, e presentar a documentación acreditativa que proceda segundo o previsto nas especificacións.

Segundo o previsto nas especificacións, a comunicación e acreditación documental poderase presentar ante as entidades xestora ou depositaria ou promotora do plan de pensións ou ante a comisión de control do plan no caso dos plans de emprego e asociados, estando obrigado o receptor a realizar as actuacións necesarias encamiñadas ao recoñecemento e efectividade da prestación.

4. O recoñecemento do dereito á prestación deberá serlle notificado ao beneficiario mediante escrito asinado pola entidade xestora, dentro do prazo máximo de quince días hábiles desde a presentación da documentación correspondente, indicándolle a forma, modalidade e contía da prestación, periodicidade e vencementos, formas de revalorización, posibles reversións, e grao de aseguramento ou garantía, informando, de ser o caso, do risco a cargo do beneficiario e demais elementos definitorios da prestación, segundo o previsto nas especificacións ou de acordo coa opción sinalada por aquel.

Se se tratase dun capital inmediato, deberá serlle aboado ao beneficiario dentro do prazo máximo de sete (7) días hábiles desde que este presentase a documentación correspondente.

5. Nos supostos excepcionais de liquidez previstos no artigo 9 deste regulamento, de acordo co previsto nas especificacións, e coas condicións ou limitacións que estas establezan, os dereitos consolidados poderanse facer efectivos mediante un pagamento ou en pagamentos sucesivos mentres que se manteñan as ditas situacións debidamente acreditadas.

6. As prestacións dos plans de pensións deberán ser aboadas ao beneficiario ou beneficiarios previstos ou designados, salvo que mediase embargo, traba xudicial ou administrativa; neste caso observarase o que dispoña o mandamento correspondente.»

Cinco. O artigo 11 queda redactado como segue:

«Artigo 11. *Incompatibilidades entre achegas e prestacións.*

1. Con carácter xeral, non se poderá simultanear a condición de partícipe e a de beneficiario por unha mesma continxencia nun plan de pensións ou en razón da pertenza a varios plans de pensións, sendo incompatible a realización de achegas e o cobramento de prestacións pola mesma continxencia simultaneamente.

A partir do acceso á xubilación, o partícipe poderá seguir realizando achegas ao plan de pensións. Non obstante, unha vez iniciado o cobramento da prestación de xubilación, as achegas só se poderán destinar ás continxencias de falecemento e dependencia.

Se, no momento de acceder á xubilación, o partícipe continúa de alta noutro réxime da Seguridade Social por exercicio dunha segunda actividade, poderá seguir igualmente realizando achegas ao plan de pensións, ben que, unha vez que inicie o cobramento da prestación de xubilación, as achegas só se poderán destinar ás continxencias de falecemento e dependencia. Tamén será aplicable o mesmo réxime aos partícipes que accedan á situación de xubilación parcial.

O mesmo réxime se aplicará cando non sexa posible o acceso do partícipe á xubilación nos

supostos previstos no artigo 7.a).2.º e no artigo 8.1 deste regulamento. Nestes casos o partícipe con, polo menos, 65 ou 60 anos de idade, respectivamente, poderá seguir realizando achegas. Non obstante, unha vez iniciado o cobramento ou anticipo da prestación correspondente a xubilación, as achegas posteriores só se poderán destinar ás continxencias de falecemento e dependencia.

Non obstante o disposto nos parágrafos anteriores, se, unha vez cobrada a prestación ou iniciado o cobramento, o beneficiario causa alta posterior nun réxime de Seguridade Social por exercicio ou reinicio de actividade, poderá reiniciar as súas achegas para xubilación unha vez que tivese percibido a prestación integramente ou suspendido o cobramento asignando expresamente os dereitos económicos remanentes á posterior xubilación.

2. No caso de anticipo da prestación correspondente a xubilación por expediente de regulación de emprego, a que se refire o artigo 8.2 deste regulamento, o beneficiario poderá continuar as achegas para calquera continxencia susceptible de acaecer, unha vez que tivese percibido aquela integramente ou suspendido o cobramento asignando expresamente o remanente a outras continxencias.

3. As persoas en situación de incapacidade total e permanente para a profesión habitual, ou absoluta e permanente para todo traballo, ou grande invalidez, recoñecida no réxime de Seguridade Social correspondente, poderán realizar achegas a plans de pensións para a cobertura das continxencias previstas no artigo 7 susceptibles de acaecer na persoa do interesado, tendo en conta o seguinte:

a) De non ser posible o acceso á xubilación, esta continxencia entenderase producida cando o interesado alcance a idade ordinaria de xubilación no réxime de Seguridade Social correspondente. O anterior tamén se poderá aplicar cando o réxime de Seguridade Social correspondente prevexa a xubilación por incapacidade e esta se produza con anterioridade á idade ordinaria de xubilación.

b) Unha vez acaecida unha continxencia de incapacidade laboral, o partícipe poderá seguir realizando achegas ao plan de pensións, e poderá solicitar o cobramento da prestación de incapacidade posteriormente.

c) O beneficiario da prestación dun plan de pensións por incapacidade permanente poderá continuar as achegas a plans de pensións para calquera outra continxencia susceptible de acaecer, unha vez que percibise aquela integramente ou suspendese o cobramento asignando expresamente o remanente a outras continxencias susceptibles de acaecer.

4. A continuidade no cobramento das prestacións a que se refiren os puntos anteriores será compatible coa alta posterior do beneficiario nun réxime de Seguridade Social por exercicio de actividade, salvo disposición contraria nas especificacións.

5. A percepción dos dereitos consolidados por enfermidade grave ou desemprego de longa duración será incompatible coa realización de achegas a calquera plan de pensións, salvo as que resulten obrigatorias ou vinculadas ás do promotor dun plan de emprego.

O partícipe poderá continuar as achegas para calquera continxencia susceptible de acaecer, unha vez que percibise integramente os dereitos consolidados ou suspendese o cobramento asignando expresamente o remanente ás devanditas continxencias.

6. O disposto neste artigo entenderase sen prexuízo do réxime de instrumentación dos compromisos por pensións das empresas cos traballadores e beneficiarios previsto na disposición adicional primeira da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións. En particular:

a) A percepción das prestacións será compatible coas achegas a favor de beneficiarios que, excepcionalmente, realicen os promotores dos plans de pensións do sistema de emprego cando sexa preciso para garantir as prestacións en curso en caso de que se puxese de manifesto, a través do oportuno ditame de actuario independente ou das revisións actuariais, a existencia dun déficit no plan de pensións, nos termos previstos nesta normativa.

b) A percepción de prestacións dos plans de pensións por incapacidade permanente será compatible coas achegas de promotor que, de ser o caso, se prevexan nos plans de pensións de emprego para o persoal incurso nas devanditas situacións para instrumentar os compromisos por pensións referidos ao dito persoal.

c) A percepción da prestación correspondente á xubilación por expediente de regulación de emprego será compatible coas achegas do promotor previstas, se é o caso, nos plans de pensións do sistema de emprego en favor do persoal afectado polo expediente de regulación de emprego, para instrumentar os compromisos por pensións referidos ao devandito persoal, que sexan de obrigada suxeición á referida disposición adicional primeira da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.

d) A percepción dos dereitos consolidados dun plan de pensións en caso de enfermidade grave ou desemprego de longa duración será compatible coa realización de achegas aos plans de emprego para instrumentar os compromisos por pensións referidos ao persoal afectado polas devanditas situacións que sexan de obrigada suxeición á disposición adicional primeira da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións. O mesmo réxime se aplicará respecto das achegas dos perceptores que sexan obrigatorias ou vinculadas ás do promotor dun plan de emprego.»

Seis. O artigo 13 queda redactado como segue:

«Artigo 13. *Continxencias do réxime especial para persoas con discapacidade.*

As achegas a plans de pensións realizadas por partícipes cun grao de minusvalidez nos termos previstos no artigo 12, así como as realizadas ao seu favor conforme o devandito artigo, poderanse destinar á cobertura das seguintes continxencias:

a) Xubilación da persoa con discapacidade conforme o establecido no artigo 7.

De non ser posible o acceso a esta situación, poderán percibir a prestación correspondente á idade que se sinala de acordo coas especificacións do plan a partir de que cumpra os 45 anos, sempre que careza de emprego ou ocupación profesional.

b) Incapacidade e dependencia, conforme o previsto nas letras b) e d) do artigo 7 deste regulamento, do minusválido ou do cónxuxe do minusválido, ou dun dos parentes en liña directa ou colateral ata o terceiro grao inclusive dos cales dependa ou de quen o tivese ao seu cargo en réxime de tutela ou acollemento.

Así mesmo, poderá ser obxecto de cobertura o agravamento do grao de discapacidade do partícipe que o incapacite de forma permanente para o

emprego ou ocupación que viñese exercendo, ou para todo traballo, incluída a grande invalidez sobrevida, cando non sexa posible o acceso a prestación conforme un réxime da Seguridade Social.

c) Falecemento do minusválido, que pode xerar prestacións conforme o establecido no artigo 7.c).

Non obstante, as achegas realizadas por persoas que poidan realizar achegas a favor do minusválido conforme o previsto no artigo 12.a) só poderán xerar, en caso de falecemento do minusválido, prestacións de viuvez, orfandade ou a favor dos que as realizasen, en proporción á achega destes.

d) Xubilación, conforme o previsto no artigo 7, do cónxuxe ou dun dos parentes do minusválido en liña directa ou colateral ata o terceiro grao inclusive, do cal dependa ou de quen o teña ao seu cargo en réxime de tutela ou acollemento.

e) Falecemento do cónxuxe do discapacitado, ou dun dos parentes en liña directa ou colateral ata o terceiro grao inclusive, dos cales dependa ou de quen o tivese ao seu cargo en réxime de tutela ou acollemento.

f) As contribucións que, de acordo co recollido neste regulamento, só se poidan destinar a cubrir a continxencia de falecemento do minusválido, deberánse realizar baixo o réxime xeral.»

Sete. O punto 4 do artigo 19 queda redactado como segue:

«4. Os plans de pensións poderán prever a contratación de seguros, avais e outras garantías coas correspondentes entidades financeiras para a cobertura de riscos determinados ou o aseguramento ou garantía das prestacións. Naqueles plans de pensións nos cales as coberturas de dependencia operen en réxime de prestación definida, deberánse instrumentar as devanditas coberturas a través dos correspondentes contratos de seguro previstos polo plan con entidades aseguradoras, o cal en ningún caso asumirá os riscos inherentes ás devanditas prestacións.

Os citados contratos poderanse formalizar, conforme a normativa correspondente en cada caso, con entidades de crédito e con entidades aseguradoras.

Estes contratos deberán ter carácter colectivo e, no caso dos plans de emprego, corresponderse cos colectivos fixados en especificacións, salvo, en ambos os dous casos, os destinados á cobertura dos dereitos económicos dos beneficiarios.»

Oito. O punto 5 do artigo 22 queda redactado como segue:

«5. Nos termos e condicións establecidos neste regulamento para cada modalidade de plan, os dereitos consolidados dos partícipes e, de ser o caso, os dereitos económicos dos beneficiarios, poderanse mobilizar a outro ou outros plans de pensións, ou ben aos plans de previsión asegurados regulados no artigo 51.3 a Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Nove. O punto 2 do artigo 34 queda redactado como segue:

«2. Con periodicidade cando menos anual, a entidade xestora do fondo de pensións en que o plan estea integrado remitirá a cada partícipe dos plans de emprego unha certificación sobre as achegas, directas ou imputadas, realizadas en cada ano natural, e o valor, ao final do ano natural, dos seus dereitos consolidados no plan.

As especificacións poderán prever prazos inferiores ao sinalado anteriormente para remitir a devandita información.

A certificación a que se refire este punto deberá conter un resumo sobre a determinación das continxencias cubertas, o destino das achegas e as regras de incompatibilidade sobre aquelas.

De ser o caso, a certificación indicará a contía dos excesos de achega do partícipe advertidos sobre os máximos establecidos e o deber de comunicar o medio para o aboamento da devolución.

Dez. O punto 1 do artigo 38 queda redactado do seguinte modo:

«1. Os plans de pensións de promoción conxunta deberán ser da modalidade de achega definida para a continxencia de xubilación, sen prexuízo do disposto nos puntos seguintes.

As prestacións definidas que se prevegan para caso de falecemento, incapacidade permanente e dependencia do partícipe, así como as garantías aos beneficiarios unha vez acaecida calquera continxencia e as súas reversións, deberán garantirse na súa totalidade mediante os correspondentes contratos de seguro previstos polo plan, o cal en ningún caso asumirá os riscos inherentes ás devanditas prestacións. Os contratos de seguro previstos para a cobertura de falecemento, invalidez e dependencia do partícipe deberán ser de duración non superior a un ano, e poderán ser renovables.»

Once. O punto 2 do artigo 48 queda redactado do seguinte modo:

«2. Con periodicidade anual, a entidade xestora do fondo de pensións remitirá a cada partícipe dos plans individuais unha certificación sobre as achegas realizadas en cada ano natural, e o valor, ao final do ano natural, dos seus dereitos consolidados.

A certificación a que se refire este punto deberá conter un resumo sobre a determinación das continxencias cubertas, o destino das achegas e as regras de incompatibilidade sobre aquelas.

De ser o caso, a certificación indicará a contía dos excesos de achega advertidos e o deber de comunicar o medio para o aboamento da devolución.

Doce. O artigo 50 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 50. *Mobilización de dereitos nun plan individual.*

1. Os dereitos consolidados nos plans de pensións do sistema individual poderanse mobilizar a outro plan ou plans de pensións, ou a un ou varios plans de previsión asegurados, por decisión unilateral do partícipe, ou por terminación do plan. A mobilización por decisión unilateral poderá ser total ou parcial.

2. Os dereitos económicos dos beneficiarios nos plans de pensións do sistema individual tamén se poderán mobilizar a outros plans de pensións ou a plans de previsión asegurados por petición do beneficiario, sempre e cando as condicións de garantía e aseguramento da prestación así o permitan e nas condicións previstas nas especificacións dos plans de pensións correspondentes. Esta mobilización poderá ser total ou parcial.

3. En calquera destes supostos os dereitos consolidados integraranse no plan ou plans de pensións ou no plan ou plans de previsión asegurados que designe o partícipe.

A integración dos dereitos consolidados noutro plan de pensións ou nun plan de previsión asegurado exige a condición de partícipe ou tomador destes por parte da persoa que mobiliza os citados dereitos.

O traspaso dos dereitos consolidados a un plan de pensións integrado nun fondo distinto ou a un plan de previsión asegurado deberá realizarse necesariamente mediante transferencia bancaria directa, ordenada pola sociedade xestora do fondo de orixe ao seu depositario, desde a conta do fondo de orixe á conta do fondo de destino ou da aseguradora de destino.

4. Cando un partícipe desexe mobilizar a totalidade ou parte dos dereitos consolidados que teña nun plan de pensións a outro plan integrado nun fondo de pensións xestionado por diferente entidade xestora ou a un plan de previsión asegurado dunha entidade aseguradora distinta á entidade xestora do plan de pensións, o partícipe deberá dirixirse á entidade xestora ou aseguradora de destino, para iniciar o seu traspaso.

Para tal fin, o partícipe deberá xuntar á súa solicitude a identificación do plan e fondo de pensións de orixe desde o cal se realizará a mobilización, así como, de ser o caso, o importe que se vai mobilizar. A solicitude incorporará unha comunicación dirixida á entidade xestora de orixe para ordenar o traspaso, que inclúa unha autorización do partícipe á entidade xestora ou aseguradora de destino para que, no seu nome, poida solicitar da xestora do fondo de orixe a mobilización dos dereitos consolidados, así como toda a información financeira e fiscal necesaria para realizalo.

A solicitude do partícipe presentada nun establecemento da entidade promotora do plan de destino ou do depositario de destino entenderase presentada na entidade xestora de destino, salvo que de xeito expreso as especificacións do plan de pensións de destino o limiten á entidade xestora.

No caso de que existan convenios ou contratos que permitan xestionar as solicitudes de mobilización a través de mediadores ou das redes comerciais doutras entidades, a presentación da solicitude en calquera establecemento destes entenderase realizada na entidade xestora ou aseguradora.

No prazo máximo de dous días hábiles desde que a entidade aseguradora ou entidade xestora de destino dispoña da totalidade da documentación necesaria, esta deberá, ademais de comprobar o cumprimento dos requisitos establecidos regulamentariamente para a mobilización de tales dereitos, comunicarlle a solicitude á xestora do fondo de orixe, con indicación, polo menos, do plan e fondo de pensións de destino, o depositario deste e os datos da conta do fondo de pensións de destino á cal se debe efectuar a transferencia ou, no caso de mobilización a un plan de previsión asegurado, indicación, polo menos, do plan de previsión asegurado, entidade aseguradora de destino e os datos da conta de destino á cal se debe efectuar a transferencia.

Nun prazo máximo de cinco días hábiles contados desde a recepción por parte da entidade xestora de orixe da solicitude coa documentación correspondente, esta entidade deberá ordenar a transferencia bancaria e remitirlle á xestora ou aseguradora de destino toda a información financeira e fiscal necesaria para o traspaso.

5. No caso de que a entidade xestora de orixe sexa, pola súa vez, a xestora do fondo de destino ou a aseguradora do plan de previsión asegurado de destino, o partícipe deberá indicar na súa solicitude

o importe que desexa mobilizar, de ser o caso, o plan de pensións destinatario e o fondo de pensións de destino ao cal estea adscrito ou, noutro caso, o plan de previsión asegurado destinatario.

A xestora deberá emitir a orde de transferencia no prazo máximo de tres días hábiles desde a data de presentación da solicitude polo partícipe.

6. O procedemento para a mobilización de dereitos económicos por solicitude do beneficiario axustarase ao establecido nos puntos anteriores, entendéndose realizadas aos beneficiarios e aos seus dereitos económicos as referencias feitas aos partícipes e os seus dereitos consolidados.

No caso de prestacións garantidas por entidade aseguradora ou outra entidade financeira, as condicións e o procedemento de mobilización, de ser o caso, axustaranse ao estipulado no contrato correspondente.

7. Non será admisible a aplicación de gastos ou penalizacións sobre os dereitos consolidados por mobilización.

8. Nos procedementos de mobilizacións regulados neste artigo autorízase que a transmisión da solicitude de traspaso, a transferencia de efectivo e a transmisión da información entres as entidades intervinientes se poidan realizar a través do Sistema Nacional de Compensación Electrónica, mediante as operacións que, para estes supostos, se habiliten no devandito sistema.»

Trece. O artigo 55 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 55. *Mobilización de dereitos nun plan asociado.*

1. Os dereitos consolidados nos plans de pensións do sistema asociado poderanse mobilizar a outro plan ou plans de pensións, ou a un ou varios plans de previsión asegurados, por decisión unilateral do partícipe ou por perda da condición de asociado do promotor ou por terminación do plan. A mobilización por decisión unilateral poderá ser total ou parcial.

2. Os dereitos económicos dos beneficiarios nos plans de pensións do sistema asociado tamén se poderán mobilizar a outros plans de pensións, ou a plans de previsión asegurados, por petición do beneficiario, sempre e cando as condicións de garantía e aseguramento da prestación así o permitan e nas condicións previstas nas especificacións dos plans de pensións correspondentes. Esta mobilización poderá ser total ou parcial.

3. O disposto nos puntos 3 e seguintes do artigo 50 deste regulamento será de aplicación á mobilización dos dereitos consolidados do partícipe ou dos dereitos económicos do beneficiario nun plan de pensións asociado.

No caso de que as prestacións estean garantidas por entidades aseguradoras ou outras entidades financeiras, os procedementos de mobilización dos dereitos correspondentes a estas axustarase ao previsto no contrato correspondente.»

Catorce. O punto 5 do artigo 75 queda redactado do seguinte modo:

«5. Para os efectos da realización de achegas a plans de pensións, mobilización de dereitos consolidados, recoñecemento de prestacións e liquidez de dereitos consolidados en supostos excepcionais, utilizarase o valor diariamente fixado da conta de posición do plan, aplicándose o correspondente á data en que se faga efectiva a achega, a mobilización, a liquidez ou o pagamento da prestación.

Non obstante, as normas de funcionamento do fondo poderán referir a valoración dos dereitos consolidados e prestacións á correspondente ao día hábil anterior ao sinalado no parágrafo anterior, e, no caso das achegas, poderán referirla ao día hábil seguinte.

Para a valoración dos pagamentos que se efectuarán por prestacións de contía non garantida, que se deban satisfacer en forma de capital diferido ou renda con cargo ao fondo de capitalización, utilizarase igualmente o valor da conta de posición na data ou datas dos seus vencementos, ben que as normas de funcionamento do fondo poderán referir a valoración aos cambios bolsistas ou similares correspondentes ao día hábil seguinte ao do vencemento.

O disposto neste punto enténdese sen prexuízo da validez e os efectos xurídicos da data da achega ou da solicitude de mobilización, liquidez ou recoñecemento da prestación.

Para os efectos do previsto neste regulamento, por data de solicitude entenderase a de recepción pola xestora ou depositaria, o promotor do plan ou a comisión de control do plan, da petición formulada por escrito polo partícipe ou beneficiario, ou por un terceiro actuando na súa representación, que conteña a totalidade da documentación necesaria. O receptor estará obrigado a facilitarlle ao solicitante a constancia da súa recepción.

As entidades xestoras serán responsables dos atrasos que se produzan en exceso sobre os prazos previstos neste regulamento para tramitar e facer efectivas as solicitudes dos partícipes ou beneficiarios, sen prexuízo da posibilidade da entidade xestora de repetir contra aquel que causase o atraso.»

Quince. O punto 1 do artigo 101 queda redactado como segue:

«1. A contratación dun plan de pensións formalízase mediante un documento ou boletín de adhesión suscrito polo partícipe conxuntamente co promotor do plan, a xestora e a depositaria.

O boletín de adhesión conterá información, polo menos, sobre os seguintes extremos:

a) A denominación, sistema e modalidade do plan ou plans de pensións.

b) A denominación do fondo ou fondos de pensións e número identificativo no rexistro especial.

c) A denominación e domicilio social do promotor do plan, así como da xestora e depositaria do fondo correspondente co seu número identificativo nos rexistros especiais correspondentes.

d) A lexislación aplicable ao contrato, e indicación da normativa fiscal aplicable.

e) Indicacións sobre o réxime de achegas, continxencias cubertas, sinalando, nas que así proceda, que se determinarán conforme o réxime da Seguridade Social aplicable ao partícipe, réxime de prestacións, posibles beneficiarios, formas de cobramento e grao de aseguramento ou garantía das prestacións, con identificación, de ser o caso, da denominación e domicilio social da entidade aseguradora ou garante.

Sinalarase o destino das achegas e prestacións, conforme este regulamento, das persoas sen posibilidade de acceso á xubilación que non figuren de alta nin coticen en ningún réxime da Seguridade Social, así como das persoas xubiladas.

O boletín deberá conter espazos para o sinalamento das continxencias cubertas ou destino das achegas e designación de beneficiarios, advertindo de que os designados deben ser, en todo caso, persoas físicas.

Nos réximes de achega definida sinalarase a dependencia do valor dos dereitos consolidados e das prestacións respecto da evolución do valor do patrimonio do fondo.

f) Indicacións sobre os límites de achega a plans de pensións establecidos pola normativa, e o procedemento para a solicitude das prestacións por parte do beneficiario, con advertencia das sancións administrativas previstas no texto refundido da lei por incumprimento dos citados límites.

g) Indicacións sobre o cálculo do dereito consolidado e condicións e prazo de mobilización e, de ser o caso, supostos excepcionais de liquidez. En todo caso, reflectirase claramente o carácter non reembolsable do dereito consolidado ata a produción da continxencia ou, de ser o caso, nos citados supostos excepcionais.

h) Instancias de reclamación utilizables en caso de litixio indicando, se é o caso, a denominación e domicilio do defensor do partícipe.

i) Sinalarase o lugar e forma en que o partícipe poderá acceder en calquera momento ao contido das especificacións do plan de pensións e ás normas de funcionamento do fondo, á declaración da política de investimento a que se refire o punto 3 do artigo 69, así, como, de ser o caso, ao Regulamento de funcionamento do defensor do partícipe, documentos que, en calquera caso, deberán estar á disposición dos partícipes e beneficiarios.

En ningún caso se poderán emitir boletíns ou documentos de adhesión a un plan de pensións que incorporen a contratación de operacións, produtos ou servizos distintos daquel.

Dezaseis. A disposición adicional primeira queda redactada do seguinte modo:

«Disposición adicional primeira. *Continxencias suxeitas á disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.*

1. Para os efectos do previsto na disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, as continxencias que se deberán instrumentar nas condicións establecidas naquela serán as de xubilación, incapacidade permanente, falecemento e dependencia previstas, respectivamente, nas alíneas a).1.º, b) c) e d) do artigo 7 deste regulamento.

2. No caso de empregados que accedan á xubilación parcial conforme a normativa de Seguridade Social, suxeitaranse á citada disposición adicional primeira os compromisos da empresa referidos a aqueles vinculados á xubilación total, incapacidade permanente, falecemento e dependencia antes citados.

3. Os compromisos asumidos polas empresas cos traballadores que extingan a súa relación laboral e pasen a situación legal de desemprego como consecuencia de expediente de regulación de emprego, que consistan no pagamento de prestacións con anterioridade á xubilación, poderán ser obxecto de instrumentación, con carácter voluntario, de acordo co réxime previsto na referida disposición adicional primeira do texto refundido da lei; neste caso someteranse á normativa financeira e fiscal derivada daquela. O disposto no parágrafo anterior será aplicable ás prestacións pagadoiras ao traballador afectado polo expediente de regulación de emprego mentres non acceda á xubilación, así como ás reversións de tales prestacións por falecemento producidas antes do acceso á xubilación.

Estarán suxeitos necesariamente á referida disposición adicional primeira do texto refundido da lei os compromisos referidos ao persoal afectado polo expediente de regulación de emprego vinculados especificamente ás continxencias de incapacidade permanente, dependencia, as prestacións pagadoiras ao devandito persoal por ou a partir da xubilación, así como os de falecemento antes ou despois da xubilación distintas das reversións sinaladas no parágrafo anterior.»

Dezasete. Introdúcese unha nova disposición adicional cuarta, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional cuarta. *Mobilidade a mutualidades de previsión social que actúen como instrumento de previsión social empresarial de plans de pensións de emprego das administracións públicas formalizados ou cuxa promoción se acordase en convenio colectivo antes da entrada en vigor da Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro.*

Os plans de pensións de emprego promovidos polas administracións públicas, incluídas as corporacións locais, por entidades e organismos públicos e por empresas e sociedades participadas por estas en polo menos un 50 por 100, que se formalizasen ou cuxa promoción se acordase en convenio colectivo con anterioridade ao 24 de novembro de 2002, poderán acordar, sen consecuencias tributarias, a terminación do plan e a mobilización dos dereitos consolidados dos partícipes e, de ser o caso, dos dereitos derivados das prestacións causadas que permanezan no plan, a unha mutualidade de previsión social que actúe como instrumento de previsión social empresarial respectando, en todo caso, a garantía individualizada das prestacións causadas.»

Dezaioito. Introdúcese unha nova disposición transitoria sexta, coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria sexta. *Partícipes xubilados antes do 1 de xaneiro de 2007 que non iniciasen o cobramento da prestación.*

Os partícipes xubilados antes do 1 de xaneiro de 2007 poderán seguir realizando achegas a plans de pensións acolléndose ao establecido no artigo 11.1, sempre que non cobrasen ou iniciasen o cobramento da prestación do plan. Non obstante o anterior:

a) Os partícipes xubilados con anterioridade ao 1 de xullo de 2006, e que realizasen achegas desde a xubilación ata o 1 de xaneiro de 2007, destinarán as ditas achegas para falecemento.

b) Os partícipes xubilados a partir do 1 de xullo de 2006, e que realizasen achegas desde a xubilación ata o inicio do cobramento da prestación correspondente a esta continxencia, poderán percibir as ditas achegas como consecuencia da xubilación.»

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

1. Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado. Non obstante, os puntos doce e trece da disposición derradeira primeira deste real decreto e o punto 3 do artigo 49 do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas entrarán en vigor o día 1 de xaneiro de 2008.

2. As normas do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas aplicaranse aos períodos impositivos respecto dos cales sexa de aplicación a

Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio, salvo o disposto no artigo 45 e 49.3 do Regulamento do imposto, aprobado por este real decreto, que resultará de aplicación a partir das súas respectivas datas de entrada en vigor previstas no punto anterior.

Dado na Embaixada de España en Guatemala o 30 de marzo de 2007.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente segundo do Goberno e ministro de Economía e Facenda,

PEDRO SOLBES MIRA

REGULAMENTO DO IMPOSTO SOBRE A RENDA DAS PERSOAS FÍSICAS

ÍNDICE

Título I. Suxeición ao imposto: aspectos materiais, persoais e temporais.

Capítulo I. Rendidas exentas.

Artigo 1. Indemnizacións por despedimento ou cesamento do traballador.

Artigo 2. Exención de bolsas ao estudo e de formación de investigadores.

Artigo 3. Exención de determinados premios literarios, artísticos e científicos.

Artigo 4. Exención das axudas aos deportistas de alto nivel.

Artigo 5. Exención das gratificacións extraordinarias percibidas pola participación en misións de paz ou humanitarias.

Artigo 6. Exención dos rendementos percibidos por traballos realizados no estranxeiro.

Capítulo II. Imputación temporal.

Artigo 7. Imputación temporal de rendementos.

Título II. Determinación da capacidade económica sometida a gravame.

Capítulo I. Regras xerais.

Artigo 8. Concepto de valores ou participacións homoxéneas.

Capítulo II. Definición e determinación da renda gravable.

Sección 1.ª Rendementos do traballo.

Artigo 9. Axudas de custo e asignacións para gastos de locomoción e gastos normais de manutención e estadía.

Artigo 10. Gastos deducibles por cotas satisfeitas a sindicatos e colexios profesionais.

Artigo 11. Aplicación da redución do 40 por cento a determinados rendementos do traballo.

Artigo 12. Redución por obtención de rendementos netos do traballo.

Sección 2.ª Rendementos do capital.

Subsección 1.ª Rendementos do capital inmobiliario.

Artigo 13. Gastos deducibles dos rendementos do capital inmobiliario.

Artigo 14. Gastos de amortización dos rendementos do capital inmobiliario.

Artigo 15. Rendementos do capital inmobiliario obtidos de forma notoriamente irregular no tempo e rendementos percibidos de forma fraccionada.

Artigo 16. Redución por arrendamento de vivenda.

Subsección 2.ª Rendementos do capital mobiliario.

Artigo 17. Disposición parcial en contratos de seguro.

Artigo 18. Tributación da rendibilidade obtida ata o momento da constitución das rendas diferidas.

Artigo 19. Requisitos exixibles a determinados contratos de seguro con prestacións por xubilación e invalidez percibidas en forma de renda.

Artigo 20. Gastos deducibles en determinados rendementos do capital mobiliario.

Artigo 21. Rendementos do capital mobiliario obtidos de forma notoriamente irregular no tempo e rendementos percibidos de forma fraccionada.

Sección 3.ª Rendementos de actividades económicas.

Subsección 1.ª Normas xerais.

Artigo 22. Elementos patrimoniais afectos a unha actividade.

Artigo 23. Valores de afectación e desafectación.

Artigo 24. Atribución de rendas.

Artigo 25. Rendementos de actividades económicas obtidos de forma notoriamente irregular no tempo e rendementos percibidos de forma fraccionada.

Artigo 26. Redución polo exercicio de determinadas actividades económicas.

Artigo 27. Métodos de determinación dos rendementos de actividades económicas.

Subsección 2.ª Estimación directa simplificada.

Artigo 28. Ámbito de aplicación do método de estimación directa simplificada.

Artigo 29. Renuncia e exclusión do método de estimación directa simplificada.

Artigo 30. Determinación do rendimento neto no método de estimación directa simplificada.

Artigo 31. Entidades en réxime de atribución.

Subsección 3.ª Estimación obxectiva.

Artigo 32. Ámbito de aplicación do método de estimación obxectiva.

Artigo 33. Renuncia ao método de estimación obxectiva.

Artigo 34. Exclusión do método de estimación obxectiva.

Artigo 35. Incompatibilidade da estimación obxectiva coa estimación directa.

Artigo 36. Coordinación do método de estimación obxectiva co imposto sobre o valor engadido e o imposto xeral indirecto canario.

Artigo 37. Determinación do rendimento neto no método de estimación obxectiva.

Artigo 38. Actividades independentes.

Artigo 39. Entidades en réxime de atribución.

Sección 4.ª Ganancias e perdas patrimoniais

Artigo 40. Determinación do valor de adquisición.

Artigo 41. Exención por reinvestimento en vivenda habitual.

Artigo 42. Redución de ganancias patrimoniais para determinados elementos patrimoniais afectos.

Capítulo III. Rendidas en especie.

Artigo 43. Entrega de accións a traballadores.

Artigo 44. Gastos de estudo para a capacitación ou reciclaxe do persoal que non constitúen retribución en especie.

Artigo 45. Gastos por comedores de empresa que non constitúen retribución en especie.

Artigo 46. Gastos por seguros de enfermidade que non constitúen retribución en especie.

Artigo 47. Dereitos de fundadores de sociedades.

Artigo 48. Prezo ofertado.

Capítulo IV. Base liquidable.

Artigo 49. Plans de previsión asegurados.

Artigo 50. Prazo de presentación das autoliquidacións complementarias na disposición de dereitos consolidados de sistemas de previsión social.

Artigo 51. Excesos de achegas aos sistemas de previsión social.

Artigo 52. Acreditación do número de socios, patrimonio e porcentaxe máxima de participación en institucións de investimento colectivo.

Título III. Mínimo persoal e familiar.

Artigo 53. Mínimo familiar por descendentes menores de tres anos.

Título IV. Deducións da cota

Capítulo I. Dedución por investimento en vivenda habitual.

Artigo 54. Concepto de vivenda habitual.

Artigo 55. Adquisición e rehabilitación da vivenda habitual.

Artigo 56. Contas vivenda.

Artigo 57. Obras de adecuación da vivenda habitual por persoas con discapacidade.

Capítulo II. Dedución por rendas obtidas en Ceuta ou Melilla.

Artigo 58. Rendas obtidas en Ceuta ou Melilla.

Capítulo III. Perda do dereito a deducir.

Artigo 59. Perda do dereito a deducir.

Título V. Dedución por maternidade.

Artigo 60. Procedemento para a práctica da dedución por maternidade e o seu pagamento anticipado.

Título VI. Xestión do imposto

Capítulo I. Obriga de declarar

Artigo 61. Obriga de declarar.

Artigo 62. Autoliquidación e ingreso.

Artigo 63. Fraccionamento nos supostos de falecemento e de perda da residencia en España.

Artigo 64. Borrador de declaración.

Artigo 65. Devolucións derivadas da normativa do tributo.

Artigo 66. Liquidación provisional a non obrigados a presentar declaración.

Artigo 67. Colaboración externa na presentación e xestión de declaracións.

Capítulo II. Obrigas formais, contables e rexistrais

Artigo 68. Obrigas formais, contables e rexistrais.

Artigo 69. Outras obrigas formais de información.

Artigo 70. Obrigas de información das entidades en réxime de atribución de rendas.

Artigo 71. Obrigas de información dos contribuíntes que sexan titulares de patrimonios protexidos.

Capítulo III. Acreditación da condición de persoa con discapacidade.

Artigo 72. Acreditación da condición de persoa con discapacidade e da necesidade de axuda doutra persoa ou da existencia de dificultades de mobilidade.

Capítulo IV. Autoliquidacións complementarias.

Artigo 73. Prazo de presentación de autoliquidacións complementarias.

Título VII. Pagamentos á conta.

Capítulo I. Retencións e ingresos á conta. Normas xerais.

Artigo 74. Obriga de practicar retencións e ingresos á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Artigo 75. Rendas suxeitas a retención ou ingreso á conta.

Artigo 76. Obrigados a reter ou ingresar á conta.

Artigo 77. Importe da retención ou ingreso á conta.

Artigo 78. Nacemento da obriga de reter ou de ingresar á conta.

Artigo 79. Imputación temporal das retencións ou ingresos á conta.

Capítulo II. Cálculo das retencións.

Sección 1.ª Rendementos do traballo.

Artigo 80. Importe das retencións sobre rendementos do traballo.

Artigo 81. Límite cuantitativo excluínte da obriga de reter.

Artigo 82. Procedemento xeral para determinar o importe da retención.

Artigo 83. Base para calcular o tipo de retención.

Artigo 84. Mínimo persoal e familiar para calcular o tipo de retención.

Artigo 85. Cota de retención.

Artigo 86. Tipo de retención.

Artigo 87. Regularización do tipo de retención.

Artigo 88. Comunicación de datos do perceptor de rendas do traballo ao seu pagador.

Artigo 89. Procedementos especiais en materia de retencións e ingresos á conta.

Sección 2.ª Rendementos do capital mobiliario.

Artigo 90. Importe das retencións sobre rendementos do capital mobiliario.

Artigo 91. Concepto e clasificación de activos financeiros.

Artigo 92. Requisitos fiscais para a transmisión, reembolso e amortización de activos financeiros.

Artigo 93. Base de retención sobre os rendementos do capital mobiliario.

Artigo 94. Nacemento da obriga de reter e de ingresar á conta sobre os rendementos do capital mobiliario.

Sección 3.ª Rendementos de actividades económicas.

Artigo 95. Importe das retencións sobre rendementos de actividades económicas.

Sección 4.ª Ganancias patrimoniais.

Artigo 96. Importe das retencións sobre ganancias patrimoniais derivadas das transmisións ou reembolsos de accións e participacións de institucións de investimento colectivo.

Artigo 97. Base de retención sobre as ganancias patrimoniais derivadas de transmisións ou reembolsos de accións e participacións de institucións de investimento colectivo.

Artigo 98. Nacemento da obriga de reter.

Artigo 99. Importe das retencións sobre outras ganancias patrimoniais.

Sección 5.ª Outras rendas.

Artigo 100. Importe das retencións sobre arrendamentos e subarrendamentos de inmobles.

Artigo 101. Importe das retencións sobre dereitos de imaxe e outras rendas.

Capítulo III. Ingresos á conta.

Artigo 102. Ingresos á conta sobre retribucións en especie do traballo.

Artigo 103. Ingresos á conta sobre retribucións en especie do capital mobiliario.

Artigo 104. Ingresos á conta sobre retribucións en especie de actividades económicas.

Artigo 105. Ingresos á conta sobre determinadas ganancias patrimoniais.

Artigo 106. Ingreso á conta sobre outras rendas.

Artigo 107. Ingreso á conta sobre dereitos de imaxe.

Capítulo IV. Obrigas do retedor e do obrigado a ingresar á conta.

Artigo 108. Obrigas formais do retedor e do obrigado a ingresar á conta.

Capítulo V. Pagamentos fraccionados.

Artigo 109. Obrigados ao pagamento fraccionado.

Artigo 110. Importe do fraccionamento.

Artigo 111. Declaración e ingreso.

Artigo 112. Entidades en réxime de atribución de rendas.

Título VIII. Réxime especial aplicable aos traballadores desprazados a territorio español.

Artigo 113. Ámbito de aplicación.

Artigo 114. Contido do réxime especial de tributación polo imposto sobre a renda de non-residentes.

Artigo 115. Duración.

Artigo 116. Exercicio da opción.

Artigo 117. Renuncia ao réxime.

Artigo 118. Exclusión do réxime.

Artigo 119. Comunicacions á Administración tributaria e acreditación do réxime.

Artigo 120. Certificado de residencia fiscal.

Disposición adicional primeira. Exención das indemnizacións por danos persoais.

Disposición adicional segunda. Acordos previos de valoración das retribucións en especie do traballo persoal para os efectos da determinación do correspondente ingreso á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Disposición adicional terceira. Información aos tomadores dos plans de previsión asegurados e seguros de dependencia.

Disposición adicional cuarta. Participacións en fondos de investimento cotizados.

Disposición adicional quinta. Plans individuais de aforro sistemático.

Disposición adicional sexta. Réxime fiscal do acontecemento «Copa do América 2007».

Disposición transitoria primeira. Transmisións de elementos patrimoniais afectos realizadas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1998.

Disposición transitoria segunda. Reinvestimento de beneficios extraordinarios.

Disposición transitoria terceira. Regularización de deducións por incumprimento de requisitos.

Disposición transitoria cuarta. Dividendos procedentes de sociedades transparentes e patrimoniais.

Disposición transitoria quinta. Réxime transitorio das modificacións introducidas en materia de retencións sobre os rendementos do capital mobiliario e sobre ganancias patrimoniais.

Disposición transitoria sexta. Retención aplicable a determinadas actividades económicas ás cales lles resulta de aplicación o método de estimación obxectiva.

Disposición transitoria sétima. Delimitación das achegas a instrumentos de previsión social complemen-

taria cando concorran achegas anteriores e posteriores ao 31 de decembro de 2006.

Disposición transitoria oitava. Mobilizacións entre plans de previsión asegurados.

Disposición derradeira única. Autorización ao ministro de Economía e Facenda.

TÍTULO I

Suxeición ao imposto: aspectos materiais, persoais e temporais

CAPÍTULO I

Rendas exentas

Artigo 1. *Indemnizacións por despedimento ou cesamento do traballador.*

O desfrute da exención prevista no artigo 7.e) da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio quedará condicionado á real efectiva desvinculación do traballador coa empresa. Presumirase, salvo proba en contrario, que non se dá a devandita desvinculación cando nos tres anos seguintes ao despedimento ou cesamento, o traballador volva prestar servizos á mesma empresa ou a outra empresa vinculada a aquela nos termos previstos no artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, sempre que no caso en que a vinculación se defina en función da relación socio-sociedade, a participación sexa igual ou superior ao 25 por cento, ou ao 5 por cento se se trata de valores admitidos a negociación nalgún dos mercados regulados de valores definidos no título III da Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros.

Artigo 2. *Exención de bolsas ao estudo e de formación de investigadores.*

1. Para os efectos do establecido no artigo 7.j) da Lei do imposto, estarán exentas as bolsas públicas percibidas para cursar estudos regulados cando a concesión se axuste aos principios de mérito e capacidade, xeneralidade e non-discriminación nas condicións de acceso e publicidade da convocatoria. En ningún caso estarán exentas as axudas para o estudo concedidas por un ente público en que os destinatarios sexan exclusivos ou fundamentalmente os seus traballadores ou os seus cónxuxes ou parentes, en liña directa ou colateral, consanguínea ou por afinidade, ata o terceiro grao inclusive destes.

Tratándose de bolsas para estudos concedidas por entidades sen fins lucrativos ás cales lles sexa de aplicación o réxime especial regulado no título II da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, entenderanse cumpridos os principios anteriores cando concorran os seguintes requisitos:

a) Que os destinatarios sexan colectividades xenéricas de persoas, sen que se poida establecer limitación ningunha respecto deles por razóns alleas á propia natureza dos estudos a realizar e as actividades propias do seu obxecto ou finalidade estatutaria.

b) Que o anuncio da convocatoria se publique no Boletín Oficial del Estado ou da comunidade autónoma e ben nun xornal de gran circulación nacional ben na páxina web da entidade.

c) Que a adxudicación se leve a cabo en réxime de concorrencia competitiva.

Para os efectos do previsto no segundo parágrafo do artigo 7.j) da lei, estarán exentas as bolsas para investigación no ámbito descrito polo Real decreto 63/2006, do 27 de xaneiro, polo que se aproba o Estatuto do persoal investigador en formación, sempre e cando o programa de axudas á investigación fose recoñecido e inscrito no Rexistro xeral de programas de axudas á investigación ao cal se refire o artigo 3 do citado real decreto. En ningún caso terán a consideración de bolsa as cantidades satisfeitas no marco dun contrato laboral.

Para os efectos da aplicación do último inciso do artigo 7.j) da lei, as bases da convocatoria deberán prever como requisito ou mérito, de forma expresa, que os destinatarios sexan funcionarios, persoal ao servizo das administracións públicas e persoal docente e investigador das universidades. Ademais, cando as bolsas sexan convocadas por entidades sen fins lucrativos ás cales lles sexa de aplicación o réxime especial regulado no título II da Lei 49/2002, deberán igualmente cumprir os requisitos previstos no segundo parágrafo deste punto.

2. 1.º O importe da bolsa exento para cursar estudos regrados alcanzará os custos de matrícula, ou cantidades satisfeitas por un concepto equivalente para poder cursar tales estudos, e de seguro de accidentes corporais e asistencia sanitaria do cal sexa beneficiario o bolseiro e, de ser o caso, o cónxuxe e fillo do bolseiro sempre que non posúan cobertura da Seguridade Social, así como unha dotación económica máxima, con carácter xeral, de 3.000 euros anuais.

Este último importe elevarase ata un máximo de 15.000 euros anuais cando a dotación económica teña por obxecto compensar gastos de transporte e aloxamento para a realización de estudos regulados do sistema educativo, ata o segundo ciclo universitario incluído. Cando se trate de estudos no estranxeiro, o devandito importe ascenderá a 18.000 euros anuais.

Se o obxecto da bolsa é a realización de estudos do terceiro ciclo, estará exenta a dotación económica ata un importe máximo de 18.000 euros anuais ou 21.600 euros anuais cando se trate de estudos no estranxeiro.

Para os efectos indicados nos parágrafos anteriores, cando a duración da bolsa sexa inferior ao ano natural, a contía máxima exenta será a parte proporcional que corresponda.

2.º No suposto de bolsas para investigación, gozará de exención a dotación económica derivada do programa de axuda do cal sexa beneficiario o contribuínte.

3.º No suposto de bolsas para realización de estudos de terceiro ciclo e bolsas para investigación, a dotación económica exenta incluírá as axudas complementarias que teñan por obxecto compensar os gastos de locomoción, manutención e estadía derivados da asistencia a foros e reunións científicas, así como a realización de estadias temporais en universidades e centros de investigación distintos aos da súa adscrición para completar, en ambos os casos, a formación investigadora do bolseiro.

Artigo 3. *Exención de determinados premios literarios, artísticos e científicos.*

1. Para os efectos da exención prevista no artigo 7.l) da Lei do imposto, terá a consideración de premio literario, artístico ou científico relevante a concesión de bens ou dereitos a unha ou varias persoas, sen contraprestación, en recompensa ou recoñecemento ao valor de obras literarias, artísticas ou científicas, así como ao mérito da súa actividade ou labor, en xeral, en tales materias.

2.1.º O concedente do premio non poderá realizar ou estar interesado na explotación económica da obra ou obras premiadas.

En particular, o premio non poderá implicar nin eximir a cesión ou limitación dos dereitos de propiedade sobre aquelas, incluídos os derivados da propiedade intelectual ou industrial.

Non se considerará incumprido este requisito pola mera divulgación pública da obra, sen finalidade lucrativa e por un período de tempo non superior a seis meses.

2.º En todo caso, o premio deberase conceder respecto de obras executadas ou actividades desenvolvidas con anterioridade á súa convocatoria.

Non terán a consideración de premios exentos as bolsas, axudas e, en xeral, as cantidades destinadas ao financiamento previo ou simultáneo de obras ou traballos relativos ás materias citadas no punto 1 anterior.

3.º A convocatoria deberá reunir os seguintes requisitos:

a) Ter carácter nacional ou internacional.

b) Non establecer limitación ningunha respecto aos concursantes por razóns alleas á propia esencia do premio.

c) Que o seu anuncio se faga público no Boletín Oficial del Estado ou da comunidade autónoma e, polo menos, nun xornal de gran circulación nacional.

Os premios que sexan convocados no estranxeiro ou por organizacións internacionais só terán que cumprir o requisito recollido na letra b) anterior para acceder á exención.

4.º A exención deberá ser declarada polo órgano competente da Administración tributaria, de acordo co procedemento que aprobe o ministro de Economía e Facenda.

A declaración anterior deberá ser solicitada, con achega da documentación pertinente:

a) Pola persoa ou entidade convocante do premio, con carácter xeral.

b) Pola persoa premiada, cando se trate de premios convocados no estranxeiro ou por organizacións internacionais.

A solicitude deberase efectuar con carácter previo á concesión do premio ou no suposto da letra b) anterior antes do inicio do período regulamentario de declaración do exercicio en que se obtívese.

Para a resolución do expediente poderase solicitar informe do departamento ministerial competente por razón da materia ou, de ser o caso, do órgano correspondente das comunidades autónomas.

O prazo máximo para notificar a resolución do procedemento será de seis meses. Transcorrido o prazo para resolver sen que se notificase a resolución expresa, a solicitude poderase entender desestimada.

A declaración terá validez para sucesivas convocatorias sempre que estas non modifiquen os termos que fosen tomados en consideración para os efectos de conceder a exención.

No suposto de que as sucesivas convocatorias modifiquen os devanditos termos, ou se incumpra algún dos requisitos exixidos para a súa aplicación, o mesmo órgano da Administración tributaria a que se refire o primeiro parágrafo deste número 4.º declarará a perda do dereito á súa aplicación desde que a devandita modificación ou incumprimento se produza.

3. Cando a Administración tributaria declare a exención do premio, as persoas a que se refire a letra a) do número 4.º do punto anterior estarán obrigadas a comunicarlle á Administración tributaria, dentro do mes seguinte ao de concesión, a data desta, o premio concedido e os datos identificadores dos que resultasen beneficiados.

Artigo 4. Exención das axudas aos deportistas de alto nivel.

Para os efectos do previsto no artigo 7.m) da Lei do imposto, estarán exentas, co límite de 60.100 euros anuais, as axudas económicas de formación e tecnificación deportiva que cumpran os seguintes requisitos:

- a) Que os seus beneficiarios teñan recoñecida a condición de deportistas de alto nivel, conforme o previsto no Real decreto 1467/1997, do 19 de setembro, sobre deportistas de alto nivel.
- b) Que sexan financiadas, directa ou indirectamente, polo Consello Superior de Deportes, pola Asociación de Deportes Olímpicos, polo Comité Olímpico Español ou polo Comité Paralímpico Español.

Artigo 5. Exención das gratificacións extraordinarias percibidas pola participación en misións de paz ou humanitarias.

Para os efectos do previsto no artigo 7.o) da Lei do imposto, estarán exentas as cantidades satisfeitas polo Estado español aos membros de misións internacionais de paz ou humanitarias polos seguintes motivos:

- a) As gratificacións extraordinarias de calquera natureza que respondan ao desempeño da misión internacional de paz ou humanitaria.
- b) As indemnizacións ou prestacións satisfeitas polos danos persoais que sufrisen durante estas.

Artigo 6. Exención dos rendementos percibidos por traballos realizados no estranxeiro.

1. Estarán exentos do imposto, de acordo co previsto no artigo 7.p) da Lei do imposto, os rendementos do traballo percibidos por traballos efectivamente realizados no estranxeiro, cando concorran os seguintes requisitos:

1.º Que os devanditos traballos se realicen para unha empresa ou entidade non residente en España ou un establecemento permanente radicado no estranxeiro. En particular, cando a entidade destinataria dos traballos estea vinculada coa entidade empregadora do traballador ou con aquela en que preste os seus servizos, entenderase que os traballos se realizaron para a entidade non residente cando, de acordo co previsto no punto 5 do artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, se poida considerar que se prestou un servizo intragrupo á entidade non residente porque o citado servizo lle produza ou lle poida producir unha vantaxe ou utilidade á entidade destinataria.

2.º Que no territorio en que se realicen os traballos se aplique un imposto de natureza idéntica ou análoga ao deste imposto e non se trate dun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal. Considerarase cumprido este requisito cando o país ou territorio en que se realicen os traballos teña suscrito con España un convenio para evitar a dobre imposición internacional que conteña cláusula de intercambio de información.

2. A exención terá un límite máximo de 60.100 euros anuais. Para o cálculo da retribución correspondente aos traballos realizados no estranxeiro, deberanse tomar en consideración os días que efectivamente o traballador estivo desprazado no estranxeiro, así como as retribucións específicas correspondentes aos servizos prestados no estranxeiro.

Para o cálculo do importe dos rendementos producidos cada día polos traballos realizados no estranxeiro, á marxe das retribucións específicas correspondentes aos citados traballos, aplicarase un criterio de repartición proporcional tendo en conta o número total de días do ano.

3. Esta exención será incompatible, para os contribuíntes destinados no estranxeiro, co réxime de excesos excluídos de tributación previsto no artigo 9.A.3.b) deste regulamento, calquera que sexa o seu importe. O contribuínte poderá optar pola aplicación do réxime de excesos en substitución desta exención.

CAPÍTULO II

Imputación temporal

Artigo 7. Imputación temporal de rendementos.

1. Os contribuíntes que desenvolvan actividades económicas aplicaranlles ás rendas derivadas das devanditas actividades, exclusivamente, os criterios de imputación temporal previstos no texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades e as súas normas de desenvolvemento, sen prexuízo do previsto no seguinte punto. Así mesmo, resultará aplicable o previsto nos puntos 3 e 4 do artigo 14 da Lei do imposto en relación coas rendas pendentes de imputar nos supostos previstos nestes.

2. 1.º Os contribuíntes que desenvolvan actividades económicas e que deban cumprir as súas obrigas contables e rexistrais de acordo co previsto nos puntos 3, 4, 5 e 6 do artigo 68 deste regulamento, poderán optar polo criterio de cobramentos e pagamentos para imputar temporalmente os ingresos e gastos de todas as súas actividades económicas.

O devandito criterio entenderase aprobado pola Administración tributaria para os efectos do previsto no punto 2 do artigo 19 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, polo mero feito de así manifestalo na correspondente declaración, e deberase manter durante un prazo mínimo de tres anos.

2.º A opción polo criterio sinalado neste punto perderá a súa eficacia se, con posterioridade á devandita opción, o contribuínte debese cumprir as súas obrigas contables e rexistrais de acordo co previsto no punto 2 do artigo 68 deste regulamento.

3.º O disposto neste punto non será de aplicación se o contribuínte desenvolvese algunha actividade económica pola que debese cumprir as súas obrigas contables e rexistrais de acordo co previsto no punto 2 do artigo 68 deste regulamento ou levase contabilidade de acordo co previsto no Código de comercio.

3. No caso dos rendementos derivados da cesión da explotación dos dereitos de autor que se produzan ao longo de varios anos, o contribuínte poderá optar por imputar o anticipo á conta destes a medida que se vaian devengando os dereitos.

4. En ningún caso os cambios de criterio de imputación temporal ou de método de determinación do rendimento neto comportarán que algún gasto ou ingreso quede sen computar ou que se impute novamente noutro exercicio.

TÍTULO II

Determinación da capacidade económica sometida a gravame

CAPÍTULO I

Regras xerais

Artigo 8. Concepto de valores ou participacións homoxéneas.

Para os exclusivos efectos deste imposto, consideraranse valores ou participacións homoxéneas procedentes

dun mesmo emisor aqueles que formen parte dunha mesma operación financeira ou respondan a unha unidade de propósito, incluída a obtención sistemática de financiamento, sexan de igual natureza e réxime de transmisión, e atribúan aos seus titulares un contido substancialmente similar de dereitos e obrigas.

Non obstante, a homoxeneidade dun conxunto de valores non se verá afectada pola eventual existencia de diferenzas entre eles no relativo ao seu importe unitario; datas de posta en circulación, de entrega material ou de fixación de prezos; procedementos de colocación, incluídas a existencia de tramos ou bloques destinados a categorías específicas de investidores; ou calquera outro aspecto de natureza accesoria. En particular, a homoxeneidade non resultará alterada polo fraccionamento da emisión en tramos sucesivos ou pola previsión de ampliacións.

CAPÍTULO II

Definición e determinación da renda gravable

SECCIÓN 1.ª RENDEMENTOS DO TRABALLO

Artigo 9. *Axudas de custo e asignacións para gastos de locomoción e gastos normais de manutención e estadia.*

A. Regras xerais:

1. Para os efectos do previsto no artigo 17.1.d) da Lei do imposto, quedarán exceptuadas de gravame as asignacións para gastos de locomoción e gastos normais de manutención e estadia en establecementos de hostalaría que cumpran os requisitos e límites sinalados neste artigo.

2. Asignacións para gastos de locomoción. Exceptúanse de gravame as cantidades destinadas pola empresa a compensar os gastos de locomoción do empregado ou traballador que se desprace fóra da fábrica, taller, oficina ou centro de traballo, para realizar o seu traballo en lugar distinto, nas seguintes condicións e importes:

a) Cando o empregado ou traballador utilice medios de transporte público, o importe do gasto que se xustifique mediante factura ou documento equivalente.

b) Noutro caso, a cantidade que resulte de computar 0,19 euros por quilómetro percorrido, sempre que se xustifique a realidade do desprazamento, mais os gastos de peaxe e aparcadoiro que se xustifiquen.

3. Asignacións para gastos de manutención e estadia. Exceptúanse de gravame as cantidades destinadas pola empresa a compensar os gastos normais de manutención e estadia en restaurantes, hoteis e demais establecementos de hostalaría, debidas por gastos en municipio distinto do lugar do traballo habitual do perceptor e do que constituía a súa residencia.

Salvo nos casos previstos na letra b) seguinte, cando se trate de desprazamento e permanencia por un período continuado superior a nove meses, non se exceptuarán de gravame as devanditas asignacións. Para estes efectos, non se descontará o tempo de vacacións, enfermidade ou outras circunstancias que non impliquen alteración do destino.

a) Considerarase como asignacións para gastos normais de manutención e estadia en hoteis, restaurantes e demais establecementos de hostalaría, exclusivamente as seguintes:

1.º Cando se pasase a noite en municipio distinto do lugar de traballo habitual e do que constituía a residencia do perceptor, as seguintes:

Por gastos de estadia, os importes que se xustifiquen.

Por gastos de manutención, 53,34 euros diarios, se corresponden a desprazamento dentro do territorio español, ou 91,35 euros diarios, se corresponden a desprazamentos a territorio estranxeiro.

2.º Cando non se pasase a noite en municipio distinto do lugar de traballo habitual e do que constituía a residencia do perceptor, as asignacións para gastos de manutención que non excedan 26,67 ou 48,08 euros diarios, segundo se trate de desprazamento dentro do territorio español ou ao estranxeiro respectivamente.

No caso do persoal de voo das compañías aéreas, consideraranse como asignacións para gastos normais de manutención as contías que non excedan 36,06 euros diarios, se corresponden a desprazamento dentro do territorio español, ou 66,11 euros diarios se corresponden a desprazamento a territorio estranxeiro. Se nun mesmo día se producisen ambas as dúas circunstancias, a contía aplicable será a que corresponda segundo o maior número de voos realizados.

Para os efectos indicados nos parágrafos anteriores, o pagador deberá acreditar o día e lugar do desprazamento, así como a súa razón ou motivo.

b) Terán a consideración de axuda de custos exceptuada de gravame as seguintes cantidades:

1.º O exceso que perciban os funcionarios públicos españois con destino no estranxeiro sobre as retribucións totais que obterían no suposto de acharse destinados en España, como consecuencia da aplicación dos módulos e da percepción das indemnizacións previstas nos artigos 4, 5 e 6 do Real decreto 6/1995, do 13 de xaneiro, polo que se regula o réxime de retribucións dos funcionarios destinados no estranxeiro, e calculando o dito exceso na forma prevista no citado real decreto, e a indemnización prevista no artigo 25.1 e 2 do Real decreto 462/2002, do 24 de maio, sobre indemnizacións por razón do servizo.

2.º O exceso que perciba o persoal ao servizo da Administración do Estado con destino no estranxeiro sobre as retribucións totais que obtería por soldos, trienios, complementos ou incentivos, no suposto de acharse destinado en España. Para estes efectos, o órgano competente en materia retributiva acordará as equiparacións retributivas que poidan corresponder ao devandito persoal se estivese destinado en España.

3.º O exceso percibido polos funcionarios e o persoal ao servizo doutras administracións públicas na medida en que teñan a mesma finalidade que os considerados nos artigos 4, 5 e 6 do Real decreto 6/1995, do 13 de xaneiro, polo que se regula o réxime de retribucións dos funcionarios destinados no estranxeiro ou non exceda as equiparacións retributivas, respectivamente.

4.º O exceso que perciban os empregados de empresas, con destino no estranxeiro, sobre as retribucións totais que obterían por soldos, xornais, antigüidade, pagas extraordinarias, mesmo a de beneficios, axuda familiar ou calquera outro concepto, por razón de cargo, emprego, categoría ou profesión no suposto de acharse destinados en España.

O previsto nesta letra será incompatible coa exención prevista no artigo 6 deste regulamento.

4. O réxime previsto nos puntos anteriores será tamén aplicable ás asignacións para gastos de locomoción, manutención e estadia que perciban os traballadores contratados especificamente para prestaren os seus servizos en empresas con centros de traballo móbiles ou itinerantes, sempre que aquelas asignacións correspondan a desprazamentos a municipio distinto do que constituía a residencia habitual do traballador.

5. As contías exceptuadas de gravame neste artigo serán susceptibles de revisión polo ministro de Economía e Facenda, na proporción en que se revisen as axudas de custo dos funcionarios públicos.

6. As asignacións para gastos de locomoción, manutención e estadía que excedan os límites previstos neste artigo estarán suxeitas a gravame.

B. Regras especiais:

1. Cando os gastos de locomoción e manutención non lles sexan resarcidos especificamente polas empresas aos que presten os seus servizos, os contribuíntes que obteñan rendementos do traballo que deriven de relacións laborais especiais de carácter dependente poderán minorar os seus ingresos, para a determinación dos seus rendementos netos, nas seguintes cantidades, sempre que xustifiquen a realidade dos seus desprazamentos:

a) Por gastos de locomoción:

Cando se utilicen medios de transporte público, o importe do gasto que se xustifique mediante factura ou documento equivalente.

Noutro caso, a cantidade que resulte de computar 0,19 euros por quilómetro percorrido, mais os gastos de peaxe e aparcadoiro que se xustifiquen.

b) Por gastos de manutención, os importes de 26,67 ou 48,08 euros diarios, segundo se trate de desprazamento dentro do territorio español ou ao estranxeiro.

Para estes efectos, os gastos de estadía deberán estar en todo caso resarcidos pola empresa e rexeranse polo previsto na letra a) do punto 3 da alínea A deste artigo.

2. Estarán exceptuadas de gravame as cantidades que se lle aboan ao contribuínte con motivo do traslado de posto de traballo a municipio distinto sempre que o devandito traslado exixa o cambio de residencia e correspondan, exclusivamente, a gastos de locomoción e manutención do contribuínte e dos seus familiares durante o traslado e a gastos de traslado do seu mobiliario e enxoval.

3. Estarán exceptuadas de gravame as cantidades percibidas polos candidatos a xurado e polos xurados titulares e suplentes como consecuencia do cumprimento das súas funcións, de acordo co previsto no Real decreto 385/1996, do 1 de marzo, polo que se establece o réxime retributivo e indemnizatorio do desempeño das funcións do xurado, así como as percibidas polos membros das mesas electorais de acordo co establecido na Orde ministerial do 3 de abril de 1991, pola que se establece o importe das axudas de custo dos membros das mesas electorais.

Artigo 10. *Gastos deducibles por cotas satisfeitas a sindicatos e colexios profesionais.*

Para a determinación do rendimento neto do traballo, serán deducibles as cotas satisfeitas a sindicatos. Tamén serán deducibles as cotas satisfeitas a colexios profesionais, cando a colexiación teña carácter obrigatorio para o desempeño do traballo, na parte que corresponda aos fins esenciais destas institucións, co límite de 500 euros anuais.

Artigo 11. *Aplicación da redución do 40 por cento a determinados rendementos do traballo.*

1. Para os efectos da aplicación da redución prevista no artigo 18.2 da Lei do imposto, considéranse rendementos de traballo obtidos de forma notoriamente irregular en tempo, exclusivamente, os seguintes, cando se imputen en único período impositivo:

a) As cantidades satisfeitas pola empresa aos empregados con motivo do traslado a outro centro de traballo que excedan os importes previstos no artigo 9 deste regulamento.

b) As indemnizacións derivadas dos réximes públicos de Seguridade Social ou clases pasivas, así como as prestacións satisfeitas por colexios de orfos e institucións similares, nos supostos de lesións non invalidantes.

c) As prestacións satisfeitas por lesións non invalidantes ou incapacidade permanente, en calquera dos seus graos, por empresas e por entes públicos.

d) As prestacións por falecemento, e os gastos por enterro que excedan o límite exento de acordo co artigo 7.r) da Lei do imposto, de traballadores o funcionarios, tanto as de carácter público como as satisfeitas por colexios de orfos e institucións similares, empresas e por entes públicos.

e) As cantidades satisfeitas en compensación ou reparación de complementos salariais, pensións ou anualidades de duración indefinida ou pola modificación das condicións de traballo.

f) Cantidades satisfeitas pola empresa aos traballadores pola resolución de mutuo acordo da relación laboral.

g) Premios literarios, artísticos ou científicos que non gocen de exención neste imposto. Non se consideran premios, para estes efectos, as contraprestacións económicas derivadas da cesión de dereitos de propiedade intelectual ou industrial ou que substitúan estas.

2. Cando os rendementos do traballo cun período de xeración superior a dous anos se perciban de forma fraccionada, só será aplicable a redución do 40 por cento prevista no artigo 18.2. da Lei do imposto, en caso de que o cociente resultante de dividir o número de anos de xeración, computados de data a data, entre o número de períodos impositivos de fraccionamento, sexa superior a dous.

3. Para os efectos da redución prevista no artigo 18.2 da Lei do imposto, considerarase rendimento de traballo con período de xeración superior a dous anos, e que non se obtén de forma periódica ou recorrente, o derivado da concesión do dereito de opción de compra sobre accións ou participacións aos traballadores cando só se poidan exercer transcorridos máis de dous anos desde a súa cesión, se, ademais, non se conceden anualmente.

4. A contía do salario medio anual do conxunto de declarantes do imposto, a que se refire o artigo 18.2 da Lei do imposto, será de 21.300 euros.

5. A redución prevista no artigo 18.3 da Lei do imposto resultará aplicable ás prestacións en forma de capital consistentes nunha percepción de pagamento único. No caso de prestacións mixtas, que combinen rendas de calquera tipo cun único cobramento en forma de capital, as reducións referidas só resultarán aplicables ao cobramento efectuado en forma de capital.

Artigo 12. *Redución por obtención de rendementos netos do traballo.*

1. Poderán aplicar o incremento na redución, establecido no artigo 20.2 a) da Lei do imposto, os contribuíntes que perciban rendementos do traballo como traballadores activos, ao teren continuado ou prolongado a súa relación laboral ou estatutaria unha vez acadados os 65 anos de idade.

Para estes efectos entenderase por traballador activo aquel que perciba rendementos do traballo como consecuencia da prestación efectiva dos seus servizos retribuídos por conta allea e dentro do ámbito de organización e dirección doutra persoa física ou xurídica.

2. Poderán aplicar o incremento na redución establecido no artigo 20.2 b) da Lei do imposto os contribuíntes desempregados e inscritos nunha oficina de emprego que

acepten un posto de traballo situado nun municipio distinto ao da súa residencia habitual, sempre que o novo posto de traballo exixa o cambio da devandita residencia.

SECCIÓN 2.ª RENDEMENTOS DO CAPITAL

Subsección 1.ª Rendementos do capital inmobiliario

Artigo 13. *Gastos deducibles dos rendementos do capital inmobiliario.*

Terán a consideración de gasto deducible para a determinación do rendimento neto do capital inmobiliario todos os gastos necesarios para a súa obtención.

En particular, consideraranse incluídos entre os gastos a que se refire o parágrafo anterior:

a) Os xuros dos capitais alleos investidos na adquisición ou mellora do ben, dereito ou facultade de uso ou desfrute de que procedan os rendementos, e demais gastos de financiamento, así como os gastos de reparación e conservación.

Para estes efectos, terán a consideración de gastos de reparación e conservación:

Os efectuados regularmente coa finalidade de manter o uso normal dos bens materiais, como a pintura, revocadura ou arranxo de instalacións.

As de substitución de elementos, como instalacións de calefacción, ascensor, portas de seguraza ou outros.

Non serán deducibles por este concepto as cantidades destinadas a ampliación ou mellora.

O importe total a deducir polos gastos previstos nesta letra a) non poderá exceder, para cada ben ou dereito, a contía dos rendementos íntegros obtidos.

O exceso poderase deducir nos catro anos seguintes, sen que poida exceder, conxuntamente cos gastos por estes mesmos conceptos correspondentes a cada un destes anos, a contía dos rendementos íntegros obtidos en cada un destes, para cada ben ou dereito.

b) Os tributos e recargas non estatais, así como as taxas e recargas estatais, calquera que sexa a súa denominación, sempre que incidan sobre os rendementos computados ou sobre os bens ou dereitos produtores destes e non teñan carácter sancionador.

c) As cantidades a favor de terceiros en contraprestación directa ou indirecta ou como consecuencia de servizos persoais, tales como as de administración, vixilancia, portaría ou similares.

d) Os ocasionados pola formalización do arrendamento, subarrendamento, cesión ou constitución de dereitos e as de defensa de carácter xurídico relativos aos bens, dereitos ou rendementos.

e) Os saldos de dubidoso cobramento sempre que esta circunstancia quede suficientemente xustificada. Entenderase cumprido este requisito:

1.º Cando o debedor se ache en situación de concurso.

2.º Cando entre o momento da primeira xestión de cobramento realizada polo contribuínte e o da finalización do período impositivo transcorresen máis de seis meses, e non se tivese producido unha renovación de crédito.

Cando un saldo dubidoso fose cobrado posteriormente á súa dedución, computarase como ingreso no exercicio en que se produza o devandito cobramento.

f) O importe das primas de contratos de seguro ben sexan de responsabilidade civil, incendio, roubo, rotura de cristais ou outras de natureza análoga, sobre os bens ou dereitos produtores dos rendementos.

g) As cantidades destinadas a servizos ou subministracións.

h) As cantidades destinadas á amortización nas condicións establecidas no artigo seguinte deste regulamento.

Artigo 14. *Gastos de amortización dos rendementos do capital inmobiliario.*

1. Para a determinación do rendimento neto do capital inmobiliario terán a consideración de gasto deducible as cantidades destinadas á amortización do inmovible e dos demais bens cedidos con este, sempre que respondan á súa depreciación efectiva.

2. Considerarase que as amortizacións cumpren o requisito de efectividade:

a) Tratándose de inmovibles: cando, en cada ano, non excedan o resultado de aplicar o 3 por cento sobre o maior dos seguintes valores: o custo de adquisición satisfeito ou o valor catastral, sen incluír no cómputo o do solo.

Cando non se coñeza o valor do solo, este calcularase rateando o custo de adquisición satisfeito entre os valores catastrais do solo e da construción de cada ano.

b) Tratándose de bens de natureza mobiliaria, susceptibles de ser utilizados por un período superior ao ano e cedidos conxuntamente co inmovible: cando, en cada ano, non excedan o resultado de lles aplicar aos custos de adquisición satisfeitos os coeficientes de amortización determinados de acordo coa táboa de amortizacións simplificada a que se refire o artigo 30.1. ^a deste regulamento.

3. No caso de que os rendementos procedan da titularidade dun dereito ou facultade de uso ou desfrute, poderase amortizar, co límite dos rendementos íntegros de cada dereito, o seu custo de adquisición satisfeito.

A amortización, neste suposto, será o resultado das regras seguintes:

a) Cando o dereito ou facultade tivese prazo de duración determinado, o que resulte de dividir o custo de adquisición satisfeito entre o número de anos de duración deste.

b) Cando o dereito ou facultade fose vitalicia, o resultado de lle aplicar ao custo de adquisición satisfeito a porcentaxe do 3 por cento.

Artigo 15. *Rendementos do capital inmobiliario obtidos de forma notoriamente irregular no tempo e rendementos percibidos de forma fraccionada.*

1. Para os efectos da aplicación da redución prevista no artigo 23.3 da Lei do imposto, considéranse rendementos de capital inmobiliario obtidos de forma notoriamente irregular en tempo, exclusivamente, os seguintes, cando se imputen en único período impositivo:

a) Importes obtidos polo traspaso ou a cesión do contrato de arrendamento de locais de negocio.

b) Indemnizacións percibidas do arrendatario, subarrendatario ou cesionario por danos ou deterioracións no inmovible.

c) Importes obtidos pola constitución ou cesión de dereitos de uso ou desfrute de carácter vitalicio.

2. Cando os rendementos do capital inmobiliario cun período de xeración superior a dous anos se perciban de forma fraccionada, só será aplicable a redución do 40 por cento prevista no artigo 23.3 da Lei do imposto, en caso de que o cociente resultante de dividir o número de anos correspondente ao período de xeración, computados de data a data, entre o número de períodos impositivos de fraccionamento, sexa superior a dous.

Artigo 16. *Redución por arrendamento de vivenda.*

1. Para os efectos da aplicación da redución prevista no número 2.º do artigo 23.2 da Lei do imposto, o arrendatario deberalle presentar ao arrendador, con anterioridade ao 31 de marzo do exercicio seguinte a aquel en que deba producir efectos, unha comunicación co seguinte contido:

a) Nome, apelidos, domicilio fiscal e número de identificación fiscal do arrendatario.

b) Referencia catastral ou, en defecto desta, enderezo completo, do inmovible arrendado obxecto desta comunicación que constituíu a súa vivenda no período impositivo anterior.

c) Manifestación de ter unha idade comprendida entre os 18 e 35 anos durante todo o período impositivo anterior ou durante parte deste, indicando neste último caso o número de días en que cumpriu tal requisito.

d) Manifestación de ter obtido durante o período impositivo anterior uns rendementos netos do traballo e de actividades económicas superiores ao indicador público de renda de efectos múltiples.

e) Data e sinatura do arrendatario.

f) Identificación da persoa ou entidade destinataria da devandita comunicación.

En todo caso, o arrendador quedará obrigado a conservar a citada comunicación debidamente asinada.

2. Non resultará de aplicación o incremento da redución prevista no número 2.º do artigo 23.2 da Lei do imposto no suposto de que o rendimento neto derivado do inmovible ou dereito fose negativo.

Subsección 2.ª Rendementos do capital mobiliario

Artigo 17. *Disposición parcial en contratos de seguro.*

No caso de disposición parcial en contratos de seguro, para calcular o rendimento do capital mobiliario considerárase que a cantidade recuperada corresponde ás primas satisfeitas en primeiro lugar, incluída a súa correspondente rendibilidade.

Artigo 18. *Tributación da rendibilidade obtida ata o momento da constitución das rendas diferidas.*

Para os efectos do previsto no primeiro parágrafo do artigo 25.3.a) 4.º da Lei do imposto, a rendibilidade obtida ata a constitución das rendas diferidas someterase a gravame de acordo coas seguintes regras:

1) A rendibilidade virá determinada pola diferenza entre o valor actual financeiro-actuarial da renda que se constitúe e o importe das primas satisfeitas.

2) A dita rendibilidade repartirase linealmente durante os dez primeiros anos de cobramento da renda vitalicia. Se se trata dunha renda temporal, repartirase linealmente entre os anos de duración desta co máximo de dez anos.

Artigo 19. *Requisitos exhibibles a determinados contratos de seguro con prestacións por xubilación e invalidez percibidas en forma de renda.*

Para a aplicación do previsto no segundo parágrafo do artigo 25.3.a) 4.º da Lei do imposto, deberán concorrer os seguintes requisitos:

1.º As continxencias polas cales se poden percibir as prestacións serán as previstas no artigo 8.6 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro, nos termos establecidos para estes.

2.º Entenderase que se produciu algún tipo de mobilización das provisións do contrato de seguro cando se

incumpran as limitacións que, en relación co exercicio dos dereitos económicos, establecen a disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, e a súa normativa de desenvolvemento, respecto aos seguros colectivos que instrumenten compromisos por pensións das empresas.

Artigo 20. *Gastos deducibles en determinados rendementos do capital mobiliario.*

Para a determinación do rendimento neto do capital mobiliario derivado da prestación de asistencia técnica, arrendamentos de bens móbiles, negocios ou minas e subarrendamentos a que se refire o artigo 26.1.b) da Lei do imposto, terán a consideración de gastos deducibles os previstos nos artigos 13 e 14 deste regulamento. Non será de aplicación o límite previsto para xuros e demais gastos de financiamento e gastos de reparación e conservación.

Artigo 21. *Rendementos do capital mobiliario obtidos de forma notoriamente irregular no tempo e rendementos percibidos de forma fraccionada.*

1. Para os efectos da aplicación da redución prevista no artigo 26.2. da Lei do imposto, considéranse rendementos do capital mobiliario obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, exclusivamente, os seguintes, cando se imputen nun único período impositivo:

a) Importes obtidos polo traspaso ou a cesión do contrato de arrendamento.

b) Indemnizacións percibidas do arrendatario ou subarrendatario por danos ou deterioracións, nos supostos de arrendamento.

c) Importes obtidos pola constitución ou cesión de dereitos de uso ou disfrute de carácter vitalicio.

2. Cando os rendementos do capital mobiliario cun período de xeración superior a dous anos se perciban de forma fraccionada, só será aplicable a redución do 40 por cento prevista no artigo 26.2 da Lei do imposto, en caso de que o cociente resultante de dividir o número de anos correspondente ao período de xeración computados de data a data, entre o número de períodos impositivos de fraccionamento, sexa superior a dous.

SECCIÓN 3.ª RENDIMENTOS DE ACTIVIDADES ECONÓMICAS

Subsección 1.ª Normas xerais

Artigo 22. *Elementos patrimoniais afectos a unha actividade.*

1. Consideraranse elementos patrimoniais afectos a unha actividade económica desenvolvida polo contribuínte, con independencia de que a súa titularidade, en caso de matrimonio, resulte común a ambos os dous cónxuxes, os seguintes:

a) Os bens inmovibles en que se desenvolva a actividade.

b) Os bens destinados aos servizos económicos e socioculturais do persoal ao servizo da actividade.

c) Calquera outro elemento patrimonial que sexa necesario para a obtención dos respectivos rendementos.

En ningún caso terán a consideración de elementos afectos a unha actividade económica os activos representativos da participación en fondos propios dunha entidade e da cesión de capitais a terceiros e os destinados ao uso particular do titular da actividade, como os de espaxamento e recreo.

2. Só se considerarán elementos patrimoniais afectos a unha actividade económica aqueles que o contribuínte utilice para os seus fins.

Non se entenderán afectados:

1.º Aqueles que se utilicen simultaneamente para actividades económicas e para necesidades privadas, salvo que a utilización para estas últimas sexa accesoria e notoriamente irrelevante de acordo co previsto no punto 4 deste artigo.

2.º Aqueles que, sendo da titularidade do contribuínte, non figuren na contabilidade ou rexistros oficiais da actividade económica que estea obrigado a levar o contribuínte, salvo proba en contrario.

3. Cando se trate de elementos patrimoniais que sirvan só parcialmente ao obxecto da actividade, a afectación entenderase limitada a aquela parte destes que realmente se utilice na actividade de que se trate. Neste sentido, só se considerarán afectadas aquelas partes dos elementos patrimoniais que sexan susceptibles dun aproveitamento separado e independente do resto. En ningún caso serán susceptibles de afectación parcial elementos patrimoniais indivisibles.

4. Consideraranse utilizados para necesidades privadas de forma accesoria e notoriamente irrelevante os bens do inmovilizado adquiridos e utilizados para o desenvolvemento da actividade económica que se destinen ao uso persoal do contribuínte en días ou horas inhábiles durante os cales se interrompa o exercicio da devandita actividade.

O disposto no parágrafo anterior non será de aplicación aos automóbiles de turismo e os seus remolques, ciclomotores, motocicletas, aeronaves ou embarcacións deportivas ou de recreo, salvo os seguintes supostos:

- a) Os vehículos mixtos destinados ao transporte de mercadorías.
- b) Os destinados á prestación de servizos de transporte de viaxeiros mediante contraprestación.
- c) Os destinados á prestación de servizos de ensino de condutores ou pilotos mediante contraprestación.
- d) Os destinados aos desprazamentos profesionais dos representantes ou axentes comerciais.
- e) Os destinados a ser obxecto de cesión de uso con habitualidade e onerosidade.

Para estes efectos, consideraranse automóbiles de turismo, remolques, ciclomotores e motocicletas os definidos como tales no anexo do Real decreto lexislativo 339/1990, do 2 de marzo, polo que se aproba o texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos de motor e seguranza viaria, así como os definidos como vehículos mixtos no devandito anexo e, en todo caso, os denominados vehículos todo terreo ou tipo jeep.

Artigo 23. *Valores de afectación e desafectación.*

1. As afectacións a actividades económicas de bens ou dereitos do patrimonio persoal realizaranse polo valor de adquisición que segundo as normas previstas nos artigos 35.1 e 36 da Lei do imposto tivesen no devandito momento.

2. Nas desafectacións de bens ou dereitos afectos a actividades económicas ao patrimonio persoal, tomará para os efectos deste imposto o seu valor contable no devandito momento, calculado de acordo coas amortizacións que fosen fiscalmente deducibles, computándose en todo caso a amortización mínima.

Artigo 24. *Atribución de rendas.*

Para os efectos de determinar o resultado das actividades económicas das entidades a que se refire o artigo 87 da Lei do imposto, o importe neto da cifra de negocios

previsto no artigo 108 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades terá en conta exclusivamente o conxunto das actividades económicas exercidas polas devanditas entidades.

Artigo 25. *Rendementos de actividades económicas obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, e rendementos percibidos de forma fraccionada.*

1. Para os efectos da aplicación da redución prevista no artigo 32.1 da Lei do imposto, considéranse rendementos de actividades económicas obtidos de forma notoriamente irregular en tempo, exclusivamente, os seguintes, cando se imputen en único período impositivo:

- a) Subvencións de capital para a adquisición de elementos do inmovilizado non amortizables.
- b) Indemnizacións e axudas por cesamento de actividades económicas.
- c) Premios literarios, artísticos ou científicos que non gocen de exención neste imposto. Non se consideran premios, para estes efectos, as contraprestacións económicas derivadas da cesión de dereitos de propiedade intelectual ou industrial ou que substitúan estas.
- d) As indemnizacións percibidas en substitución de dereitos económicos de duración indefinida.

2. Sen prexuízo do disposto no último parágrafo do artigo 32.1 da Lei do imposto, cando os rendementos de actividades económicas cun período de xeración superior a dous anos se perciban de forma fraccionada, só será aplicable a redución do 40 por cento prevista no artigo 32.1 da Lei do imposto en caso de que o cociente resultante de dividir o número de anos correspondente ao período de xeración, computados de data a data, entre o número de períodos impositivos de fraccionamento, sexa superior a dous.

Artigo 26. *Redución polo exercicio de determinadas actividades económicas.*

1. Para a aplicación da redución prevista no artigo 32.2 da Lei do imposto, será necesario o cumprimento dos seguintes requisitos:

- a) O rendimento neto da actividade económica deberase determinar conforme o método de estimación directa. Non obstante, se se determina conforme a modalidade simplificada do método de estimación directa, a redución será incompatible coa aplicación da porcentaxe deducible en concepto de provisións e gastos de difícil xustificación prevista no artigo 30.2.º deste regulamento.
- b) A totalidade das súas entregas de bens ou prestacións de servizos débense efectuar a única persoa, física ou xurídica, non vinculada nos termos do artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.
- c) O conxunto de gastos deducibles correspondentes a todas as súas actividades económicas non pode exceder o 30 por cento dos seus rendementos íntegros declarados.
- d) Deberanse cumprir durante o período impositivo todas as obrigas formais previstas no artigo 68 deste regulamento.
- e) Que non perciban rendementos do traballo no período impositivo. Non obstante, non se entenderá que se incumpre este requisito cando se perciban durante o período impositivo prestacións por desemprego ou calquera das prestacións previstas na letra a) do artigo 17.2 sempre que o seu importe non sexa superior a 4.000 euros anuais.

f) Que polo menos o 70 por cento dos ingresos do período impositivo estean suxeitos a retención ou ingreso á conta.

g) Que non realice actividade económica ningunha a través de entidades en réxime de atribución de rendas.

2. Cando o contribuínte opte pola tributación conxunta, terá dereito á redución cando individualmente cumpra cos requisitos sinalados no punto 1 deste artigo. Neste caso, a contía da redución que se computará na declaración conxunta será única e calcularase tendo en conta as rendas da unidade familiar, sen que o seu importe poida ser superior ao rendemento neto das actividades económicas dos membros da unidade familiar que cumpran individualmente os citados requisitos.

Artigo 27. *Métodos de determinación dos rendementos de actividades económicas.*

1. De acordo co previsto no artigo 16.2 da Lei do imposto, existirán os seguintes métodos de determinación dos rendementos de actividades económicas:

1.º Estimación directa, que terá dúas modalidades, normal e simplificada.

2.º Estimación obxectiva.

2. Os contribuíntes aplicarán algún dos métodos anteriores tendo en conta os límites de aplicación e as regras de incompatibilidade, renuncia e exclusión contidas nos artigos seguintes.

Subsección 2.ª Estimación directa simplificada

Artigo 28. *Ámbito de aplicación do método de estimación directa simplificada.*

1. Os contribuíntes que exerzan actividades económicas determinarán o rendemento neto de todas as súas actividades pola modalidade simplificada do método de estimación directa, sempre que:

a) Non determinen o rendemento neto destas actividades polo método de estimación obxectiva.

b) O importe neto da cifra de negocios do conxunto destas actividades, definido de acordo ao artigo 191 do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro, non supere os 600.000 euros anuais no ano inmediato anterior.

c) Non renuncien a esta modalidade.

2. O importe neto da cifra de negocios que se establece como límite para a aplicación da modalidade simplificada do método de estimación directa terá como referencia o ano inmediato anterior a aquel en que se deba aplicar esta modalidade.

Cando no ano inmediato anterior non se exercese actividade ningunha, determinarase o rendemento neto por esta modalidade, salvo que se renuncie a esta nos termos previstos no artigo seguinte.

Cando no ano inmediato anterior se iniciase unha actividade, o importe neto da cifra de negocios elevarase ao ano.

3. Os contribuíntes que determinen o rendemento neto dalgunha das súas actividades económicas pola modalidade normal do método de estimación directa, determinarán o rendemento neto de todas as súas actividades pola modalidade normal.

Non obstante, cando se inicie durante o ano algunha actividade económica pola que se renuncie a esta modalidade, a incompatibilidade a que se refire o parágrafo anterior non producirá efectos para ese ano respecto ás actividades que se viñan realizando con anterioridade.

Artigo 29. *Renuncia e exclusión do método de estimación directa simplificada.*

1. A renuncia á modalidade simplificada do método de estimación directa deberase efectuar durante o mes de decembro anterior ao inicio do ano natural en que deba producir efecto.

A renuncia terá efectos para un período mínimo de tres anos. Transcorrido este prazo, entenderase prorrogada tacitamente para cada un dos anos seguintes en que puidese resultar aplicable a modalidade, salvo que no prazo previsto no parágrafo anterior se revogue aquela.

A renuncia, así como a súa revogación, efectuarase de conformidade co previsto no Real decreto 1041/2003, do 1 de agosto, polo que se aproba o Regulamento polo que se regulan determinados censos tributarios e se modifican outras normas relacionadas coa xestión do imposto sobre actividades económicas.

En caso de inicio de actividade, a renuncia efectuarase segundo o previsto no parágrafo anterior.

2. Será causa determinante da exclusión da modalidade simplificada do método de estimación directa ter superado o límite establecido no artigo anterior.

A exclusión producirá efectos desde o inicio do ano inmediato posterior a aquel en que se produza a devandita circunstancia.

3. A renuncia ou a exclusión da modalidade simplificada do método de estimación directa suporá que o contribuínte determinará durante os tres anos seguintes o rendemento neto de todas as súas actividades económicas pola modalidade normal deste método.

Artigo 30. *Determinación do rendemento neto no método de estimación directa simplificada.*

O rendemento neto das actividades económicas ás cales lles sexa de aplicación a modalidade simplificada do método de estimación directa determinarase, segundo as normas contidas nos artigos 28 e 30 da Lei do imposto, coas especialidades seguintes:

1.ª As amortizacións do inmovilizado material practícaranse de forma lineal, en función da táboa de amortizacións simplificada que aprobe o ministro de Economía e Facenda. Sobre as contías de amortización que resulten destas táboas serán de aplicación as normas do réxime especial de empresas de reducida dimensión previstas no texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades que afecten este concepto.

2.ª O conxunto das provisións deducibles e os gastos de difícil xustificación cuantificaranse aplicando a porcentaxe do 5 por cento sobre o rendemento neto, excluído este concepto. Non obstante, non resultará de aplicación a devandita porcentaxe de dedución cando o contribuínte opte pola aplicación da redución prevista no artigo 26 deste regulamento.

Artigo 31. *Entidades en réxime de atribución.*

1. A modalidade simplificada do método de estimación directa será aplicable para a determinación do rendemento neto das actividades económicas desenvolvidas polas entidades a que se refire o artigo 87 da Lei do imposto, sempre que:

1.º Todos os seus socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes sexan persoas físicas contribuíntes por este imposto.

2.º A entidade cumpra os requisitos definidos no artigo 28 deste regulamento.

2. A renuncia á modalidade deberá ser efectuada por todos os socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes conforme o disposto no artigo 29 deste regulamento.

3. A aplicación desta modalidade efectuarase con independencia das circunstancias que concorran individualmente nos socios, herdeiros, comuneiros ou partícipes.

4. O rendemento neto atribuíráselles aos socios, herdeiros, comuneiros ou partícipes segundo as normas ou pactos aplicables en cada caso e, se estes non lle constasen á Administración en forma fidedigna, atribuírase por partes iguais.

Subsección 3.ª Estimación obxectiva

Artigo 32. Ámbito de aplicación do método de estimación obxectiva.

1. O método de estimación obxectiva aplicarase a cada unha das actividades económicas, illadamente consideradas, que determine o ministro de Economía e Facenda, salvo que os contribuíntes renuncien a el ou estean excluídos da súa aplicación, nos termos previstos nos artigos 33 e 34 deste regulamento.

2. Este método non poderá ser aplicado polos contribuíntes cando concorra calquera das seguintes circunstancias:

a) Que o volume de rendementos íntegros no ano inmediato anterior supere calquera dos seguintes importes:

Para o conxunto das súas actividades económicas, 450.000 euros anuais.

Para o conxunto das actividades agrícolas e gandeiras, nos termos que determine a orde ministerial que desenvolve o método de estimación obxectiva, 300.000 euros.

Para estes efectos só se computarán:

As operacións que se deban anotar no libro rexistro de vendas ou ingresos previsto no artigo 68.7 deste regulamento ou no libro rexistro de ingresos previsto no artigo 40.1 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro.

As operacións polas que estean obrigados a expedir factura de acordo co disposto no Regulamento polo que se regulan as obrigas de facturación, aprobado polo Real decreto 1496/2003, do 28 de novembro.

Non obstante, deberanse computar non só as operacións correspondentes ás actividades económicas desenvolvidas polo contribuínte, senón tamén as correspondentes ás desenvolvidas polo cónxuxe, descendentes e ascendentes, así como polas entidades en réxime de atribución de rendas en que participe calquera dos anteriores, nas cales concorran as seguintes circunstancias:

Que as actividades económicas desenvolvidas sexan idénticas ou similares. Para estes efectos entenderase que son idénticas ou similares as actividades económicas clasificadas no mesmo grupo no imposto sobre actividades económicas.

Que exista unha dirección común de tales actividades, compartíndose medios persoais ou materiais.

Cando no ano inmediato anterior se iniciase unha actividade, o volume de ingresos elevarase ao ano.

b) Que o volume de compras en bens e servizos, excluídas as adquisicións de inmovilizado, no exercicio anterior supere a cantidade de 300.000 euros anuais. No suposto de obras ou servizos subcontratados, o seu importe terase en conta para o cálculo deste límite.

Para estes efectos deberanse computar non só as operacións correspondentes ás actividades económicas desenvolvidas polo contribuínte, senón tamén as correspondentes ás desenvolvidas polo cónxuxe, descendentes e ascendentes, así como polas entidades en réxime de

atribución de rendas en que participe calquera dos anteriores, en que concorran as circunstancias sinaladas na letra a) anterior.

Cando no ano inmediato anterior se iniciase unha actividade, o volume de compras elevarase ao ano.

c) Que as actividades económicas sexan desenvolvidas, total ou parcialmente, fóra do ámbito de aplicación do imposto a que se refire o artigo 4 da Lei de imposto. Para estes efectos entenderase que as actividades de transporte urbano colectivo e de viaxeiros por estrada, de transporte por autotaxis, de transporte de mercadorías por estrada e de servizos de mudanzas, se desenvolven, en calquera caso, dentro do ámbito de aplicación do imposto.

Artigo 33. Renuncia ao método de estimación obxectiva.

1. A renuncia ao método de estimación obxectiva poderase efectuar:

a) Durante o mes de decembro anterior ao inicio do ano natural en que deba producir efecto.

En caso de inicio de actividade, a renuncia efectuarase no momento de presentar a declaración censual de inicio de actividade.

b) Tamén se entenderá efectuada a renuncia ao método de estimación obxectiva cando se presente no prazo regulamentario a declaración correspondente ao pagamento fraccionado do primeiro trimestre do ano natural en que deba producir efectos na forma disposta para o método de estimación directa.

En caso de inicio de actividade, entenderase efectuada a renuncia cando se efectúe no prazo regulamentario o pagamento fraccionado correspondente ao primeiro trimestre do exercicio da actividade na forma disposta para o método de estimación directa.

2. A renuncia ao método de estimación obxectiva suporá a inclusión no ámbito de aplicación da modalidade simplificada do método de estimación directa, nos termos previstos no punto 1 do artigo 28 deste regulamento.

3. A renuncia terá efectos para un período mínimo de tres anos. Transcorrido este prazo entenderase prorrogada tacitamente para cada un dos anos seguintes en que puidese resultar aplicable o método de estimación obxectiva, salvo que no prazo previsto no punto 1.a) se revogue aquela.

Se no ano inmediato anterior a aquel en que a renuncia ao método de estimación obxectiva deba producir efecto se superasen os límites que determinan o seu ámbito de aplicación, a dita renuncia terase por non presentada.

4. A renuncia a que se refire o punto 1.a), así como a revogación calquera que fose a forma de renuncia, efectuarase de conformidade co previsto no Real decreto 1041/2003, do 1 de agosto, polo que se aproba o Regulamento polo que se regulan determinados censos tributarios e se modifican outras normas relacionadas coa xestión do imposto sobre actividades económicas.

Artigo 34. Exclusión do método de estimación obxectiva.

1. Será causa determinante da exclusión do método de estimación obxectiva a concorrencia de calquera das circunstancias establecidas no artigo 32.2 deste regulamento ou ter superado os límites que se establezan na orde ministerial que desenvolva aquel.

A exclusión producirá efectos desde o inicio do ano inmediato posterior a aquel en que se produza a devandita circunstancia.

2. Tamén se considerarán causas de exclusión deste método a incompatibilidade prevista no artigo 35 e as

reguladas nos puntos 2 e 4 do artigo 36 deste regulamento.

3. A exclusión do método de estimación obxectiva suporá a inclusión durante os tres anos seguintes no ámbito de aplicación da modalidade simplificada do método de estimación directa, nos termos previstos no punto 1 do artigo 28 deste regulamento.

Artigo 35. *Incompatibilidade da estimación obxectiva coa estimación directa.*

Os contribuíntes que determinen o rendemento neto dalgunha actividade económica polo método de estimación directa, en calquera das súas modalidades, determinarán o rendemento neto de todas as súas actividades económicas polo devandito método, na modalidade correspondente.

Non obstante, cando se inicie durante o ano algunha actividade económica non incluída ou pola cal se renuncie ao método de estimación obxectiva, a incompatibilidade a que se refire o parágrafo anterior non producirá efectos para ese ano respecto ás actividades que se viñan realizando con anterioridade.

Artigo 36. *Coordinación do método de estimación obxectiva co imposto sobre o valor engadido e o imposto xeral indirecto canario.*

1. A renuncia ao réxime especial simplificado ou ao réxime especial da agricultura, gandería e pesca do imposto sobre o valor engadido suporá a renuncia ao método de estimación obxectiva por todas as actividades económicas exercidas polo contribuínte.

2. A exclusión do réxime especial simplificado no imposto sobre o valor engadido suporá a exclusión do método de estimación obxectiva por todas as actividades económicas exercidas polo contribuínte.

3. A renuncia ao réxime especial simplificado ou ao réxime especial da agricultura e gandería do imposto xeral indirecto canario suporá a renuncia ao método de estimación obxectiva por todas as actividades económicas exercidas polo contribuínte.

4. A exclusión do réxime especial simplificado do imposto xeral indirecto canario suporá a exclusión do método de estimación obxectiva por todas as actividades económicas exercidas polo contribuínte.

Artigo 37. *Determinación do rendemento neto no método de estimación obxectiva.*

1. Os contribuíntes determinarán, con referencia a cada actividade á cal lle resulte aplicable este método, o rendemento neto correspondente.

2. A determinación do rendemento neto a que se refire o punto anterior será efectuada polo propio contribuínte, mediante a imputación a cada actividade dos signos, índices ou módulos que fixase o ministro de Economía e Facenda.

Cando se preveza na orde pola que se aproban os signos, índices ou módulos, para o cálculo do rendemento neto poderanse deducir as amortizacións do inmovilizado rexistradas. A contía deducible por este concepto será, exclusivamente, a que resulte de aplicar a táboa que para estes efectos aprobe o ministro de Economía e Facenda.

3. Nos casos de iniciación con posterioridade ao día 1 de xaneiro ou cesamento antes do día 31 de decembro das operacións dunha actividade acollida a este método, os signos, índices ou módulos aplicaranse, se é o caso, proporcionalmente ao período de tempo en que tal actividade foi exercida polo contribuínte durante o ano natural. O disposto neste punto non será de aplicación ás activida-

des de tempada, que se rexerán polo establecido na correspondente orde ministerial.

4. 1.º Cando o desenvolvemento de actividades económicas ás cales lles resulte de aplicación este método se vise afectado por incendios, inundacións ou outras circunstancias excepcionais que afectasen un sector ou zona determinada, o ministro de Economía e Facenda poderá autorizar, con carácter excepcional, a redución dos signos, índices ou módulos.

2.º Cando o desenvolvemento de actividades económicas ás cales lles resulte de aplicación este método se vise afectado por incendios, inundacións, afundimentos ou grandes avarías no equipamento industrial que supoñan anomalías graves no desenvolvemento da actividade, os interesados poderán solicitar a redución dos signos, índices ou módulos na administración ou delegación da Axencia Estatal de Administración Tributaria correspondente ao seu domicilio fiscal, no prazo de trinta días contados desde a data en que se produzan, achegando as probas que consideren oportunas e facendo mención, se é o caso, das indemnizacións que se percibirán por razón de tales anomalías. Acreditada a efectividade das devanditas anomalías, autorizarase a redución dos signos, índices ou módulos que proceda.

Igualmente autorizará a redución dos signos, índices ou módulos cando o titular da actividade estea en situación de incapacidade temporal e non teña outro persoal empregado. O procedemento para reducir os signos, índices ou módulos será o mesmo que o previsto no parágrafo anterior.

A redución dos signos, índices ou módulos terase en conta para os efectos dos pagamentos fraccionados devengados con posterioridade á data da autorización.

3.º Cando o desenvolvemento de actividades económicas ás cales lles resulte de aplicación este método se vexa afectado por incendios, inundacións, afundimentos ou outras circunstancias excepcionais que determinen gastos extraordinarios alleos ao proceso normal do exercicio daquela, os interesados poderán minorar o rendemento neto resultante no importe dos devanditos gastos. Para iso, os contribuíntes deberán pór a devandita circunstancia en coñecemento da Administración ou Delegación da Axencia Estatal de Administración Tributaria correspondente ao seu domicilio fiscal, no prazo de trinta días contados desde a data en que se produza, achegando, para tal efecto, a xustificación correspondente e facendo mención, se é o caso, das indemnizacións que se percibirán por razón de tales circunstancias.

A Administración tributaria verificará a certeza da causa que motiva a redución do rendemento e o seu importe.

5. A orde ministerial en virtude da cal se fixen os signos, índices ou módulos aplicables a cada actividade conterá as instrucións necesarias para o seu axeitado cómputo e deberase publicar no «Boletín Oficial del Estado» antes do 1 de decembro anterior ao período a que resulte aplicable.

A orde ministerial poderase referir a un período de tempo superior ao ano; neste caso determinarase por separado o método de cálculo do rendemento correspondente a cada un dos anos comprendidos.

Artigo 38. *Actividades independentes.*

1. Para os efectos da aplicación do método de estimación obxectiva consideraranse actividades independentes cada unha das recollidas especificamente nas ordes ministeriais que regulen este método.

2. A determinación das operacións económicas incluídas en cada actividade deberase efectuar de acordo coas normas do imposto sobre actividades económicas, na medida en que resulten aplicables.

Artigo 39. *Entidades en réxime de atribución.*

1. O método de estimación obxectiva será aplicable para a determinación do rendemento neto das actividades económicas desenvolvidas polas entidades a que se refire o artigo 87 da Lei do imposto, sempre que todos os seus socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes sexan persoas físicas contribuíntes por este imposto.

2. A renuncia ao método, que se deberá efectuar de acordo co disposto no artigo 33 deste regulamento, será formulada por todos os socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes.

3. A aplicación deste método de estimación obxectiva deberase efectuar con independencia das circunstancias que concorran individualmente nos socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes.

Non obstante, para a definición do ámbito de aplicación deberanse computar non só as operacións correspondentes ás actividades económicas desenvolvidas pola propia entidade en réxime de atribución, senón tamén as correspondentes ás desenvolvidas polos seus socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes; os cónxuxes, descendentes e ascendentes destes; así como por outras entidades en réxime de atribución de rendas nas cales participe calquera das persoas anteriores, en que concorran as circunstancias sinaladas no artigo 32.2.a) deste regulamento.

4. O rendemento neto atribuírase aos socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes segundo as normas ou pactos aplicables en cada caso e, se estes non lle constasen á Administración en forma fidedigna, atribuírase por partes iguais.

SECCIÓN 4.ª GANANCIAS E PERDAS PATRIMONIAIS

Artigo 40. *Determinación do valor de adquisición.*

1. O valor de adquisición dos elementos patrimoniais transmitidos minorarase no importe das amortizacións fiscalmente deducibles computándose en todo caso a amortización mínima, con independencia da efectiva consideración desta como gasto.

Para estes efectos considerase como amortización mínima o resultante do período máximo de amortización ou a porcentaxe fixa que corresponda, segundo cada caso.

2. Tratándose da transmisión de elementos patrimoniais afectos a actividades económicas, considerase como valor de adquisición o valor contable, tendo en conta as amortizacións que fosen fiscalmente deducibles, sen prexuízo da amortización mínima a que se refire o punto anterior. Cando os elementos patrimoniais fosen afectados á actividade despois da súa adquisición e con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999, tomarase como data de adquisición a que corresponda á afectación.

Artigo 41. *Exención por reinvestimento en vivenda habitual.*

1. Poderán gozar de exención as ganancias patrimoniais que se poñan de manifesto na transmisión da vivenda habitual do contribuínte cando o importe total obtido se reinvesta na adquisición dunha nova vivenda habitual, nas condicións que se establecen neste artigo. Cando para adquirir a vivenda transmitida o contribuínte utilizase financiamento alleo, considerase, exclusivamente para estes efectos, como importe total obtido o resultante de minorar o valor de transmisión no principal do préstamo que estea pendente de amortizar no momento da transmisión.

Para estes efectos, asimilase á adquisición de vivenda a súa rehabilitación, nos termos previstos no artigo 55.5 deste regulamento.

Para a cualificación da vivenda como habitual, observase o disposto no artigo 54 deste regulamento.

2. O reinvestimento do importe obtido no alleamento deberase efectuar, dunha soa vez ou sucesivamente, nun período non superior a dous anos desde a data de transmisión.

Entenderase que o reinvestimento se efectúa dentro de prazo cando a venda se efectuase a prazos ou con prezo aprazado, sempre que o importe dos prazos se destine á finalidade indicada dentro do período impositivo en que se vaian percibindo.

Cando, conforme o disposto nos parágrafos anteriores, o reinvestimento non se realice no mesmo ano do alleamento, o contribuínte estará obrigado a facer constar na declaración do imposto do exercicio en que se obteña a ganancia de patrimonio a súa intención de reinvestir nas condicións e prazos sinalados.

Igualmente darán dereito á exención por reinvestimento as cantidades obtidas no alleamento que se destinen a satisfacer o prezo dunha nova vivenda habitual que se adquira no prazo dos dous anos anteriores á transmisión daquela.

3. No caso de que o importe do reinvestimento fose inferior ao total obtido no alleamento, soamente se excluírá de gravame a parte proporcional da ganancia patrimonial que corresponda á cantidade efectivamente investida nas condicións deste artigo.

4. O incumprimento de calquera das condicións establecidas neste artigo determinará o sometemento a gravame da parte da ganancia patrimonial correspondente.

En tal caso, o contribuínte imputará a parte da ganancia patrimonial non exenta ao ano da súa obtención, practicando autoliquidación complementaria, con inclusión dos xuros de demora, e presentarase no prazo que medie entre a data en que se produza o incumprimento e a finalización do prazo regulamentario de declaración correspondente ao período impositivo en que se produza o devandito incumprimento.

Artigo 42. *Redución de ganancias patrimoniais para determinados elementos patrimoniais afectos.*

1. Os contribuíntes que exerzan a actividade de transporte por autotaxis, clasificada na epígrafe 721.2 da sección primeira das tarifas do imposto sobre actividades económicas, que determinen o seu rendemento neto polo método de estimación obxectiva, reducirán as ganancias patrimoniais que se lles produzan como consecuencia da transmisión de activos fixos inmateriais cando esta transmisión estea motivada por incapacidade permanente, xubilación ou cesamento de actividade por reestruturación do sector.

Así mesmo, o disposto no parágrafo anterior será aplicable cando, por causas distintas ás sinaladas neste, se transmitan os activos inmateriais a familiares ata o segundo grao.

2. A redución prevista no punto anterior obterase aplicando á ganancia patrimonial determinada segundo o previsto no artigo 34 da Lei do imposto, as seguintes porcentaxes:

Tempo transcorrido desde a adquisición do activo fixo inmaterial	Porcentaxe aplicable
Máis de doce anos	100 por cento.
Máis de once anos	87 por cento.
Máis de dez anos	74 por cento.
Máis de nove anos	61 por cento.
Máis de oito anos	54 por cento.
Máis de sete anos	47 por cento.
Máis de seis anos	40 por cento.
Máis de cinco anos	33 por cento.
Máis de catro anos	26 por cento.
Máis de tres anos	19 por cento.
Máis de dous anos	12 por cento.
Máis dun ano	8 por cento.
Ata un ano	4 por cento.

CAPÍTULO III

Rendas en especie**Artigo 43. Entrega de accións a traballadores.**

1. Non terán a consideración de rendementos do traballo en especie, para os efectos do previsto no artigo 42.2.a) da Lei do imposto, a entrega de accións ou participacións aos traballadores en activo nos seguintes supostos:

1.º A entrega de accións ou participacións dunha sociedade aos seus traballadores.

2.º Así mesmo, no caso dos grupos de sociedades nos cales concorran as circunstancias previstas no artigo 42 do Código de comercio, a entrega de accións ou participacións dunha sociedade do grupo aos traballadores, contribuíntes por este imposto, das sociedades que formen parte do mesmo subgrupo. Cando se trate de accións ou participacións da sociedade dominante do grupo, a entrega aos traballadores, contribuíntes por este imposto, das sociedades que formen parte do grupo.

Nos dous casos anteriores, a entrega poderá ser efectuada tanto pola propia sociedade á cal preste os seus servizos o traballador, como por outra sociedade pertencente ao grupo ou polo ente público, sociedade estatal ou Administración pública titular das accións.

2. A aplicación do previsto no punto anterior exixirá o cumprimento dos seguintes requisitos:

1.º Que a oferta se realice dentro da política retributiva xeral da empresa ou, de ser o caso, do grupo de sociedades e que contribúa á participación dos traballadores na empresa.

2.º Que cada un dos traballadores, conxuntamente cos seus cónxuxes ou familiares ata o segundo grao, non teñan unha participación, directa ou indirecta, na sociedade na cal prestan os seus servizos ou en calquera outra do grupo, superior ao 5 por cento.

3.º Que os títulos se manteñan, polo menos, durante tres anos.

O incumprimento do prazo a que se refire o número 3.º anterior motivará a obriga de presentar unha autoliquidación complementaria, cos correspondentes xuros de demora, no prazo que medie entre a data en que se incumpra o requisito e a finalización do prazo regulamentario de declaración correspondente ao período impositivo en que se produza o devandito incumprimento.

Artigo 44. Gastos de estudo para a capacitación ou reciclaxe do persoal que non constitúen retribución en especie.

Non terán a consideración de retribucións en especie, para os efectos do previsto no artigo 42.2.b) da Lei do imposto, os estudos dispostos por institucións, empresas ou empregadores e financiados directamente por eles para a actualización, capacitación ou reciclaxe do seu persoal, cando veñan exixidos polo desenvolvemento das súas actividades ou as características dos postos de traballo, mesmo cando a súa prestación efectiva sexa efectuada por outras persoas ou entidades especializadas. Nestes casos, os gastos de locomoción, manutención e estadia rexeranse polo previsto no artigo 9 deste regulamento.

Artigo 45. Gastos por comedores de empresa que non constitúen retribución en especie.

1. Para os efectos do previsto no artigo 42.2.c) da Lei do imposto, terán a consideración de entrega de produtos a prezos rebaxados que se realicen en comedores de empresa as fórmulas directas e indirectas de prestación

do servizo, admitidas pola lexislación laboral, nas cales concorran os seguintes requisitos:

1.º Que a prestación do servizo teña lugar durante días hábiles para o empregado ou traballador.

2.º Que a prestación do servizo non teña lugar durante os días que o empregado ou traballador adquiera o dereito a axudas de custo por manutención exceptuadas de gravame de acordo co artigo 9 deste regulamento.

2. Cando a prestación do servizo se realice a través de fórmulas indirectas, terán que se cumprir, ademais dos requisitos exixidos no número anterior, os seguintes:

1.º A contía das fórmulas indirectas non poderá superar 9 euros diarios. Se a contía diaria fose superior, existirá retribución en especie polo exceso. Esta contía poderá ser modificada polo ministro de Economía e Facenda atendendo á evolución económica e ao contido social destas fórmulas.

2.º Se para a prestación do servizo se lle entregasen ao empregado ou traballador vales-comida ou documentos similares, tarxetas ou calquera outro medio electrónico de pagamento, observarase o seguinte:

a) Deberán estar numerados, expedidos de forma nominativa e neles deberá figurar a empresa emisora e cando se entreguen en soporte papel, ademais, o seu importe nominal.

b) Serán intransmisibles e a contía non consumida nun día non se poderá acumular a outro día.

c) Non se poderá obter, nin da empresa nin de terceiro, o reembolso do seu importe.

d) Só se poderán utilizar en establecementos de hostalaría.

e) A empresa que os entregue deberá levar e conservar relación dos entregados a cada un dos seus empregados ou traballadores, con expresión de:

No caso de vales-comida ou documentos similares, número de documento, día de entrega e importe nominal.

No caso de tarxetas ou calquera outro medio electrónico de pagamento, número de documento e contía entregada cada un dos días con indicación destes últimos.

Artigo 46. Gastos por seguros de enfermidade que non constitúen retribución en especie.

Non terán a consideración de rendementos do traballo en especie, de acordo co previsto no artigo 42.2.f) da Lei do imposto, as primas ou cotas satisfeitas polas empresas a entidades aseguradoras para a cobertura de enfermidade, cando se cumpran os seguintes requisitos e límites:

1. Que a cobertura de enfermidade alcance o propio traballador, podendo ademais alcanzar o seu cónxuxe e descendentes.

2. Que as primas ou cotas satisfeitas non excedan 500 euros anuais por cada unha das persoas sinaladas no punto anterior. O exceso sobre as devanditas contías constituirá retribución en especie.

Artigo 47. Dereitos de fundadores de sociedades.

Os dereitos especiais de contido económico que se reserven aos fundadores ou promotores dunha sociedade como remuneración de servizos persoais, cando consistan nunha porcentaxe sobre os beneficios da entidade, valoraranse, como mínimo, no 35 por cento do valor equivalente de capital social que permita a mesma participación nos beneficios que a recoñecida aos citados dereitos.

Artigo 48. Prezo ofertado.

Para os efectos do previsto no artigo 43.1.1.º f) da Lei do imposto, considerarase prezo ofertado ao público nas retribucións en especie satisfeitas por empresas que teñen como actividade habitual a realización das actividades que dan lugar a este, o previsto no artigo 13 da Lei 26/1984, do 19 de xullo, xeral para a defensa dos consumidores e usuarios, deducindo os descontos ordinarios ou comúns. Consideraranse ordinarios ou comúns:

Os descontos que sexan ofertados a outros colectivos de similares características aos traballadores da empresa;

os descontos promocionais que teñan carácter xeral e se atopen en vigor no momento de satisfacer a retribución en especie;

calquera outro distinto aos anteriores sempre que non exceda o 15 por cento nin 1.000 euros anuais.

CAPÍTULO IV**Base liquidable****Artigo 49. Plans de previsión asegurados.**

1. Para os efectos do disposto na letra b) do artigo 51.3 da Lei do imposto, entenderase que un contrato de seguro cumpre o requisito de que a cobertura principal sexa a de xubilación, cando se verifique a condición de que o valor das provisións matemáticas para xubilación e dependencia alcanzadas ao final de cada anualidade representen polo menos o triplo da suma das primas pagadas desde o inicio do plan para o capital de falecemento e incapacidade.

2. Só se permitirá a disposición anticipada dos plans de previsión asegurados nos supostos previstos na normativa de plans de pensións.

O dereito de disposición anticipada valorarase polo importe da provisión matemática, á cal non se lle poderán aplicar penalizacións, gastos ou descontos.

Non obstante, no caso de que a entidade conte con investimentos afectos, o dereito de disposición anticipada valorarase polo valor de mercado dos activos asignados.

3. O tomador dun plan de previsión asegurado poderá mobilizar a totalidade ou parte da súa provisión matemática a outro ou outros plans de previsión asegurados de que sexa tomador, ou a un ou varios plans de pensións do sistema individual ou asociado dos cales sexa participe. Unha vez alcanzada a continxencia, a mobilización só será posible se as condicións do plan o permiten.

Para tal fin, o tomador ou beneficiario deberá dirixirse á entidade aseguradora ou xestora de destino e xuntarlle á súa solicitude a identificación do plan de previsión asegurado de orixe desde o que se realizará a mobilización e a entidade aseguradora de orixe, así como, de ser o caso, o importe que se vai mobilizar. A solicitude incorporará unha comunicación dirixida á entidade aseguradora de orixe para que esta ordene o traspaso e incluíra unha autorización do tomador ou beneficiario á entidade aseguradora ou entidade xestora de destino para que, no seu nome, poida solicitar da entidade aseguradora de orixe a mobilización da provisión matemática, así como toda a información financeira e fiscal necesaria para realizalo.

No caso de que existan convenios ou contratos que permitan xestionar as solicitudes de mobilización a través de mediadores ou das redes comerciais doutras entidades, a presentación da solicitude en calquera establecemento destes entenderase realizada na entidade aseguradora ou xestora.

No prazo máximo de dous días hábiles desde que a entidade aseguradora ou entidade xestora de destino dis-

poña da totalidade da documentación necesaria, esta deberá, ademais de comprobar o cumprimento dos requisitos establecidos regulamentariamente para a devandita mobilización, comunicarlle a solicitude á entidade aseguradora de orixe con indicación, polo menos, do plan de previsión asegurado de destino, entidade aseguradora de destino e datos da conta a que se debe efectuar a transferencia ou, noutro caso, indicación do plan de pensións de destino, fondo de pensións de destino a que estea adscrito, entidade xestora e depositaria do fondo de destino, e os datos da conta a que se debe efectuar a transferencia.

Nun prazo máximo de cinco días hábiles contados desde a recepción por parte da entidade aseguradora de orixe da solicitude coa documentación correspondente, esta entidade deberá ordenar a transferencia bancaria e remitir á entidade aseguradora ou xestora de destino toda a información financeira e fiscal necesaria para o traspaso.

En caso de que a entidade aseguradora de orixe sexa, pola súa vez, a aseguradora do plan de previsión asegurado de destino ou a xestora do plan de pensións de destino, o tomador deberá indicar na súa solicitude o importe que desexa mobilizar, se é o caso, e o plan de previsión asegurado destinatario do traspaso, ou, noutro caso, o plan de pensións destinatario e o fondo de pensións de destino a que estea adscrito. A entidade aseguradora de orixe deberá emitir a orde de transferencia no prazo máximo de tres días hábiles desde a data de presentación da solicitude.

Para a valoración da provisión matemática tomarase como data o día en que se faga efectiva a mobilización. Non obstante, o contrato de seguro poderá referir a valoración ao día hábil anterior á data en que se faga efectiva.

No caso de que a entidade conte con investimentos afectos, o valor da provisión matemática que se vai mobilizar será o valor de mercado dos activos asignados.

Non se poderán aplicar penalizacións, gastos ou descontos ao importe desta mobilización.

Nos procedementos de mobilizacións a que se refire este punto autorízase que a transmisión da solicitude de traspaso, a transferencia de efectivo e a transmisión da información entre as entidades intervinientes se poidan realizar a través do sistema nacional de compensación electrónica, mediante as operacións que, para estes supostos, se habiliten no devandito sistema.

Para o cumprimento de requisito previsto no punto 1 deste artigo, nos supostos de mobilización dun plan de previsión asegurado a outro plan de previsión asegurado ou dun plan de pensións a un plan de previsión asegurado, computaranse só as primas e a provisión matemática do novo contrato de seguro. Para estes efectos no plan de previsión asegurado de orixe, no momento da mobilización tamén se deberá cumprir o requisito previsto no punto 1 deste artigo.

Artigo 50. Prazo de presentación das autoliquidacións complementarias na disposición de dereitos consolidados de sistemas de previsión social.

Para os efectos do previsto nos artigos 51.8 e 53.4 e na disposición adicional décimo primeira. Un.5.c) da Lei do imposto, as autoliquidacións complementarias para repor as reducións na base imponible indebidamente practicadas pola disposición anticipada dos dereitos consolidados en sistemas de previsión social, presentaranse no prazo que medie entre a data da devandita disposición anticipada e a finalización do prazo regulamentario de declaración correspondente ao período impositivo en que se realice a disposición anticipada.

Artigo 51. Excesos de achegas aos sistemas de previsión social.

Os partícipes, mutualistas ou asegurados poderán solicitar que as cantidades achegadas que non puidesen ser obxecto de redución na base imponible segundo o previsto nos artigos 52.2 e 53.1.c) e na disposición adicional décimo. Primeira Un.5.b) da Lei do imposto, o sexan nos cinco exercicios seguintes.

A solicitude deberá realizarse na declaración do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondente ao exercicio en que as achegas realizadas non puidesen ser obxecto de redución por insuficiencia de base imponible ou por excederen o límite porcentual establecido no artigo 52.1 da Lei do imposto.

A imputación do exceso realizarase respectando os límites establecidos nos artigos 51, 52 e 53 e na disposición adicional décimo primeira da Lei do imposto. Cando concorran achegas realizadas no exercicio con achegas de exercicios anteriores que non puidesen ser obxecto de redución por insuficiencia de base imponible ou por excederen o límite porcentual establecido no artigo 52.1 da Lei do imposto, entenderanse reducidas, en primeiro lugar, as achegas correspondentes a anos anteriores.

Artigo 52. Acreditación do número de socios, patrimonio e porcentaxe máxima de participación en institucións de investimento colectivo.

1. O número mínimo de accionistas exixidos no artigo 94 da Lei do imposto ás institucións de investimento colectivo con forma societaria determinarase do seguinte xeito:

a) Para as institucións de investimento colectivo incluídas no punto 1 do artigo 94, o número de accionistas que figure no último informe trimestral, anterior á data de transmisión ou reembolso, que a institución remítase á Comisión Nacional do Mercado de Valores de acordo co disposto no artigo 25 do Regulamento da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, aprobado polo Real decreto 1309/2005.

b) Para as institucións de investimento colectivo incluídas no punto 2 do artigo 94, o número de accionistas que conste na última comunicación anual á Comisión Nacional do Mercado de Valores, anterior á data de transmisión ou reembolso, que efectúe unha única entidade comercializadora con establecemento en España designada para tal efecto pola institución de investimento colectivo ou a súa xestora, referida a cada compartimento ou subfondo rexistrado. Para os efectos anteriores e do previsto no seguinte punto, esta comunicación deberá expresar o número total de accionistas de cada compartimento ou subfondo, o patrimonio total da institución, compartimento ou subfondo, a data a que se refiren os datos anteriores e terá un período máximo de validez dun ano contado desde a devandita data de referencia. A Comisión Nacional do Mercado de Valores fará pública a devandita información e precisará os requisitos técnicos e procedementos de comunicación da información sinalada nesta letra.

2. O contribuínte que se queira acoller ao réxime de diferimento previsto no artigo 94 da Lei do imposto para as operacións nas cales interveña algunha institución de investimento colectivo con forma societaria, deberalles comunicar documentalmente, no momento de ordenar a operación, ás entidades a través das cales se realicen as operacións de transmisión ou reembolso e adquisición ou subscripción, que non participou nalgún momento dentro dos doce meses anteriores á data da operación en máis do 5 por cento do capital da institución de investimento colectivo correspondente. As referidas entidades deberán conservar á disposición da Administración tributaria,

durante o período de prescrición das obrigas tributarias, a documentación comunicada polos contribuíntes.

TÍTULO III

Mínimo persoal e familiar

Artigo 53. Mínimo familiar por descendentes menores de tres anos.

Cando teña lugar a adopción dun menor que estivese en réxime de acollemento, ou se produza un cambio na situación do acollemento, o incremento no importe do mínimo por descendentes previsto no punto 2 do artigo 58 da Lei do imposto practicarase durante os períodos impositivos restantes ata esgotar o prazo máximo fixado no citado artigo.

TÍTULO IV

Deducións da cota

CAPÍTULO I

Dedución por investimento en vivenda habitual

Artigo 54. Concepto de vivenda habitual.

1. Con carácter xeral considérase vivenda habitual do contribuínte a edificación que constitúa a súa residencia durante un prazo continuado de, polo menos, tres anos.

Non obstante, entenderase que a vivenda tivo o carácter de habitual cando, malia non ter transcorrido o devandito prazo, se produza o falecemento do contribuínte ou concorran outras circunstancias que necesariamente exixan o cambio de domicilio, tales como celebración de matrimonio, separación matrimonial, traslado laboral, obtención do primeiro emprego, ou cambio de emprego, ou outras análogas xustificadas.

2. Para que a vivenda constitúa a residencia habitual do contribuínte debe ser habitada de xeito efectivo e con carácter permanente polo propio contribuínte, nun prazo de doce meses, contados a partir da data de adquisición ou terminación das obras.

Non obstante, entenderase que a vivenda non perde o carácter de habitual cando se produzan as seguintes circunstancias:

Cando se produza o falecemento do contribuínte ou concorran outras circunstancias que necesariamente impidan a ocupación da vivenda, nos termos previstos no punto 1 deste artigo.

Cando este disfrute de vivenda habitual por razón de cargo ou emprego e a vivenda adquirida non sexa obxecto de utilización; neste caso o prazo antes indicado comezará a contar a partir da data do cesamento.

3. Cando sexan de aplicación as excepcións previstas nos puntos anteriores, a dedución por adquisición de vivenda practicarase ata o momento en que se dean as circunstancias que necesariamente exixan o cambio de vivenda ou impidan a ocupación desta, salvo cando o contribuínte disfrute de vivenda habitual por razón de cargo ou emprego; neste caso poderá seguir practicando deducións por este concepto mentres se manteña a devandita situación e a vivenda non sexa obxecto de utilización.

4. Para os exclusivos efectos da aplicación das exencións previstas nos artigos 33.4. b) e 38 da Lei do imposto,

entenderase que o contribuínte está a transmitir a súa vivenda habitual cando, conforme o disposto neste artigo, a dita edificación constitúa a súa vivenda habitual nese momento ou tivese tal consideración ata calquera día dos dous anos anteriores á data de transmisión.

Artigo 55. Adquisición e rehabilitación da vivenda habitual.

1. Asímlanse á adquisición de vivenda:

1.º A construción ou ampliación desta, nos seguintes termos:

Ampliación de vivenda, cando se produza o aumento da súa superficie habitable, mediante cerramento de parte descuberta ou por calquera outro medio, de forma permanente e durante todas as épocas do ano.

Construción, cando o contribuínte satisfaga directamente os gastos derivados da execución das obras, ou lle entregue cantidades á conta ao promotor daquelas, sempre que finalicen nun prazo non superior a catro anos desde o inicio do investimento.

2.º Nos supostos de nulidade matrimonial, divorcio ou separación xudicial, as cantidades satisfeitas no período impositivo para a adquisición da que foi durante a vixencia do matrimonio a súa vivenda habitual, sempre que continúe tendo esta condición para os fillos comúns e o proxenitor na compañía do cal queden.

Tamén se poderá practicar dedución polas cantidades satisfeitas, se é o caso, para a adquisición da vivenda que constitúa ou vaia constituir a súa vivenda habitual, co límite conxunto de 9.015 euros anuais.

2. Polo contrario, non se considerará adquisición de vivenda:

a) Os gastos de conservación ou reparación, nos termos previstos no artigo 13 deste regulamento.

b) As melloras.

c) A adquisición de prazas de garaxe, xardíns, parques, piscinas e instalacións deportivas e, en xeral, os anexos ou calquera outro elemento que non constitúa a vivenda propiamente dita sempre que se adquiran independentemente desta. Asímlaranse a vivendas as prazas de garaxe adquiridas con estas, co máximo de dúas.

3. Se, como consecuencia de acharse en situación de concurso, o promotor non finalizase as obras de construción antes de ter transcorrido o prazo de catro anos a que se refire o punto 1 deste artigo ou non puidese efectuar a entrega das vivendas no mesmo prazo, este quedará ampliado noutros catro anos.

Nestes casos, o prazo de doce meses a que se refire o artigo 54.2 deste regulamento comezará a contar a partir da entrega.

Para que a ampliación prevista neste punto produza efecto, o contribuínte que estea obrigado a presentar declaración polo imposto, no período impositivo en que se incumprise o prazo inicial, deberá xuntar a esta tanto os xustificantes que acrediten os seus investimentos en vivenda como calquera documento xustificativo de se ter producido algunha das referidas situacións.

Nos supostos a que se refire este punto, o contribuínte non estará obrigado a efectuar ingreso ningún por razón do incumprimento do prazo xeral de catro anos de finalización das obras de construción.

4. Cando, por outras circunstancias excepcionais non imputables ao contribuínte e que supoñan paralización das obras, non poidan finalizar estas antes de transcorrer o prazo de catro anos a que se refire o punto 1 deste artigo, o contribuínte poderá solicitar da Administración a ampliación do prazo.

A solicitude deberá presentarse na Delegación ou Administración da Axencia Estatal de Administración Tri-

butaria correspondente ao seu domicilio fiscal durante os trinta días seguintes ao do incumprimento do prazo.

Na solicitude deberán figurar tanto os motivos que provocaron o incumprimento do prazo como o período de tempo que se considera necesario para finalizar as obras de construción, o cal non poderá ser superior a catro anos.

Para os efectos do sinalado no parágrafo anterior, o contribuínte deberá achegar a xustificación correspondente.

Á vista da documentación achegada, o delegado ou administrador da Axencia Estatal de Administración Tributaria decidirá tanto sobre a procedencia da ampliación solicitada como con respecto ao prazo de ampliación, o cal non se terá que axustar necesariamente ao solicitado polo contribuínte.

Poderanse entender desestimadas as solicitudes de ampliación que non fosen resoltas expresamente no prazo de tres meses.

A ampliación que se conceda comezará a contar a partir do día inmediato seguinte a aquel en que se produza o incumprimento.

5. Para os efectos previstos no artigo 68.1.1.º da Lei do imposto, consideraranse rehabilitación de vivenda as obras nesta que cumbran calquera dos seguintes requisitos:

a) Que fosen cualificadas ou declaradas como actuación protexida en materia de rehabilitación de vivendas nos termos previstos no Real decreto 801/2005, do 1 de xullo, polo que se aproba o Plan estatal 2005-2008, para favorecer o acceso dos cidadáns á vivenda.

b) Que teñan por obxecto a reconstrución da vivenda mediante a consolidación e o tratamento das estruturas, fachadas ou cubertas e outras análogas sempre que o custo global das operacións de rehabilitación exceda o 25 por cento do prezo de adquisición se se efectuase esta durante os dous anos anteriores á rehabilitación ou, noutro caso, do valor de mercado que tivese a vivenda no momento da súa rehabilitación.

Artigo 56. Contas vivenda.

1. Considerarase que se destinaron á adquisición ou rehabilitación da vivenda habitual do contribuínte as cantidades que se depositen en entidades de crédito, en contas separadas de calquera outro tipo de imposición, sempre que os seus saldos se destinen exclusivamente á primeira adquisición ou rehabilitación da vivenda habitual do contribuínte.

2. Perderase o dereito á dedución:

a) Cando o contribuínte dispoña de cantidades depositadas na conta vivenda para fins diferentes da primeira adquisición ou rehabilitación da súa vivenda habitual. En caso de disposición parcial, entenderase que as cantidades dispostas son as primeiras depositadas.

b) Cando transcorran catro anos, a partir da data en que foi aberta a conta, sen que se adquirise ou rehabilitase a vivenda.

c) Cando a posterior adquisición ou rehabilitación da vivenda non cumpra as condicións que determinan o dereito á dedución por ese concepto.

3. Cada contribuínte só poderá manter unha conta vivenda.

4. As contas vivendas deberanse identificar separadamente na declaración do imposto consignando, polo menos, os seguintes datos:

Entidade onde se abriu a conta.

Sucursal.

Número da conta.

Artigo 57. *Obras de adecuación da vivenda habitual por persoas con discapacidade.*

1. Para os efectos da dedución prevista no artigo 68.1.4.º da Lei do imposto, enténdese por obras e instalacións de adecuación da vivenda habitual das persoas con discapacidade aquelas que impliquen unha reforma do interior desta, así como as de modificación dos elementos comúns do edificio que sirvan de paso necesario entre o predio e a vía pública, tales como escaleiras, ascensores, corredores, portais ou calquera outro elemento arquitectónico, ou as necesarias para a aplicación de dispositivos electrónicos que sirvan para superar barreiras de comunicación sensorial ou de promoción da súa seguranza.

2. A acreditación da necesidade das obras e instalacións para a accesibilidade e comunicación sensorial que facilite o desenvolvemento digno e axeitado da persoa con discapacidade, efectuarase ante a Administración tributaria mediante certificado ou resolución expedido polo Instituto de Migracións e Servizos Sociais ou o órgano competente das comunidades autónomas en materia de valoración de discapacidade, baseándose no ditame emitido polos equipos de valoración e orientación dependentes desta.

CAPÍTULO II

Dedución por rendas obtidas en Ceuta ou Melilla

Artigo 58. *Rendas obtidas en Ceuta ou Melilla.*

Para os efectos da dedución prevista no artigo 68.4 da Lei do imposto, terán a consideración de rendas obtidas en Ceuta ou Melilla as seguintes:

1. Os rendementos do traballo derivados de prestacións por desemprego e daquelas ás cales se refire o artigo 17.2.a) da Lei do imposto.

2. No exercicio de actividades económicas, enténdese por operacións efectivamente realizadas en Ceuta ou Melilla aquelas que pechen nestes territorios un ciclo mercantil que determine resultados económicos ou supoñan a prestación dun servizo profesional nos devanditos territorios.

Non se estimará que median as devanditas circunstancias cando se trate de operacións illadas de extracción, fabricación, compra, transporte, entrada e saída de xéneros ou efectos nestes territorios e, en xeral, cando as operacións non determinen por si soas rendas.

3. Cando se trate de actividades pesqueiras e marítimas, serán de aplicación as regras establecidas no artigo 33 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

4. Entenderase que os rendementos do capital mobiliario procedentes do arrendamento de bens mobles, negocios ou minas, constitúen unha renda obtida en Ceuta ou Melilla cando o obxecto do arrendamento estea situado e se utilice efectivamente nos devanditos territorios.

CAPÍTULO III

Perda do dereito a deducir

Artigo 59. *Perda do dereito a deducir.*

1. Cando, en períodos impositivos posteriores ao da súa aplicación, se perda o dereito, en todo ou en parte, ás deducións practicadas, o contribuínte estará obrigado a sumar á cota líquida estatal e á cota líquida autonómica ou complementaria percibidas no exercicio en que se incumprisen os requisitos, as cantidades indebidamente

deducidas, máis os xuros de demora a que se refire o artigo 26.6 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

2. Esta adición aplicarase do seguinte xeito:

a) Cando se trate da dedución por investimento en vivenda habitual, regulada no punto 1 do artigo 68 da Lei do imposto, engadiráselle á cota líquida estatal a totalidade das deducións indebidamente practicadas.

b) Cando se trate das deducións previstas nos puntos 2, 3, 5 e 6 do artigo 68 da Lei do imposto, engadiráselle á cota líquida estatal o 67 por cento das deducións indebidamente practicadas e á cota líquida autonómica ou complementaria o 33 por cento restante.

c) Cando se trate de deducións establecidas pola comunidade autónoma no exercicio das competencias normativas previstas no artigo 38.1 da Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, e do tramo autonómico ou complementario da dedución por investimento en vivenda habitual regulado no artigo 78 da Lei do imposto, engadiráselle á cota líquida autonómica ou complementaria a totalidade das deducións indebidamente practicadas.

TÍTULO V

Dedución por maternidade

Artigo 60. *Procedemento para a práctica da dedución por maternidade e o seu pagamento anticipado.*

1. A dedución por maternidade regulada no artigo 81 da Lei do imposto aplicarase proporcionalmente ao número de meses en que se cumpran de forma simultánea os requisitos previstos no punto 1 do citado artigo, e terá como límite para cada fillo as cotizacións e cotas totais á Seguridade Social e mutualidades de carácter alternativo devengadas en cada período impositivo con posterioridade ao nacemento, adopción ou acollemento.

Para os efectos do cálculo deste límite computaranse as cotizacións e cotas polos seus importes íntegros sen tomar en consideración as bonificacións que puidesen corresponder.

2. Para os efectos do cómputo do número de meses para o cálculo do importe da dedución a que se refire o punto anterior teranse en conta as seguintes regras:

1.ª A determinación dos fillos que darán dereito á percepción da dedución realizarase de acordo coa súa situación o último día de cada mes.

2.ª O requisito de alta no réxime correspondente da Seguridade Social ou mutualidade entenderase cumprido cando esta situación se produza en calquera día do mes.

3. Cando teña lugar a adopción dun menor que estivese en réxime de acollemento, ou se produza un cambio na situación do acollemento, a dedución por maternidade practicarase durante o tempo que reste ata esgotar o prazo máximo dos tres anos a que se refire o parágrafo segundo do punto 1 do artigo 81 da Lei do imposto.

4. No suposto de existencia de varios contribuíntes con dereito á aplicación da dedución por maternidade respecto do mesmo acollido ou tutelado, o seu importe ratearase entre eles por partes iguais.

5.1.º Os contribuíntes con dereito á aplicación desta dedución poderán solicitar da Axencia Estatal de Administración Tributaria o seu aboamento de forma anticipada por cada un dos meses en que estean dados de alta na

Seguridade Social ou mutualidade e coticen os prazos mínimos que a continuación se indican:

a) Traballadores con contrato de traballo a xornada completa en alta durante polo menos quince días de cada mes, no réxime xeral ou nos réximes especiais da minaría do carbón e dos traballadores do mar.

b) Traballadores con contrato de traballo a tempo parcial cuxa xornada laboral sexa de, polo menos, o 50 por cento da xornada ordinaria na empresa, en cómputo mensual, e estean en alta durante todo o mes nos réximes citados no parágrafo anterior.

c) Traballadores por conta allea en alta no réxime especial agrario da Seguridade Social no mes e que realicen, polo menos, dez xornadas reais no devandito período.

d) Traballadores incluídos nos restantes réximes especiais da Seguridade Social non citados nos parágrafos anteriores ou mutualistas das respectivas mutualidades alternativas á Seguridade Social que estean en alta durante quince días no mes.

2.º A tramitación do aboamento anticipado efectúase de acordo co seguinte procedemento:

a) A solicitude presentárase no lugar, forma e prazo que determine o ministro de Economía e Facenda, quen poderá determinar os casos en que se poida formular por medios telemáticos ou telefónicos. No suposto previsto no punto 4 deste artigo, as solicitudes deberanse presentar de forma simultánea.

b) A Axencia Estatal de Administración Tributaria, á vista da solicitude recibida, e dos datos existentes no seu poder, aboará de oficio de forma anticipada e á conta o importe da dedución por maternidade. No suposto de que non procedese o aboamento anticipado da dedución, notificaralle tal circunstancia ao contribuínte con expresión das causas que motivan a denegación.

c) O aboamento da dedución de forma anticipada será efectuado, mediante transferencia bancaria, pola Axencia Estatal de Administración Tributaria mensualmente e sen rateos por un importe de 100 euros por cada fillo. O ministro de Economía e Facenda poderá autorizar o aboamento por cheque cruzado ou nominativo cando concorran circunstancias que o xustifiquen.

3.º Os contribuíntes con dereito ao aboamento anticipado da dedución por maternidade estarán obrigados a lle comunicar á Administración tributaria as variacións que afecten o seu aboamento anticipado, así como cando por algunha causa ou circunstancia sobrevida incumpran algún dos requisitos para a súa percepción. A comunicación efectuarase utilizando o modelo que para estes efectos aprobe o ministro de Economía e Facenda, quen establecerá o lugar, forma e prazos de presentación, así como os casos en que a devandita comunicación se poida realizar por medios telemáticos ou telefónicos.

4.º Cando o importe da dedución por maternidade non se correspondese co do seu aboamento anticipado, os contribuíntes deberán regularizar tal situación na súa declaración por este imposto. No suposto de contribuíntes non obrigados a declarar deberán comunicar, para estes efectos, á Administración tributaria a información que determine o ministro de Economía e Facenda, quen, así mesmo, establecerá o lugar, forma e prazo da súa presentación.

5.º Non serán exixibles xuros de mora pola percepción, a través do aboamento anticipado e por causa non imputable ao contribuínte, de cantidades superiores á dedución por maternidade que corresponda.

TÍTULO VI

Xestión do imposto

CAPÍTULO I

Obriga de declarar

Artigo 61. *Obriga de declarar.*

1. Os contribuíntes estarán obrigados a presentar e subscribir declaración por este imposto nos termos previstos no artigo 96 da Lei do imposto. Para os efectos do disposto no punto 4 do devandito artigo, estarán obrigados a declarar en todo caso os contribuíntes que teñan dereito a dedución por investimento en vivenda, por conta aforro-empresa, por dobre imposición internacional ou que realicen achegas a patrimonios protexidos das persoas con discapacidade, plans de pensións, plans de previsión asegurados, plans de previsión social empresarial, seguros de dependencia ou mutualidades de previsión social que reduzan a base imponible, cando exerzan tal dereito.

2. Non terán que declarar, sen prexuízo do disposto no punto anterior, os contribuíntes que obteñan exclusivamente rendementos do traballo, do capital, de actividades económicas e ganancias patrimoniais, ata un importe máximo conxunto de 1.000 euros anuais, e perdas patrimoniais de contía inferior a 500 euros, en tributación individual ou conxunta.

3. Tampouco terán que declarar, sen prexuízo do disposto nos puntos anteriores, os contribuíntes que obteñan rendas procedentes exclusivamente das seguintes fontes, en tributación individual ou conxunta:

A) Rendementos íntegros do traballo, cos seguintes límites:

1.º Con carácter xeral, 22.000 euros anuais, cando procedan dun só pagador. Este límite tamén se aplicará cando se trate de contribuíntes que perciban rendementos procedentes de máis dun pagador e concorran calquera das dúas situacións seguintes:

a) Que a suma das cantidades percibidas do segundo e restantes pagadores, por orde de contía, non supere no seu conxunto a cantidade de 1.500 euros anuais.

b) Que os seus únicos rendementos do traballo consistan nas prestacións pasivas a que se refire o artigo 17.2. a) da Lei do imposto e a determinación do tipo de retención aplicable se realizase de acordo co procedemento especial regulado no artigo 89.A) deste regulamento.

2.º 10.000 euros anuais cando:

a) Procedan de máis dun pagador sempre que a suma das cantidades percibidas do segundo e restantes pagadores, por orde de contía, superen no seu conxunto a cantidade de 1.500 euros anuais.

b) Se perciban pensións compensatorias do cónxuxe ou anualidades por alimentos diferentes das previstas no artigo 7, letra k) da Lei do imposto.

c) O pagador dos rendementos do traballo non estea obrigado a reter de acordo co previsto no artigo 76 deste regulamento.

d) Cando se perciban rendementos íntegros do traballo suxeitos aos tipos fixos de retención previstos nos números 3.º e 4.º do artigo 80.1 deste regulamento.

B) Rendementos íntegros do capital mobiliario e ganancias patrimoniais sometidos a retención ou ingreso á conta, co límite conxunto de 1.600 euros anuais.

C) Rendas inmobiliarias imputadas, ás cales se refire o artigo 85 da Lei do imposto, que procedan dun único inmovible, rendementos íntegros do capital mobiliario non

suxeitos a retención derivados de letras do Tesouro e subvencións para a adquisición de vivendas de protección oficial ou de prezo taxado, co límite conxunto de 1.000 euros anuais.

4. A presentación da declaración, nos supostos en que exista obriga de efectiva, será necesaria para solicitar devolucions por razón dos pagamentos á conta efectuados.

5. O ministro de Economía e Facenda aprobará os modelos de declaración e establecerá a forma, lugar e prazos da súa presentación, así como os supostos e as condicións de presentación das declaracións por medios telemáticos. Os contribuíntes deberán cumprir a totalidade dos datos solicitados nas declaracións e achegar os documentos e xustificantes que se determinen.

O ministro de Economía e Facenda poderá establecer, por causas excepcionais, prazos especiais de declaración para un grupo determinado de contribuíntes ou para os ámbitos territoriais que se determinen.

6. No caso de optaren por tributar conxuntamente, a declaración será subscrita e presentada polos membros da unidade familiar maiores de idade, que actuarán en representación dos fillos integrados nela, nos termos do artigo 45.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Artigo 62. *Autoliquidación e ingreso.*

1. Os contribuíntes que estean obrigados a declarar por este imposto, ao tempo de presentaren a súa declaración, deberán determinar a débeda tributaria correspondente e ingresala no lugar, forma e prazos determinados polo ministro de Economía e Facenda.

Se, ao tempo de presentar a declaración, se solicitase a suspensión do ingreso da totalidade ou de parte da débeda tributaria resultante da autoliquidación, de acordo co establecido no punto 6 do artigo 97 da Lei do imposto, seguirase o procedemento regulado neste.

A solicitude de suspensión referirse ao ingreso dalgunha das seguintes contías:

a) Á totalidade da débeda tributaria, cando esta sexa igual ou inferior á devolución resultante da autoliquidación presentada polo cónxuxe por este mesmo imposto.

b) Ao mesmo importe que a devolución resultante da autoliquidación presentada polo cónxuxe, cando a débeda tributaria sexa superior.

2. O ingreso do importe resultante da autoliquidación poderase fraccionar, sen xuro nin recarga ningunha, en dúas partes: a primeira, do 60 por cento do seu importe, no momento de presentar a declaración, e a segunda, do 40 por cento restante, no prazo que se determine segundo o establecido no punto anterior.

Para desfrutar deste beneficio será necesario que a declaración se presente dentro do prazo establecido. Non se poderá fraccionar, segundo o procedemento establecido no parágrafo anterior, o ingreso das autoliquidacións complementarias.

3. O pagamento da débeda tributaria poderase realizar mediante entrega de bens integrantes do Patrimonio Histórico Español que estean inscritos no Inventario Xeral de Bens Móbiles ou no Rexistro Xeral de Bens de Interese Cultural, de acordo co disposto no artigo 73 da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español.

Artigo 63. *Fraccionamento nos supostos de falecemento e de perda da residencia en España.*

1. No caso do falecemento do contribuínte previsto no artigo 14.4 da Lei do imposto, todas as rendas pendentes de imputación deberán integrarse na base imponible

do último período impositivo que se deba declarar por este imposto.

2. No caso de que o contribuínte perda a súa condición por cambio de residencia de acordo co previsto no artigo 14.3 da Lei do imposto, todas as rendas pendentes de imputación deberán integrarse na base imponible correspondente ao último período que se deba declarar por este imposto practicándose, se é o caso, autoliquidación complementaria, sen sanción, nin xuros de demora nin recarga ningunha, no prazo de tres meses desde que o contribuínte perda a súa condición por cambio de residencia.

3. Nestes supostos, os sucesores do causante ou o contribuínte poderán solicitar o fraccionamento da parte de débeda tributaria correspondente ás devanditas rendas, calculada aplicando o tipo regulado no artigo 80.2 da Lei do imposto.

4. O fraccionamento rexerese polas normas previstas na subsección 2.ª da sección 1.ª do capítulo I do título II do Regulamento xeral de recadación, aprobado polo Real decreto 939/2005, do 29 de xullo, coas seguintes especialidades:

a) As solicitudes deberanse formular dentro do prazo regulamentario de declaración.

b) O solicitante deberá ofrecer garantía en forma de aval solidario de entidade de crédito ou sociedade de garantía recíproca ou certificado de seguro de caución, nos termos previstos no Regulamento xeral de recadación.

c) En caso de concesión do fraccionamento solicitado, a contía e o prazo de cada fracción concederese en función dos períodos impositivos aos cales correspondería imputar as ditas rendas en caso de que o falecemento ou a perda da condición de contribuínte non se tivese producido, co límite de catro anos. A parte correspondente a períodos que superen o devandito límite imputarase por partes iguais durante o período de fraccionamento.

Artigo 64. *Borrador de declaración.*

1. Os contribuíntes poderán solicitar a remisión dun borrador de declaración nos termos previstos no artigo 98 da Lei do imposto.

Para tales efectos, a Administración tributaria poderá requirir dos contribuíntes a presentación da información e documentos que resulten necesarios para a súa elaboración.

O ministro de Economía e Facenda determinará o lugar, prazo, forma e procedemento do devandito requirimento.

2. Cando o contribuínte considere que o borrador de declaración non reflicte a súa situación tributaria para os efectos deste imposto, deberá presentar a correspondente declaración, de acordo co disposto no artigo 97 da Lei do imposto.

Non obstante, poderá instar a rectificación do borrador recibido cando considere que se deberán engadir datos persoais ou económicos non incluídos neste ou advirta que contén datos erróneos ou inexactos. En ningún caso a rectificación poderá supor a inclusión de rendas distintas das enumeradas no artigo 98 da Lei do imposto.

O ministro de Economía e Facenda determinará o lugar, prazo, forma e procedemento para realizar a devandita rectificación.

Artigo 65. *Devolucions derivadas da normativa do tributo.*

1. Para os efectos do disposto no artigo 103 da Lei do imposto, a solicitude de devolución derivada da normativa do tributo deberase efectuar mediante a presentación

da correspondente declaración, xa consista esta nunha autoliquidación ou no borrador de declaración subscrito ou confirmado polo contribuínte.

2. As devolucións a que se refire o artigo 103 da Lei do imposto realizaranse por transferencia bancaria.

3. O ministro de Economía e Facenda poderá autorizar as devolucións a que se refire o punto anterior por cheque cruzado ou nominativo cando concorran circunstancias que o xustifiquen.

Artigo 66. *Liquidación provisional a non obrigados a presentar declaración.*

1. Aos contribuíntes non obrigados a presentar declaración conforme o artigo 96 da Lei do imposto só se lles practicará a liquidación provisional a que se refire o artigo 102 da Lei do imposto cando os datos facilitados polo contribuínte ao pagador de rendementos do traballo sexan falsos, incorrectos ou inexactos, e se practicasen, como consecuencia diso, unhas retencións inferiores ás que terían sido procedentes. Para a práctica desta liquidación provisional só se computarán as retencións efectivamente practicadas que deriven dos datos facilitados polo contribuínte ao pagador.

Igualmente, cando soliciten a devolución que corresponda mediante a presentación da oportuna autoliquidación ou do borrador debidamente subscrito ou confirmado, a liquidación provisional que poida practicar a Administración tributaria non poderá implicar a cargo do contribuínte ningunha obriga distinta á restitución do previamente devolto máis o xuro de demora a que se refire o artigo 26.6 de Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

2. O disposto no punto anterior entenderase sen prexuízo da posterior comprobación ou investigación que poida realizar a Administración tributaria.

Artigo 67. *Colaboración externa na presentación e xestión de declaracións.*

1. A Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá facer efectiva a colaboración social na presentación de declaracións por este imposto a través de acordos coas comunidades autónomas e outras administracións públicas, con entidades, institucións e organismos representativos de sectores ou intereses sociais, laborais, empresariais ou profesionais, ou ben directamente con empresas, en relación coa facilitación destes servizos aos seus traballadores.

2. Os acordos a que se refire o punto anterior poderanse referir, entre outros, aos seguintes aspectos:

- a) Campañas de información e difusión.
- b) Asistencia na realización de declaracións e na súa formalización correcta e veraz.
- c) Remisión de declaracións á Administración tributaria.
- d) Emenda de defectos, logo de autorización de contribuíntes.
- e) Información do estado de tramitación das devolucións de oficio, logo de autorización de contribuíntes.

3. A Axencia Estatal de Administración Tributaria proporcionará a asistencia técnica necesaria para o desenvolvemento das indicadas actuacións sen prexuízo de lles ofrecer os devanditos servizos con carácter xeral aos contribuíntes.

4. Mediante orde do ministro de Economía e Facenda estableceranse os supostos e condicións en que as entidades que subscribisen os citados acordos poderán presentar por medios telemáticos declaracións, autoliquidacións ou calquera outro documento exixido pola normativa tributaria, en representación de terceiras persoas.

A devandita orde poderá prever igualmente que outras persoas ou entidades accedan ao devandito sistema de presentación por medios telemáticos en representación de terceiras persoas.

CAPÍTULO II

Obrigas formais, contables e rexistrais

Artigo 68. *Obrigas formais, contables e rexistrais.*

1. Os contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas estarán obrigados a conservar, durante o prazo máximo de prescrición, os xustificantes e documentos acreditativos das operacións, rendas, gastos, ingresos, reducións e deducións de calquera tipo que deban constar nas súas declaracións a achegalos xuntamente coas declaracións do imposto, cando así se estableza, e a exhibilos ante os órganos competentes da Administración tributaria, cando sexan requiridos para o efecto.

2. Os contribuíntes que desenvolvan actividades empresariais cuxo rendemento se determine na modalidade normal do método de estimación directa, estarán obrigados a levar contabilidade axustada ao disposto no Código de comercio.

3. Malia o disposto no punto anterior, cando a actividade empresarial realizada non teña carácter mercantil, de acordo co Código de comercio, as obrigas contables limitaranse ao mantemento dos seguintes libros rexistros:

- a) Libro rexistro de vendas e ingresos.
- b) Libro rexistro de compras e gastos.
- c) Libro rexistro de bens de investimento.

4. Os contribuíntes que desenvolvan actividades empresariais cuxo rendemento se determine na modalidade simplificada do método de estimación directa, estarán obrigados ao mantemento dos libros sinalados no punto anterior.

5. Os contribuíntes que exerzan actividades profesionais cuxo rendemento se determine en método de estimación directa, en calquera das súas modalidades, estarán obrigados a manter os seguintes libros rexistros:

- a) Libro rexistro de ingresos.
- b) Libro rexistro de gastos.
- c) Libro rexistro de bens de investimento.
- d) Libro rexistro de provisións de fondos e suplidos.

6. Os contribuíntes que desenvolvan actividades económicas que determinen o seu rendemento neto mediante o método de estimación obxectiva deberán conservar, numeradas por orde de datas e agrupadas por trimestres, as facturas emitidas de acordo co previsto no Regulamento polo que se regulan as obrigas de facturación, aprobado polo Real decreto 1496/2003, do 28 de novembro, e as facturas ou xustificantes documentais doutro tipo recibidos. Igualmente, deberán conservar os xustificantes dos signos, índices ou módulos aplicados de conformidade co que, de ser o caso, prevexa a orde ministerial que os aprobe.

7. Os contribuíntes acollidos a este método que deduzan amortizacións estarán obrigados a manter un libro rexistro de bens de investimento. Ademais, polas actividades cuxo rendemento neto se determine tendo en conta o volume de operacións, deberán manter un libro rexistro de vendas ou ingresos.

8. As entidades en réxime de atribución de rendas que desenvolvan actividades económicas manterán uns únicos libros obrigatorios correspondentes á actividade realizada, sen prexuízo da atribución de rendementos que

corresponda efectuar en relación cos seus socios, herdeiros, comuneiros ou partícipes.

9. Autorízase o ministro de Economía e Facenda para determinar a forma de mantemento dos libros rexistro a que se refire este artigo.

10. Os contribuíntes que leven contabilidade de acordo co previsto no Código de comercio non estarán obrigados a manter os libros rexistros establecidos nos puntos anteriores deste artigo.

Artigo 69. *Outras obrigas formais de información.*

1. As entidades que concedan préstamos hipotecarios para a adquisición de vivendas deberán presentar, nos trinta primeiros días naturais do mes de xaneiro do ano inmediato seguinte, unha declaración informativa dos ditos préstamos, con identificación, con nome e apelidos e número de identificación fiscal, dos prestameiros, importe total do préstamo, cantidades que estes satisfixesen no exercicio en concepto de xuros e de amortización do capital e indicación do ano de constitución do préstamo e do seu período de duración.

2. As entidades beneficiarias de donativos a que se refire o artigo 68.3.b) da Lei do imposto deberán remitir unha declaración informativa sobre os donativos recibidos durante cada ano natural, en que, ademais dos seus datos de identificación, fará constar a seguinte información referida aos doadores:

- a) Nome e apelidos.
- b) Número de identificación fiscal.
- c) Importe do donativo.
- d) Indicación de se o donativo dá dereito á aplicación dalgunha das deducións aprobadas polas comunidades autónomas.

A presentación desta declaración informativa realízase no mes de xaneiro de cada ano, en relación cos donativos percibidos no ano inmediato anterior.

Esta declaración informativa efectuarase na forma e lugar que determine o ministro de Economía e Facenda, quen poderá establecer os supostos en que se deberá presentar en soporte directamente lexible por ordenador ou por medios telemáticos.

3. As sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo, as sociedades de investimento no caso de que non designasen sociedade xestora, as entidades comercializadoras de institucións de investimento colectivo domiciliadas no estranxeiro e os representantes das sociedades xestoras que operen en España en réxime de libre prestación de servizos deberán presentar, nos trinta primeiros días naturais do mes de xaneiro do ano inmediato seguinte, declaración informativa dos alleamentos de accións ou participacións levadas a cabo polos socios ou partícipes, e poderase exixir que consten nela os seguintes datos:

- a) Nome e apelidos e número de identificación fiscal do socio ou partícipe.
- b) Valor de adquisición e de alleamento das accións ou participacións.
- c) Período de permanencia das accións ou participacións en poder do socio ou partícipe.

Esta obriga entenderase cumprida coa presentación da declaración anual a que se refire o artigo 108.2 deste regulamento, sempre e cando conste nel a información prevista nas letras anteriores.

4. A entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado, así como os órganos ou entidades das comunidades autónomas, a Cruz Vermella e a Organización Nacional de Cegos Españóis deberán presentar, nos trinta primeiros días naturais do mes de xaneiro do ano inmediato seguinte, unha declaración informativa dos premios que satisfixesen exentos do imposto sobre a renda das

persoas físicas, en que, ademais dos seus datos identificativos, se poderá exixir que conste nela a identificación, con nome e apelidos e número de identificación fiscal, dos perceptores, así como o importe ou valor dos premios recibidos por eles que excedan a contía que para estes efectos fixe o ministro de Economía e Facenda.

5. As entidades aseguradoras que comercialicen os plans de previsión asegurados e seguros de dependencia a que se refire o artigo 51, puntos 3 e 5, da Lei do imposto deberán presentar, nos trinta primeiros días naturais do mes de xaneiro do ano inmediato seguinte, unha declaración informativa na cal se farán constar os datos seguintes:

- a) Nome, apelidos e número de identificación fiscal dos tomadores.
- b) Importe das primas satisfeitas polos tomadores.

Non obstante, no caso de que a declaración se presente en soporte directamente lexible por ordenador, o prazo de presentación finalizará o día 20 de febreiro do ano inmediato seguinte.

6. As entidades aseguradoras que comercialicen os plans de previsión social empresarial a que se refire o punto 4 do artigo 51 da Lei do imposto deberán presentar nos trinta primeiros días naturais do mes de xaneiro do ano inmediato seguinte, unha declaración informativa en que se farán constar os datos seguintes:

- a) Nome, apelidos e número de identificación fiscal dos tomadores e os asegurados.
- b) Importe das achegas efectuadas polos asegurados e as contribucións satisfeitas polos tomadores a favor de cada un dos anteriores.

Non obstante, no caso de que a declaración se presente en soporte directamente lexible por ordenador, o prazo de presentación finalizará o día 20 de febreiro do ano inmediato seguinte.

7. Os órganos ou entidades xestores da Seguridade Social e as mutualidades deberánlle subministrar á Axencia Estatal de Administración Tributaria información mensual e anual dos seus afiliados ou mutualistas, no prazo que estableza o ministro de Economía e Facenda, na cal se poderá exixir que consten os seguintes datos:

- a) Nome, apelidos, número de identificación fiscal e número de afiliación destes.
- b) Réxime de cotización e período de alta.
- c) Cotizacións e cotas totais percibidas.

8. Os datos existentes no Rexistro Civil relativos a nacementos, adopcións e falecementos deberán ser subministrados á Axencia Estatal de Administración Tributaria no lugar, forma, prazos e periodicidade que estableza o ministro de Economía e Facenda, quen poderá exixir, para estes efectos, que conste a seguinte información:

- a) Nome, apelidos e número de identificación fiscal da persoa á cal se refire a información.
- b) Nome, apelidos e número de identificación fiscal da nai e, se é o caso, do pai no caso de nacemento, adopcións e falecementos de menores de idade.

9. As entidades aseguradoras que comercialicen plans individuais de aforro sistemático, aos cales se refire a disposición adicional terceira da Lei do imposto, deberán presentar, nos trinta primeiros días naturais do mes de xaneiro do ano inmediato seguinte, unha declaración informativa en que se farán constar os datos seguintes:

- a) Nome, apelidos e número de identificación fiscal dos tomadores.
- b) Importe total das primas satisfeitas polos tomadores, indicando a data do pagamento da primeira prima.
- c) En caso de anticipación, total ou parcial, dos dereitos económicos, o importe da renda exenta comunicada no momento da constitución da renda vitalicia.

d) En caso de transformación dun contrato de seguro de vida nun plan individual de aforro sistemático conforme a disposición transitoria décimo cuarta da Lei do imposto, os datos previstos nas letras a) e b) anteriores e a manifestación de que se cumpre o requisito do límite anual máximo satisfeito en concepto de primas establecido na devandita disposición.

Non obstante, no caso de que a declaración se presente en soporte directamente lexible por ordenador, o prazo de presentación finalizará o día 20 de febreiro do ano inmediato seguinte.

10. As declaracións informativas a que se refiren os puntos anteriores efectuaranse na forma e lugar que estableza o ministro de Economía e Facenda, quen poderá determinar o procedemento e as condicións en que proceda a súa presentación en soporte directamente lexible por ordenador ou por medios telemáticos.

Artigo 70. *Obrigas de información das entidades en réxime de atribución de rendas.*

1. As entidades en réxime de atribución de rendas mediante as cales se exerza unha actividade económica, ou cuxas rendas excedan de 3.000 euros anuais, deberán presentar anualmente unha declaración informativa na cal, ademais dos seus datos identificativos e, de ser o caso, os do seu representante, deberá constar a seguinte información:

a) Identificación, domicilio fiscal e número de identificación fiscal dos seus socios, herdeiros, comuneiros ou partícipes, residentes ou non en territorio español, incluíndose as variacións na composición da entidade ao longo de cada período impositivo.

No caso de que algún dos membros da entidade non sexa residente en territorio español, identificación de quen exerza a súa representación fiscal de acordo co establecido no artigo 10 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo.

Tratándose de entidades en réxime de atribución de rendas constituídas no estranxeiro deberanse identificar, nos termos sinalados neste artigo, os membros da entidade contribuíntes por este imposto ou suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades, así como os membros da entidade contribuíntes polo imposto sobre a renda de non-residentes respecto das rendas obtidas pola entidade suxeitas ao devandito imposto.

b) Importe total das rendas obtidas pola entidade e da renda atribuíble a cada un dos seus membros, especificándose, de ser o caso:

1.º Ingresos íntegros e gastos deducibles por cada fonte de renda.

2.º Importe das rendas de fonte estranxeira sinalando o país de procedencia, con indicación dos rendementos íntegros e gastos.

3.º No suposto a que se refire o punto 5 do artigo 89 da Lei do imposto, identificación da institución de investimento colectivo cuxas accións ou participacións se adquiriron ou subscribiron, data de adquisición ou subscrición e valor de adquisición das accións ou participacións, así como identificación da persoa ou entidade, residente ou non residente, cesionaria dos capitais propios.

c) Bases das deducións.

d) Importe das retencións e ingresos á conta soporados pola entidade e os atribuíbles a cada un dos seus membros.

e) Importe neto da cifra de negocios de acordo co artigo 191 do texto refundido da Lei de sociedades anóni-

mas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro.

2. As entidades en réxime de atribución de rendas deberanlles notificar por escrito aos seus membros a información a que se refiren as letras b) c) e d) do punto anterior. A notificación deberase pór á disposición dos membros da entidade no prazo dun mes desde a finalización do prazo de presentación da declaración a que se refire o punto 1 anterior.

3. O ministro de Economía e Facenda establecerá o modelo, o prazo, o lugar e a forma de presentación da declaración informativa a que se refire este artigo.

Artigo 71. *Obrigas de información dos contribuíntes que sexan titulares de patrimonios protexidos.*

Os contribuíntes que sexan titulares de patrimonios protexidos regulados pola Lei 41/2003, do 18 de novembro, de protección patrimonial das persoas con discapacidade e de modificación do Código Civil, da Lei de axuizamento civil e da normativa tributaria, e, en caso de incapacidade daqueles, os administradores dos devanditos patrimonios deberán remitir unha declaración informativa sobre as achegas recibidas e as disposicións realizadas durante cada ano natural, na cal, ademais dos seus datos de identificación, farán constar a seguinte información:

Nome, apelidos e identificación fiscal tanto dos achegantes coma dos beneficiarios das disposicións realizadas.

Tipo, importe e identificación das achegas recibidas así como das disposicións realizadas.

A presentación desta declaración informativa realizase dentro do mes de xaneiro de cada ano, en relación coas achegas e disposicións realizadas no ano inmediato anterior.

A primeira declaración informativa que se presente deberá ir acompañada de copia simple da escritura pública de constitución do patrimonio protexido na cal figure a relación de bens e dereitos que inicialmente o constituiron así como da relación detallada das achegas recibidas e disposicións realizadas desde a data de constitución do patrimonio protexido ata a da presentación desta primeira declaración.

O ministro de Economía e Facenda establecerá o modelo, a forma e o lugar de presentación da declaración informativa a que se refire este artigo, así como os supostos en que se deberá presentar en soporte lexible por ordenador ou por medios telemáticos.

CAPÍTULO III

Acreditación da condición de persoa con discapacidade

Artigo 72. *Acreditación da condición de persoa con discapacidade e da necesidade de axuda doutra persoa ou da existencia de dificultades de mobilidade.*

1. Para os efectos do imposto sobre a renda das persoas físicas terán a consideración de persoa con discapacidade aqueles contribuíntes cun grao de minusvalidez igual ou superior ao 33 por cento.

O grao de minusvalidez deberase acreditar mediante certificado ou resolución expedido polo Instituto de Migracións e Servizos Sociais ou o órgano competente das comunidades autónomas. En particular, considerase acreditado un grao de minusvalidez igual ou superior ao 33 por cento no caso dos pensionistas da Seguridade Social que teñan recoñecida unha pensión de incapacidade permanente total, absoluta ou grande invalidez e no caso dos pensionistas de clases pasivas que teñan reco-

ñecida unha pensión de xubilación ou retiro por incapacidade permanente para o servizo ou inutilidade. Igualmente, considerarase acreditado un grao de minusvalidez igual ou superior ao 65 por cento cando se trate de persoas cuxa incapacidade sexa declarada xudicialmente, aínda que non alcance o devandito grao.

2. Para os efectos da redución por rendementos do traballo obtidos por persoas con discapacidade prevista no artigo 20.3 da Lei do imposto, os contribuíntes con discapacidade deberán acreditar a necesidade de axuda de terceiras persoas para se desprazaren ao seu lugar de traballo ou para desempeñaren este, ou a mobilidade reducida para utilizar medios de transporte colectivos, mediante certificado ou resolución do Instituto de Migracións e Servizos Sociais ou o órgano competente das comunidades autónomas en materia de valoración da minusvalidez, baseándose no ditame emitido polos equipos de valoración e orientación dependentes delas.

CAPÍTULO IV

Autoliquidacións complementarias

Artigo 73. Prazo de presentación de autoliquidacións complementarias.

1. Cando o contribuínte perda a exención da indemnización por despedimento ou cesamento a que se refire o artigo 1 deste regulamento, deberá presentar autoliquidación complementaria, con inclusión dos xuros de demora, no prazo que medie entre a data en que volva prestar servizos e a finalización do prazo regulamentario de declaración correspondente ao período impositivo en que se produza a dita circunstancia.

2. Para os efectos do previsto no artigo 33.5, letras e) e g) da Lei do imposto, cando o contribuínte realice a adquisición dos elementos patrimoniais ou dos valores ou participacións homoxéneos con posterioridade á finalización do prazo regulamentario de declaración do período impositivo en que computou a perda patrimonial derivada da transmisión, deberá presentar autoliquidación complementaria, con inclusión dos xuros de demora, no prazo que medie entre a data en que se produza a adquisición e a finalización do prazo regulamentario de declaración correspondente ao período impositivo en que se realice a dita adquisición.

3. Nos plans xerais de entrega de opcións de compra sobre accións ou participacións regulados no artigo 18.2 da Lei do imposto, o incumprimento do requisito de mantemento das accións ou participacións adquiridas, polo menos, durante tres anos, motivará a obriga de presentar unha autoliquidación complementaria, con inclusión dos xuros de demora, no prazo que medie entre a data en que se incumpra o requisito e a finalización do prazo regulamentario de declaración correspondente ao período impositivo en que se produza o devandito incumprimento.

TÍTULO VII

Pagamentos á conta

CAPÍTULO I

Retencións e ingresos á conta. Normas xerais

Artigo 74. Obriga de practicar retencións e ingresos á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas.

1. As persoas ou entidades recollidas no artigo 76 deste regulamento, que satisfagan ou aboén as rendas

previstas no artigo 75, estarán obrigadas a reter e ingresar no Tesouro, en concepto de pagamento á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondente ao perceptor, de acordo coas normas deste regulamento.

Igualmente existirá obriga de reter nas operacións de transmisión de activos financeiros e de transmisión ou reembolso de accións ou participacións de institucións de investimento colectivo, nas condicións establecidas neste regulamento.

2. Cando as mencionadas rendas se satisfagan ou aboén en especie, as persoas ou entidades mencionadas no punto anterior estarán obrigadas a efectuar un ingreso á conta, en concepto de pagamento á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondente ao perceptor, de acordo coas normas deste regulamento.

3. Para os efectos do previsto neste regulamento, as referencias ao redor entenderanse efectuadas igualmente ao obrigado a efectuar ingresos á conta, cando se trate da regulación conxunta de ambos os dous pagamentos á conta.

Artigo 75. Rendas suxeitas a retención ou ingreso á conta.

1. Estarán suxeitas a retención ou ingreso á conta as seguintes rendas:

- a) Os rendementos do traballo.
- b) Os rendementos do capital mobiliario.
- c) Os rendementos das seguintes actividades económicas:

Os rendementos de actividades profesionais.

Os rendementos de actividades agrícolas e gandeiras.

Os rendementos de actividades forestais.

Os rendementos das actividades empresariais previstas no artigo 95.6.2.º deste regulamento que determinen o seu rendimento neto polo método de estimación obxectiva.

d) As ganancias patrimoniais obtidas como consecuencia das transmisións ou reembolsos de accións e participacións representativas do capital ou patrimonio das institucións de investimento colectivo, así como as derivadas dos aproveitamentos forestais dos veciños en montes públicos.

2. Tamén estarán suxeitas a retención ou ingreso á conta as seguintes rendas, independentemente da súa cualificación:

a) Os rendementos procedentes do arrendamento ou subarrendamento de inmobles urbanos.

Para estes efectos, as referencias ao arrendamento entenderanse realizadas tamén ao subarrendamento.

b) Os rendementos procedentes da propiedade intelectual, industrial, da prestación de asistencia técnica, do arrendamento de bens mobles, negocios ou minas, do subarrendamento sobre os bens anteriores e os procedentes da cesión do dereito á explotación do dereito de imaxe.

c) Os premios que se entreguen como consecuencia da participación en xogos, concursos, rifas ou combinacións aleatorias, estean ou non vinculados á oferta, promoción ou venda de determinados bens, produtos ou servizos.

3. Non existirá obriga de practicar retención ou ingreso á conta sobre as rendas seguintes:

a) As rendas exentas, con excepción da establecida na letra e) do artigo 7 da Lei do imposto, e as axudas de custo e gastos de viaxe exceptuados de gravame.

b) Os rendementos dos valores emitidos polo Banco de España que constitúan instrumento regulador de intervención no mercado monetario e os rendementos das letras do Tesouro.

Non obstante, as entidades de crédito e demais institucións financeiras que formalicen cos seus clientes contratos de contas baseadas en operacións sobre letras do Tesouro, estarán obrigadas a reter respecto dos rendementos obtidos polos titulares das citadas contas.

c) As primas de conversión de obrigas en accións.

d) Os rendementos de contas no exterior satisfeitos ou aboados por establecementos permanentes no estranxeiro de entidades de crédito e establecementos financeiros residentes en España.

e) Os rendementos derivados da transmisión ou reembolso de activos financeiros con rendemento explícito, sempre que cumpran os requisitos seguintes:

1.º Que estean representados mediante anotacións en conta.

2.º Que se negocien nun mercado secundario oficial de valores español.

As entidades financeiras que interveñan na transmisión, amortización ou reembolso de tales activos financeiros estarán obrigadas a calcular o rendemento imputable ao titular do valor e informar deste tanto ao titular como á Administración tributaria, á cal, así mesmo, lle proporcionarán os datos correspondentes ás persoas que interveñan nas operacións antes enumeradas.

Facúltase o ministro de Economía e Facenda para establecer o procedemento para facer efectiva a exclusión de retención regulada neste parágrafo.

Malia o sinalado nesta letra e), as entidades de crédito e demais institucións financeiras que formalicen cos seus clientes contratos de contas baseadas en operacións sobre os valores anteriores estarán obrigadas a reter respecto dos rendementos obtidos polos titulares das citadas contas.

Igualmente, quedará suxeita a retención a parte do prezo que equivalla ao cupón corrido nas transmisións de activos financeiros efectuadas dentro dos trinta días inmediatamente anteriores ao do vencemento do cupón, cando se cumpran os seguintes requisitos:

1.º Que o adquirente sexa unha persoa ou entidade non residente en territorio español ou sexa suxeito pasivo do imposto sobre sociedades.

2.º Que os rendementos explícitos derivados dos valores transmitidos estean exceptuados da obriga de reter en relación co adquirente.

f) Os premios que se entreguen como consecuencia de xogos organizados ao abeiro do previsto no Real decreto lei 16/1977, do 25 de febreiro, polo que se regulan os aspectos penais, administrativos e fiscais dos xogos de sorte, envite ou azar e apostas, e demais normativa estatal e autonómica sobre o xogo, así como aqueles cuxa base de retención non sexa superior a 300 euros.

g) Os rendementos procedentes do arrendamento ou subarrendamento de inmobles urbanos nos seguintes supostos:

1.º Cando se trate de arrendamento de vivenda por empresas para os seus empregados.

2.º Cando as rendas satisfeitas polo arrendatario a un mesmo arrendador non superen os 900 euros anuais.

3.º Cando a actividade do arrendador estea clasificada nalgunha das epígrafes do grupo 861 da sección primeira das tarifas do imposto sobre actividades económicas, aprobadas polo Real decreto legislativo 1175/1990, do 28 de setembro, ou nalgunha outra epígrafe que faculte para a actividade de arrendamento ou subarrendamento de bens inmobles urbanos, e aplicándolle ao valor catastral dos inmobles destinados ao arrendamento ou

subarrendamento as regras para determinar a cota establecida nas epígrafes do citado grupo 861, non resultase cota cero.

Para estes efectos o arrendador deberá acreditar fronte ao arrendatario o cumprimento do citado requisito, nos termos que estableza o ministro de Economía e Facenda.

h) Os rendementos procedentes da devolución da prima de emisión de accións ou participacións e da redución de capital con devolución de achegas, salvo que procedan de beneficios non distribuídos, de acordo co previsto no segundo parágrafo do artigo 33.3.a) da Lei do imposto.

i) As ganancias patrimoniais derivadas do reembolso ou transmisión de participacións ou accións en institucións de investimento colectivo cando, de acordo co establecido no artigo 94 da Lei do imposto, non proceda o seu cómputo, así como as derivadas do reembolso ou transmisión de participacións nos fondos regulados polo artigo 49 do Regulamento da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, aprobado polo Real decreto 1309/2005, do 4 de novembro.

Artigo 76. *Obrigados a reter ou ingresar á conta.*

1. Con carácter xeral estarán obrigados a reter ou ingresar á conta, en canto satisfagan rendas sometidas a esta obriga:

a) As persoas xurídicas e demais entidades, incluídas as comunidades de propietarios e as entidades en réxime de atribución de rendas.

b) Os contribuíntes que exerzan actividades económicas, cando satisfagan rendas no exercicio das súas actividades.

c) As persoas físicas, xurídicas e demais entidades non residentes en territorio español, que operen nel mediante establecemento permanente.

d) As persoas físicas, xurídicas e demais entidades non residentes en territorio español, que operen nel sen mediación de establecemento permanente, en canto aos rendementos do traballo que satisfagan, así como respecto doutros rendementos sometidos a retención ou ingreso á conta que constitúan gasto deducible para a obtención das rendas a que se refire o artigo 24.2 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes.

Non se considerará que unha persoa ou entidade satisfai rendas cando se limite a efectuar unha simple mediación de pagamento.

Entenderase por simple mediación de pagamento o aboamento dunha cantidade por conta e orde dun terceiro.

Non teñen a consideración de operacións de simple mediación de pagamento as que se especifican a continuación. En consecuencia, as persoas e entidades antes sinaladas estarán obrigadas a reter e ingresar nos seguintes supostos:

1.º Cando sexan depositarias de valores estranxeiros propiedade de residentes en territorio español ou teñan ao seu cargo a xestión de cobramento das rendas derivadas dos devanditos valores, sempre que tales rendas non soportasen retención previa en España.

2.º Cando lle satisfagan ao seu persoal prestacións por conta da Seguridade Social.

3.º Cando lle satisfagan ao seu persoal cantidades desembolsadas por terceiros en concepto de propina, retribución polo servizo ou outros similares.

4.º Tratándose de cooperativas agrarias, cando distribúan ou comercialicen os produtos procedentes das explotacións dos seus socios.

2. En particular:

a) Están obrigados a reter as entidades residentes ou os establecementos permanentes nos cales presten servizos os contribuíntes cando lles satisfaga a estes rendementos do traballo outra entidade, residente ou non residente, vinculada con aquelas nos termos previstos no artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, ou o titular no estranxeiro do establecemento permanente radicado en territorio español.

b) Nas operacións sobre activos financeiros estarán obrigados a reter:

1.º Nos rendementos obtidos na amortización ou reembolso de activos financeiros, a persoa ou entidade emisora. Non obstante, en caso de que se lle encomende a unha entidade financeira a materialización desas operacións, o obrigado a reter será a entidade financeira encargada da operación.

Cando se trate de instrumentos de xiro convertidos despois da súa emisión en activos financeiros, ao seu vencemento estará obrigado a reter o fedatario público ou institución financeira que interveña na súa presentación ao cobramento.

2.º Nos rendementos obtidos na transmisión de activos financeiros, incluídos os instrumentos de xiro a que se refire o punto anterior, cando se canalice a través dunha ou varias institucións financeiras, o banco, caixa ou entidade financeira que actúe por conta do transmitente.

Para os efectos do disposto neste punto, entenderase que actúa por conta do transmitente o banco, caixa ou entidade financeira que reciba daquel a orde de venda dos activos financeiros.

3.º Nos casos non recollidos nos puntos anteriores, o fedatario público que obrigatoriamente debe intervir na operación.

c) Nas transmisións de valores da débeda do Estado deberá practicar a retención a entidade xestora do Mercado de Débeda Pública en Anotacións que interveña na transmisión.

d) Nas transmisións ou reembolsos de accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio das institucións de investimento colectivo, deberán practicar retención ou ingreso á conta as seguintes persoas ou entidades:

1.º No caso de reembolso das participacións de fondos de investimento, as sociedades xestoras.

2.º No caso de recompra de accións por unha sociedade de investimento de capital variable cuxas accións non coticen en bolsa nin noutro mercado ou sistema organizado de negociación de valores, adquiridas polo contribuínte directamente ou a través de comercializador á sociedade, a propia sociedade, salvo que interveña unha sociedade xestora; neste caso, será esta.

3.º No caso de institucións de investimento colectivo domiciliadas no estranxeiro, as entidades comercializadoras ou os intermediarios facultados para a comercialización das accións ou participacións daquelas e, subsidiariamente, a entidade ou entidades encargadas da colocación ou distribución dos valores entre os potenciais subscritores, cando efectúen o reembolso.

4.º No caso de xestoras que operen en réxime de libre prestación de servizos, o representante designado de acordo co disposto no artigo 55.7 e a disposición adicional segunda da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo.

5.º Nos supostos en que non proceda a práctica de retención conforme os parágrafos anteriores, estará obrigado a efectuar un pagamento á conta o socio ou partícipe que efectúe a transmisión ou obteña o reembolso. O mencionado pagamento á conta efectuarase de acordo

coas normas contidas nos artigos 96, 97 e 98 deste regulamento.

e) Nas operacións realizadas en España por entidades aseguradoras que operen en réxime de libre prestación de servizos, estará obrigado a practicar retención ou ingreso á conta o representante designado de acordo co disposto no artigo 86.1 do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro.

f) Nas operacións realizadas en España por fondos de pensións domiciliados noutro Estado membro da Unión Europea que desenvolvan plans de pensións de emprego suxeitos á lexislación española, conforme o previsto na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e a supervisión de fondos de pensións de emprego, estará obrigado a practicar retención ou ingreso á conta o representante que designasen conforme o parágrafo cuarto do artigo 99.2 da Lei do imposto.

Artigo 77. Importe da retención ou ingreso á conta.

1. O importe da retención será o resultado de lle aplicar á base de retención o tipo de retención que corresponda, de acordo co previsto no capítulo II seguinte. A base de retención será a contía total que se satisfaga ou aboe, sen prexuízo do disposto no artigo 93 para os rendementos de capital mobiliario e no artigo 97 para as ganancias patrimoniais derivadas das transmisións ou reembolsos de accións ou participacións de institucións de investimento colectivo, deste regulamento.

2. O importe do ingreso á conta que corresponda realizar polas retribucións en especie será o resultado de aplicar ao seu valor, determinado segundo as normas contidas neste regulamento, a porcentaxe que corresponda, de acordo co previsto no capítulo III seguinte.

Artigo 78. Nacemento da obriga de reter ou de ingresar á conta.

1. Con carácter xeral, a obriga de reter nacerá no momento en que se satisfagan ou aboen as rendas correspondentes.

2. Nos supostos de rendementos do capital mobiliario e ganancias patrimoniais derivadas da transmisión ou reembolso de accións e participacións de institucións de investimento colectivo, atenderase ao previsto, respectivamente, nos artigos 94 e 98 deste regulamento.

Artigo 79. Imputación temporal das retencións ou ingresos á conta.

As retencións ou ingresos á conta serán imputados polos contribuíntes ao período en que se imputen as rendas sometidas a retención ou ingreso á conta, con independencia do momento en que se practicasen.

CAPÍTULO II

Cálculo das retencións

SECCIÓN 1.ª RENDEMENTOS DO TRABALLO

Artigo 80. Importe das retencións sobre rendementos do traballo.

1. A retención que se practicará sobre os rendementos do traballo será o resultado de lle aplicar á contía total das retribucións que se satisfagan ou aboen o tipo de retención que corresponda dos seguintes:

1.º Con carácter xeral, o tipo de retención que resulte segundo o artigo 86 deste regulamento.

2.º O determinado conforme o procedemento especial aplicable a perceptores de prestacións pasivas regulado no artigo 89.A) deste regulamento.

3.º O 35 por cento para as retribucións que se perciban pola condición de administradores e membros dos consellos de administración, das xuntas que fagan as súas veces e demais membros doutros órganos representativos.

4.º O 15 por cento para os rendementos derivados de impartir cursos, conferencias, coloquios, seminarios e similares, ou derivados da elaboración de obras literarias, artísticas ou científicas, sempre que se ceda o dereito á súa explotación.

2. O tipo de retención resultante dos anteriores divídase por dous cando se trate de rendementos de traballo obtidos en Ceuta e Melilla que se beneficien da dedución prevista no artigo 68.4 da Lei do imposto.

Artigo 81. Límite cuantitativo excluínte da obriga de reter.

1. Non se practicará retención sobre os rendementos do traballo cuxa contía, determinada segundo o previsto no artigo 83.2 deste regulamento, non supere o importe anual establecido no cadro seguinte en función do número de fillos e outros descendentes e da situación do contribuínte:

Situación do contribuínte	N.º de fillos e outros descendentes		
	0 Euros	1 Euros	2 ou máis Euros
1.ª Contribuínte solteiro, viúvo, divorciado ou separado legalmente	-	12.775	14.525
2.ª Contribuínte cuxo cónxuxe non obteña rendas superiores a 1.500 euros anuais, excluídas as exentas	12.340	13.765	15.860
3.ª Outras situacións	9.650	10.365	11.155

Para os efectos da aplicación do previsto no cadro anterior, enténdese por fillos e outros descendentes aqueles que dan dereito ao mínimo por descendentes previsto no artigo 58 da Lei do imposto.

En canto á situación do contribuínte, esta poderá ser unha das tres seguintes:

1.ª Contribuínte solteiro, viúvo, divorciado ou separado legalmente. Trátase do contribuínte solteiro, viúvo, divorciado ou separado legalmente con descendentes, cando teña dereito á redución establecida no artigo 84.2.4.º da Lei de imposto para unidades familiares monoparentais.

2.ª Contribuínte cuxo cónxuxe non obteña rendas superiores a 1.500 euros, excluídas as exentas. Trátase do contribuínte casado, e non separado legalmente, cuxo cónxuxe non obteña rendas anuais superiores a 1.500 euros, excluídas as exentas.

3.ª Outras situacións, que inclúe as seguintes:

a) O contribuínte casado, e non separado legalmente, cuxo cónxuxe obteña rendas superiores a 1.500 euros, excluídas as exentas.

b) O contribuínte solteiro, viúvo, divorciado ou separado legalmente sen descendentes ou con descendentes ao seu cargo cando, neste último caso, non teña dereito á redución establecida no artigo 84.2.4.º da Lei do imposto, por darse a circunstancia de convivencia a que se refire o parágrafo segundo do devandito punto.

c) Os contribuíntes que non manifesten estar en ningunha das situacións 1.ª e 2.ª anteriores.

2. Os importes previstos no cadro anterior incrementaríanse en 600 euros no caso de pensións ou haberes pasivos do réxime de Seguridade Social e de clases pasivas, e en 1.200 euros para prestacións ou subsidios por desemprego.

3. O disposto nos puntos anteriores non será de aplicación cando correspondan os tipos fixos de retención, nos casos a que se refire o punto 1, números 3.º e 4.º do artigo 80 e os tipos mínimos de retención a que se refire o artigo 86.2 deste regulamento.

Artigo 82. Procedemento xeral para determinar o importe da retención.

Para calcular as retencións sobre rendementos do traballo, ás cales se refire o artigo 80.1.1.º deste regulamento, practícaranse, sucesivamente, as seguintes operacións:

1.ª Determinarase, de acordo co previsto no artigo 83 deste regulamento, a base para calcular o tipo de retención.

2.ª Determinarase, de acordo co previsto no artigo 84 deste regulamento, o mínimo persoal e familiar para calcular o tipo de retención.

3.ª Determinarase, de acordo co previsto no artigo 85 deste regulamento, a cota de retención.

4.ª Determinarase o tipo de retención na forma prevista no artigo 86 deste regulamento.

5.ª O importe da retención será o resultado de lle aplicar o tipo de retención á contía total das retribucións que se satisfagan ou aboen, excluídos os atrasos que corresponda imputar a exercicios anteriores e tendo en conta as regularizacións que procedan de acordo co artigo 87 deste regulamento. Aos atrasos anteriormente citados aplicaráselles o tipo fixo do 15 por cento.

Artigo 83. Base para calcular o tipo de retención.

1. A base para calcular o tipo de retención será o resultado de minorar a contía total das retribucións do traballo, determinada segundo o disposto no punto seguinte, nos conceptos previstos no punto 3 deste artigo.

2. A contía total das retribucións do traballo calcularase de acordo coas seguintes regras:

1.ª Regra xeral: con carácter xeral, tomarase a suma das retribucións, en diñeiro ou en especie, que, de acordo coas normas ou estipulacións contractuais aplicables e demais circunstancias previsibles, vaia normalmente percibir o contribuínte no ano natural, coa excepción das contribucións empresariais aos plans de pensións, aos plans de previsión social empresarial e ás mutualidades de previsión social que reduzan a base imponible do contribuínte, así como dos atrasos que corresponda imputar a exercicios anteriores. Para estes efectos, as retribucións en especie computaranse polo seu valor determinado conforme o que establece o artigo 43 da Lei do imposto, sen incluír o importe do ingreso á conta.

A suma das retribucións, calculada de acordo co parágrafo anterior, incluírá tanto as retribucións fixas como as variables previsibles. Para estes efectos, presumiranse retribucións variables previsibles, como mínimo, as obtidas no ano anterior, salvo que concorran circunstancias que permitan acreditar de xeito obxectivo un importe inferior.

2.ª Regra específica: cando se trate de traballadores manuais que perciban as súas retribucións por peonadas ou xornais diarios, consecuencia dunha relación esporádica e diaria co empregador, tomarase como contía das retribucións o resultado de multiplicar por 100 o importe da peonada ou xornal diario.

3. A contía total das retribucións de traballo, en diñeiro e en especie, calculadas de acordo co punto anterior, minorarase nos importes seguintes:

a) Nas reducións previstas no artigo 18, puntos 2 e 3, e disposicións transitorias décimo primeira e décimo segunda da Lei do imposto.

b) Nas cotizacións á Seguridade Social, ás mutualidades xerais obrigatorias de funcionarios, detraccións por dereitos pasivos e cotizacións a colexios de orfos ou entidades similares, ás cales se refiren as letras a) b) e c) do artigo 19.2 da Lei do imposto.

c) Nas reducións por obtención de rendementos do traballo que se regulan no artigo 20 da Lei do imposto. Para o cómputo das devanditas reducións o pagador deberá ter en conta, exclusivamente, a contía do rendimento neto do traballo resultante das minoracións previstas nas letras a) e b) anteriores.

d) No importe que proceda, segundo as seguintes circunstancias:

Cando se trate de contribuíntes que perciban pensións e haberes pasivos do réxime de Seguridade Social e de clases pasivas ou que teñan máis de dous descendentes que dean dereito á aplicación do mínimo por descendentes previsto no artigo 58 da Lei do imposto, 600 euros.

Cando sexan prestacións ou subsidios por desemprego, 1.200 euros.

Estas reducións son compatibles entre si.

e) Cando o perceptor de rendementos do traballo estivese obrigado a lle satisfacer por resolución xudicial unha pensión compensatoria ao seu cónxuxe, o importe desta poderá diminuír a contía resultante do disposto nos parágrafos anteriores. Para tal fin, o contribuínte deberá pór en coñecemento do seu pagador, na forma prevista no artigo 88 deste regulamento, as ditas circunstancias, xuntando testemuño literal total ou parcial da resolución xudicial determinante da pensión.

Artigo 84. *Mínimo persoal e familiar para calcular o tipo de retención.*

O mínimo persoal e familiar para calcular o tipo de retención determinarase conforme o disposto no título V da Lei do imposto, aplicando as seguintes especialidades:

1.º O retedor non deberá ter en conta a circunstancia recollida no artigo 61.2.ª da Lei do imposto.

2.º Os descendentes computaranse por metade, agás cando o contribuínte teña dereito, de forma exclusiva, á aplicación da totalidade do mínimo familiar por este concepto.

Artigo 85. *Cota de retención.*

1. Para calcular a cota de retención practícaranse sucesivamente as seguintes operacións:

1.º Á base para calcular o tipo de retención a que se refire o artigo 83 deste regulamento aplicaráselle os tipos que se indican na seguinte escala:

Base para calcular o tipo de retención - Ata euros	Cota de retención - Euros	Resto base para calcular o tipo de retención - Ata euros	Tipo aplicable - Porcentaxe
0,00	0,00	17.360	24
17.360	4.166,4	15.000	28
32.360	8.366,4	20.000	37
52.360	15.766,4	En diante	43

2.º A contía resultante minorarase no importe derivado de lle aplicar ao importe do mínimo persoal e familiar para calcular o tipo de retención a que se refire o artigo 84 deste regulamento, a escala prevista no número 1.º anterior sen que poida resultar negativa como consecuencia de tal minoración.

2. Cando o perceptor de rendementos do traballo satisfaga anualidades por alimentos en favor dos fillos por decisión xudicial sempre que o seu importe sexa inferior á base para calcular o tipo de retención, para calcular a cota de retención practícaranse, sucesivamente, as seguintes operacións:

1.º Aplicarase a escala prevista no número 1.º do punto anterior separadamente ao importe das devanditas anualidades e ao resto da base para calcular o tipo de retención.

2.º A contía total resultante minorarase no importe derivado de lle aplicar a escala prevista no número 1.º do punto anterior ao importe do mínimo persoal e familiar para calcular o tipo de retención incrementado en 1.600 euros anuais sen que poida resultar negativa como consecuencia de tal minoración.

Para tal fin, o contribuínte deberá pór en coñecemento do seu pagador, na forma prevista no artigo 88 deste regulamento, a dita circunstancia, xuntando testemuño literal total ou parcial da resolución xudicial determinante da anualidade.

3. Cando o contribuínte obteña unha contía total de retribución, á cal se refire o artigo 83.2 deste regulamento, non superior a 22.000 euros anuais, a cota de retención, calculada de acordo co previsto nos puntos anteriores, terá como límite máximo a menor das dúas seguintes contías:

a) O resultado de lle aplicar a porcentaxe do 43 por cento á diferenza positiva entre o importe desa contía e o que corresponda, segundo a súa situación, dos mínimos excluídos de retención previstos no artigo 81 deste regulamento.

b) Cando se produzan regularizacións, o resultado de aplicar a porcentaxe do 43 por cento sobre a contía total das retribucións que se satisfagan ata final de ano.

4. O límite do 43 por cento do punto 3.b) anterior aplicarase a calquera contribuínte.

Artigo 86. *Tipo de retención.*

1. O tipo de retención obterase multiplicando por 100 o cociente obtido de dividir a cota de retención pola contía total das retribucións a que se refire o artigo 83.2 deste regulamento. Cando a diferenza entre a base para calcular o tipo de retención e o mínimo persoal e familiar para calcular o tipo de retención fose cero ou negativa, o tipo de retención será cero.

O tipo de retención, calculado conforme o establecido no parágrafo anterior, expresarase en números enteiros. Nos casos en que o tipo de retención non sexa un número enteiro, arredondarase por defecto se o primeiro decimal é inferior a cinco, e por exceso cando sexa igual ou superior a cinco.

2. O tipo de retención resultante do disposto no punto anterior non poderá ser inferior ao 2 por cento cando se trate de contratos ou relacións de duración inferior ao ano, nin inferior ao 15 por cento cando os rendementos do traballo deriven de relacións laborais especiais de carácter dependente.

Non obstante, non lles será de aplicación o mínimo do 15 por cento de retención a que se refire o parágrafo anterior aos rendementos obtidos polos penados nas institucións penitenciarias nin aos rendementos derivados de

relacións laborais de carácter especial que afecten persoas con discapacidade.

Artigo 87. *Regularización do tipo de retención.*

1. Cumprirá regularizar o tipo de retención nos supostos a que se refire o punto 2 seguinte e levarase a cabo na forma prevista no punto 3 e seguintes deste artigo.

2. Procederá regularizar o tipo de retención nas seguintes circunstancias:

1.º Se ao concluír o período inicialmente previsto nun contrato ou relación o traballador continuase prestando os seus servizos ao mesmo empregador ou volvese facelo dentro do ano natural.

2.º Se con posterioridade á suspensión do cobramento de prestacións por desemprego reiniciase o dereito ou se pasase a percibir o subsidio por desemprego, dentro do ano natural.

3.º Cando, en virtude de normas de carácter xeral ou da normativa sectorial aplicable, ou como consecuencia do ascenso, promoción ou descenso de categoría do traballador ou por calquera outro motivo, se produzan durante o ano variacións na contía das retribucións ou dos gastos deducibles que se tivesen en conta para a determinación do tipo de retención que se viña aplicando ata ese momento.

4.º Se ao cumprir os sesenta e cinco anos o traballador continuase ou prolongase a súa actividade laboral.

5.º Se no curso do ano natural o pensionista comezase a percibir novas pensións ou haberes pasivos que se engadisen ás que xa viñese percibindo, ou aumentase o importe destas últimas.

6.º Cando o traballador traslade a súa residencia habitual a un novo municipio e resulte de aplicación o incremento na redución por obtención de rendementos do traballo previsto no artigo 20.2.b) da Lei do imposto, por darse un suposto de mobilidade xeográfica.

7.º Se no curso do ano natural se producise un aumento no número de descendentes ou unha variación nas súas circunstancias, sobreviñese a condición de persoa con discapacidade ou aumentase o grao de minusvalidez no perceptor de rendas de traballo ou nos seus descendentes, sempre que as devanditas circunstancias determinasen un aumento no mínimo persoal e familiar para calcular o tipo de retención.

8.º Cando por resolución xudicial o perceptor de rendementos do traballo quedase obrigado a satisfacer unha pensión compensatoria ao seu cónxuxe ou anualidades por alimentos en favor dos fillos, sempre que o importe destas últimas sexa inferior á base para calcular o tipo de retención.

9.º Se no curso do ano natural o cónxuxe do contribuínte obtivese rendas superiores a 1.500 euros anuais, excluídas as exentas.

10.º Cando no curso do ano natural o contribuínte cambiase a súa residencia habitual de Ceuta ou Melilla, Navarra ou os territorios históricos do País Vasco ao resto do territorio español ou do resto do territorio español ás cidades de Ceuta ou Melilla, ou cando o contribuínte adquira a súa condición por cambio de residencia.

11.º Se no curso do ano natural se producise unha variación no número ou nas circunstancias dos ascendentes que dese lugar a unha variación no mínimo persoal e familiar para calcular o tipo de retención.

3. A regularización do tipo de retención levarase a cabo do seguinte modo:

a) Procederá a calcular un novo importe da retención, de acordo co procedemento establecido no artigo 82 deste regulamento, tendo en conta as circunstancias que motivan a regularización.

b) Este novo importe da retención minorarase na contía das retencións e ingresos á conta practicados ata ese momento. No suposto de contribuíntes que adquiren a súa condición por cambio de residencia, do novo importe da retención minorarase as retencións e ingresos á conta do imposto sobre a renda de non-residentes practicadas durante o período impositivo en que se produza o cambio de residencia, así como as cotas satisfeitas por este imposto xeradas durante o período impositivo en que se produza o cambio de residencia.

c) O novo tipo de retención obterase multiplicando por 100 o cociente obtido de dividir a diferenza resultante do parágrafo anterior entre a contía total das retribucións a que se refire o artigo 83.2 deste regulamento que resten ata o final do ano e expresarse en números enteiros, arredondándose ao máis próximo. Cando a diferenza entre a base para calcular o tipo de retención e o mínimo persoal e familiar para calcular o tipo de retención fose cero ou negativa, o tipo de retención será cero.

Neste caso non procederá restitución das retencións anteriormente practicadas, sen prexuízo de que o perceptor solicite posteriormente, cando proceda, a devolución de acordo co previsto na Lei do imposto.

O disposto neste parágrafo entenderase sen prexuízo dos mínimos de retención previstos no artigo 86.2 deste regulamento.

4. Os novos tipos de retención aplicaranse a partir da data en que se produzan as variacións a que se refiren os números 1.º, 2.º, 3.º, 4.º e 5.º do punto 2 deste artigo e a partir do momento en que o perceptor dos rendementos do traballo lle comunique ao pagador as variacións a que se refiren os números 6.º, 7.º, 8.º, 9.º, 10.º e 11.º do dito punto, sempre e cando tales comunicacións se produzan con, polo menos, cinco días de antelación ao da confección das correspondentes nóminas, sen prexuízo das responsabilidades en que o perceptor puidese incorrer cando a falta de comunicación das ditas circunstancias determine a aplicación dun tipo inferior ao que corresponda, nos termos previstos no artigo 107 da Lei do imposto.

A regularización a que se refire este artigo poderase realizar, á opción do pagador, a partir do día 1 dos meses de abril, xullo e outubro, respecto das variacións que, respectivamente, se producisen nos trimestres inmediatamente anteriores a estas datas.

5. O tipo de retención, calculado de acordo co procedemento previsto no artigo 82 deste regulamento, non se poderá incrementar cando se efectúen regularizacións por circunstancias que determinen unha diminución da diferenza positiva entre a base para calcular o tipo de retención e o mínimo persoal e familiar para calcular o tipo de retención, ou por quedar obrigado o perceptor por resolución xudicial a satisfacer anualidades por alimentos en favor dos fillos e resulte aplicable o previsto no punto 2 do artigo 85 deste regulamento.

Así mesmo, nos supostos de regularización por circunstancias que determinen un aumento da diferenza positiva entre a base para calcular o tipo de retención e o mínimo persoal e familiar para calcular o tipo de retención previa á regularización, o novo tipo de retención aplicable non poderá determinar un incremento do importe das retencións superior á variación producida na devandita magnitude.

Artigo 88. *Comunicación de datos do perceptor de rendas do traballo ao seu pagador.*

1. Os contribuíntes deberánlle comunicar ao pagador a situación persoal e familiar que inflúe no importe exceptuado de reter, na determinación do tipo de retención ou nas regularizacións deste, quedando obrigado, así mesmo, o pagador a conservar a comunicación debidamente asinada.

O contido das comunicacións axustarase ao modelo que se aprobe por resolución do Departamento de Xestión Tributaria da Axencia Estatal de Administración Tributaria.

2. A falta de comunicación ao pagador destas circunstancias persoais e familiares ou da súa variación determinará que aquel aplique o tipo de retención correspondente sen ter en conta as devanditas circunstancias, sen prexuízo das responsabilidades en que o perceptor puidese incurrir cando a falta de comunicación das devanditas circunstancias determine a aplicación dun tipo inferior ao que corresponda, nos termos previstos no artigo 107 da Lei do imposto.

3. A comunicación de datos a que se refire o punto anterior deberase efectuar con anterioridade ao día primeiro de cada ano natural ou do inicio da relación, considerando a situación persoal e familiar que previsiblemente vaia existir nestas dúas últimas datas, sen prexuízo de que, de non subsistir aquela situación nas datas sinaladas, se proceda a comunicarlle a súa variación ao pagador.

Non será preciso reiterar en cada exercicio a comunicación de datos ao pagador, mentres non varíen as circunstancias persoais e familiares do contribuínte.

4. As variacións nas circunstancias persoais e familiares que se produzan durante o ano e que supoñan un menor tipo de retención, poderán ser comunicadas para os efectos da regularización prevista no artigo 87 deste regulamento, e producirán efectos a partir da data da comunicación, sempre e cando resten, polo menos, cinco días para a confección das correspondentes nóminas.

Cando estas variacións supoñan un maior tipo de retención, deberán ser comunicadas no prazo de dez días desde que se produzan e terase en conta na primeira nómina que se confeccione con posterioridade a esa comunicación, sempre e cando resten, polo menos, cinco días para a confección da nómina.

5. Os contribuíntes poderán solicitar en calquera momento, dos seus correspondentes pagadores, a aplicación de tipos de retención superiores aos que resulten do previsto nos artigos anteriores, conforme as seguintes normas:

a) A solicitude realizarase por escrito ante os pagadores, os cales estarán obrigados a atender as solicitudes que se lles formulen, polo menos, con cinco días de antelación ao da confección das correspondentes nóminas.

b) O novo tipo de retención solicitado aplicarase, como mínimo, ata o final do ano e, mentres non renuncie por escrito á citada porcentaxe ou non solicite un tipo de retención superior, durante os exercicios sucesivos, salvo que se produza variación de circunstancias que determine un tipo superior.

6. O pagador deberá conservar á disposición da Administración tributaria os documentos achegados polo contribuínte para xustificar a situación persoal e familiar.

Artigo 89. *Procedementos especiais en materia de retencións e ingresos á conta.*

A) Procedemento especial para determinar o tipo de retención aplicable a contribuíntes perceptores de prestacións pasivas.

1. Os contribuíntes cuxos únicos rendementos do traballo consistan nas prestacións pasivas a que se refire o artigo 17.2.a) da Lei do imposto, poderán solicitar da Administración tributaria que determine a contía total das retencións aplicables aos citados rendementos, de acordo co procedemento previsto neste artigo, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que as prestacións se perciban en forma de renda.

b) Que o importe íntegro anual non exceda 22.000 euros.

c) Que procedan de máis dun pagador.

d) Que todos os pagadores estean obrigados a practicar retención á conta.

2. A determinación do tipo de retención realizarase de acordo co seguinte procedemento especial:

a) O procedemento iníciarase mediante solicitude do interesado na cal se relacionarán os importes íntegros das prestacións pasivas que se percibirán ao longo do ano, así como a identificación dos pagadores. Á solicitude achegaráselle o modelo de comunicación ao pagador da situación persoal e familiar do perceptor a que se refire o artigo 88.1 deste regulamento.

A solicitude presentarase durante os meses de xaneiro e febreiro de cada ano e o seu contido axustarase ao modelo que se aprobe por resolución do director xeral da Axencia Estatal de Administración Tributaria, quen establecerá o lugar de presentación e as condicións en que será posible a súa presentación por medios telemáticos.

b) Á vista dos datos contidos na solicitude e na comunicación da situación persoal e familiar, a Administración tributaria determinará, tendo en conta a totalidade das prestacións pasivas e de acordo co disposto nos artigos 82, 83, 84 e 85 deste regulamento, o importe anual das retencións a practicar por cada pagador e entregarlle ao contribuínte, no prazo máximo de dez días, unha comunicación destinada a cada un dos respectivos pagadores, na cal figurará o devandito importe.

O contribuínte deberá dar traslado das citadas comunicacións a cada un dos pagadores antes do día 30 de abril, obtendo e conservando constancia do devandito traslado.

No suposto de que, por incumprimento dalgún dos requisitos anteriormente establecidos, non proceda a aplicación deste procedemento, a Administración tributaria comunicarlle a devandita circunstancia ao interesado con expresión das causas que a motivan.

c) Cada un dos pagadores, á vista da comunicación recibida do contribuínte, que contén o importe total das retencións anuais que se van practicar, e tendo en conta as prestacións xa satisfeitas e as retencións xa practicadas, deberá determinar o tipo de retención aplicable ás prestacións pendentes de satisfacer ata a fin do exercicio. O tipo de retención será o resultado de multiplicar por 100 o cociente obtido de dividir a diferenza entre as retencións anuais e as retencións xa practicadas entre o importe das prestacións pendentes de satisfacer ata o final do exercicio. O devandito tipo de retención expresaráse en números enteiros, arredondándose ao máis próximo. O pagador deberá conservar a comunicación da Administración tributaria achegada polo contribuínte.

O tipo de retención así determinado non se poderá modificar no resto do exercicio por nova solicitude do contribuínte nin tampouco no caso de que se produza algunha das circunstancias que, a teor do disposto no artigo 87 deste regulamento, determinan a regularización do tipo de retención. Non obstante, cando ao longo do período impositivo se produza un aumento das prestacións a satisfacer por un mesmo pagador, de forma que o seu importe total supere os 22.000 euros anuais, aquel calculará o tipo de retención aplicando o procedemento xeral do artigo 82 deste regulamento, practicando a correspondente regularización.

3. O procedemento a que se refiren os puntos anteriores ten exclusivamente vixencia anual e será irrevogable polo contribuínte para o exercicio respecto do cal se solicitase, unha vez que dea traslado aos pagadores da comunicación remitida pola Administración tributaria.

Non obstante, cada pagador, ao inicio do exercicio seguinte, aplicará provisionalmente o mesmo tipo de

retención que viñese aplicando ao finalizar o exercicio inmediato anterior, salvo renuncia expresa do contribuínte ante o respectivo pagador, durante os meses de novembro e decembro.

Unha vez que o contribuínte lle traslade ao pagador, de acordo co procedemento e prazos previstos no punto anterior, a comunicación da Administración tributaria que contén o importe anual das retencións a practicar no exercicio, este procederá a calcular o novo tipo de retención conforme o sinalado na letra c) do punto 2 anterior.

Se no prazo a que se refire a letra b) do punto 2 anterior, o contribuínte non lle trasladase ao pagador a comunicación da Administración tributaria citada no parágrafo anterior, este deberá determinar o tipo de retención que resulte aplicable á prestación por el satisfeita conforme o procedemento xeral de determinación do tipo de retención recollido no artigo 82 deste regulamento practicando a correspondente regularización.

4. O límite excluínte da obriga de declarar de 22.000 euros anuais previsto no artigo 96.3.a), parágrafo 2.º da Lei do imposto, non resultará aplicable aos contribuíntes acollidos ao réxime especial regulado neste artigo cando se produza algunha de seguintes circunstancias:

a) Que ao longo do exercicio aumentase o número dos pagadores das prestacións pasivas respecto dos inicialmente comunicados polo contribuínte ao formular a súa solicitude de aplicación do réxime especial.

b) Que o importe das prestacións efectivamente satisfeitas polos pagadores difira do comunicado inicialmente polo contribuínte ao formular a súa solicitude. Para estes efectos considerarase que o importe das prestacións satisfeitas non difire das comunicadas polo contribuínte cando a diferenza entre ambas as dúas non supere a contía de 300 euros anuais.

c) Que durante o exercicio se producise algunha outra das circunstancias previstas no artigo 87 deste regulamento determinantes dun aumento do tipo de retención.

B) Procedemento especial para determinar as retencións e ingresos á conta sobre os rendementos do traballo no suposto de cambio de residencia.

1. Os traballadores por conta allea que non sexan contribuíntes por este imposto, pero que vaian adquirir a dita condición como consecuencia do seu desprazamento a territorio español, poderanlle comunicar á Administración tributaria a dita circunstancia, mediante o modelo de comunicación que aprobe o ministro de Economía e Facenda, quen establecerá a forma, lugar e prazo para a súa presentación, así como a documentación que se deba xuntar a el.

Na citada comunicación farase constar a identificación do traballador e do pagador dos rendementos do traballo, a data de entrada en territorio español e a de comezo da prestación do traballo neste territorio para ese pagador, así como a existencia de datos obxectivos nesa relación laboral que fagan previsible que, como consecuencia desta, se produza unha permanencia no territorio español superior a cento oitenta e tres días contados desde o comezo da prestación do traballo en territorio español, durante o ano natural en que se produce o desprazamento ou, no seu defecto, no seguinte.

2. A Administración tributaria, á vista da comunicación e documentación presentadas, expediralle ao traballador, se procede, no prazo máximo dos dez días hábiles seguintes ao de presentación da comunicación, un documento acreditativo en que conste a data a partir da cal se practicarán as retencións por este imposto.

3. O traballador entregalle ao pagador dos rendementos de traballo un exemplar do documento expedido pola Administración tributaria, co obxecto de que esta última, para os efectos da práctica de retencións, o consi-

dere contribuínte do imposto sobre a renda das persoas físicas a partir da data que se indique nel.

4. Recibido o documento, o obrigado a reter, atendendo á data indicada, practicará retencións conforme establece a normativa deste imposto, aplicando, se é o caso, a regularización prevista no artigo 87.2.10.º deste regulamento.

5. Cando o interesado non chegue a ter a condición de contribuínte por este imposto no ano do desprazamento, na súa declaración polo imposto sobre a renda de non-residentes poderá deducir as retencións practicadas á conta deste imposto.

Así mesmo, cando resultase de aplicación o previsto no artigo 32 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, e o traballador non adquirise a condición de contribuínte polo imposto sobre a renda de non-residentes no ano do desprazamento ao estranxeiro, as retencións e ingresos á conta polo devandito imposto terán a consideración de pagamentos á conta polo imposto sobre a renda das persoas físicas.

SECCIÓN 2.ª RENDEMENTOS DO CAPITAL MOBILIARIO

Artigo 90. *Importe das retencións sobre rendementos do capital mobiliario.*

1. A retención que se practicará sobre os rendementos do capital mobiliario será o resultado de lle aplicar á base de retención a porcentaxe do 18 por cento.

2. Este tipo de retención dividirase por dous cando se trate de rendementos aos cales lles sexa de aplicación a dedución prevista no artigo 68.4 da Lei do imposto, procedentes de sociedades que operen efectiva e materialmente en Ceuta ou Melilla e con domicilio e obxecto social exclusivo na devanditas cidades.

Artigo 91. *Concepto e clasificación de activos financeiros.*

1. Teñen a consideración de activos financeiros os valores negociables representativos da captación e utilización de capitais alleos, con independencia da forma en que se documenten.

2. Terán a consideración de activos financeiros con rendemento implícito aqueles en que o rendemento se xere mediante diferenza entre o importe satisfeito na emisión, primeira colocación ou endoso e o comprometido a reembolsar ao vencemento daquelas operacións cuxo rendemento se fixe total ou parcialmente de forma implícita, a través de calquera valor mobiliario utilizado para a captación de recursos alleos.

Inclúense como rendementos implícitos as primas de emisión, amortización ou reembolso.

Exclúense do concepto de rendemento implícito as bonificacións ou primas de colocación, xiradas sobre o prezo de emisión, sempre que se encadren dentro das prácticas de mercado e que constitúan ingreso na súa totalidade para o mediador, intermediario ou colocador financeiro, que actúe na emisión e posta en circulación dos activos financeiros regulados nesta norma.

Considerarase como activo financeiro con rendemento implícito calquera instrumento de xiro, mesmo os orixinados en operacións comerciais, a partir do momento en que se endose ou transmita, salvo que o endoso ou cesión se faga como pagamento dun crédito de provedores ou subministradores.

3. Terán a consideración de activos financeiros con rendemento explícito aqueles que xeran xuros e calquera outra forma de retribución pactada como contraprestación á cesión a terceiros de capitais propios e que non estea comprendida no concepto de rendementos implícitos nos termos que establece o punto anterior.

4. Os activos financeiros con rendemento mixto seguirán o réxime dos activos financeiros con rendemento explícito cando o efectivo anual que produzan desta natureza sexa igual ou superior ao tipo de referencia vixente no momento da emisión, aínda que nas condicións de emisión, amortización ou reembolso se fixase, de forma implícita, outro rendemento adicional. Este tipo de referencia será, durante cada trimestre natural, o 80 por cento do tipo efectivo correspondente ao prezo medio ponderado arredondado que resultase na última poxa do trimestre precedente correspondente a bonos do Estado a tres anos, se se tratase de activos financeiros con prazo igual ou inferior a catro anos; a bonos do Estado a cinco anos, se se tratase de activos financeiros con prazo superior a catro anos pero igual ou inferior a sete, e a obrigacións do Estado a 10, 15 ou 30 anos se se tratase de activos con prazo superior. No caso de que non se poida determinar o tipo de referencia para algún prazo, será de aplicación o do prazo máis próximo ao da emisión planeada.

Para os efectos do disposto neste punto, respecto das emisións de activos financeiros con rendemento variable ou flotante, tomarase como xuro efectivo da operación a súa taxa de rendemento interno, considerando unicamente os rendementos de natureza explícita e calculada, se é o caso, con referencia á valoración inicial do parámetro respecto do cal se fixe periodicamente o importe definitivo dos rendementos xerados.

Artigo 92. *Requisitos fiscais para a transmisión, reembolso e amortización de activos financeiros.*

1. Para proceder ao alleamento ou obtención do reembolso dos títulos ou activos financeiros con rendemento implícito e de activos financeiros con rendemento explícito que deban ser obxecto de retención no momento da súa transmisión, amortización ou reembolso, deberase acreditar a previa adquisición destes con intervención dos fedatarios ou institucións financeiras obrigados a reter, así como o prezo ao cal se realizou a operación.

Cando un instrumento de xiro se converta en activo financeiro despois da súa posta en circulación, xa o primeiro endoso ou cesión deberá facerse a través de fedatario público ou institución financeira, salvo que o mesmo endosatario ou adquirente sexa unha institución financeira. O fedatario ou a institución financeira consignarán no documento o seu carácter de activo financeiro, con identificación do seu primeiro adquirente ou tedor.

2. Para os efectos do disposto no punto anterior, a persoa ou entidade emisora, a institución financeira que actúe por conta desta, o fedatario público ou a institución financeira que actúe ou interveña por conta do adquirente ou depositante, segundo proceda, deberán expedir certificación acreditativa dos seguintes extremos:

- a) Data da operación e identificación do activo.
- b) Denominación do adquirente.
- c) Número de identificación fiscal do citado adquirente ou depositante.
- d) Prezo de adquisición.

Da mencionada certificación, que se expedirá por triplicado, entregaráselle dous exemplares ao adquirente, e quedará outro en poder da persoa ou entidade que certifica.

3. As institucións financeiras ou os fedatarios públicos absteranse de mediar ou intervir na transmisión destes activos cando o transmitente non xustifique a súa adquisición de acordo co disposto neste artigo.

4. As persoas ou entidades emisoras dos activos financeiros a que se refire este artigo non poderán reembolsar estes cando o tedor non acredite a súa adquisición previa mediante a certificación oportuna, axustada ao indicado no punto 2 anterior.

O emisor ou as institucións financeiras encargadas da operación que, de acordo co parágrafo anterior, non deban efectuar o reembolso ao tedor do título ou activo, deberán constituír pola devandita cantidade depósito á disposición da autoridade xudicial.

A recompra, rescate, cancelación ou amortización anticipada exixirá a intervención ou mediación de institución financeira ou de fedatario público, quedando a entidade ou persoa emisora do activo como mero adquirente en caso de que volva pór en circulación o título.

5. O tedor do título, en caso de extravío dun certificado xustificativo da súa adquisición, poderá solicitar a emisión do correspondente duplicado da persoa ou entidade que emitiu tal certificación.

Esta persoa ou entidade fará constar o carácter de duplicado dese documento, así como a data de expedición dese último.

6. Para os efectos previstos neste artigo, nos casos de transmisión lucrativa entenderase que o adquirente se subroga no valor de adquisición do transmitente, mentres medie unha xustificación suficiente do referido custo.

Artigo 93. *Base de retención sobre os rendementos do capital mobiliario.*

1. Con carácter xeral constituír a base de retención sobre os rendementos do capital mobiliario a contraprestación íntegra exixible ou satisfeita. En ningún caso se terá en consideración para estes efectos a exención prevista na letra e) do artigo 7 da Lei do imposto.

2. No caso de amortización, reembolso ou transmisión de activos financeiros, constituír a base de retención a diferenza positiva entre o valor de amortización, reembolso ou transmisión e o valor de adquisición ou subscripción dos devanditos activos. Como valor de adquisición tomarase o que figure na certificación acreditativa da adquisición. Para estes efectos non se minorarán os gastos accesorios á operación.

Sen prexuízo da retención que proceda ao transmitente, no caso de que a entidade emisora adquira un activo financeiro emitido por ela, practicarase a retención e ingreso sobre o rendemento que obteña en calquera forma de transmisión ulterior do título, excluída a amortización.

3. Cando a obriga de reter teña a súa orixe no previsto no último parágrafo do artigo 75.3.e) deste regulamento, constituír a base de retención a parte do prezo que equivalla ao cupón corrido do valor transmitido.

4. Se aos rendementos regulados no punto 4 do artigo 25 da Lei do imposto lles for de aplicación a redución a que se refire o artigo 26.2 desta, a base de retención calcularase aplicando sobre a contía íntegra de tales rendementos as reducións que resulten aplicables.

5. Nas percepcións derivadas de contratos de seguro e nas rendas vitalicias e outras temporais que teñan por causa a imposición de capitais, a base de retención será a contía a integrar na base impositiva calculada de acordo coa Lei do imposto.

Artigo 94. *Nacemento da obriga de reter e de ingresar á conta sobre os rendementos do capital mobiliario.*

1. Con carácter xeral, as obrigas de reter e de ingresar á conta nacerán no momento da exhibibilidade dos rendementos do capital mobiliario, en diñeiro ou en especie, suxeitos a retención ou ingreso á conta, respectivamente, ou no do seu pagamento ou entrega se é anterior.

En particular, entenderanse exixibles os xuros nas datas de vencemento sinaladas na escritura ou contrato para a súa liquidación ou cobramento, ou cando doutra forma se recoñezan en conta, mesmo cando o perceptor non reclame o seu cobramento ou os rendementos se

acumulen ao principal da operación, e os dividendos na data establecida no acordo de distribución ou a partir do día seguinte ao da súa adopción na falta da determinación da citada data.

2. No caso de rendementos do capital mobiliario derivados da transmisión, amortización ou reembolso de activos financeiros, a obriga de reter nacerá no momento da transmisión, amortización ou reembolso.

A retención practicarase na data en que se formalice a transmisión, calquera que sexan as condicións de cobramento pactadas.

SECCIÓN 3.ª RENDEMENTOS DE ACTIVIDADES ECONÓMICAS

Artigo 95. *Importe das retencións sobre rendementos de actividades económicas.*

1. Cando os rendementos sexan contraprestación dunha actividade profesional, aplicarase o tipo de retención do 15 por cento sobre os ingresos íntegros satisfeitos.

Non obstante, no caso de contribuíntes que inicien o exercicio de actividades profesionais, o tipo de retención será do 7 por cento no período impositivo de inicio de actividades e nos dous seguintes, sempre e cando non exercesen actividade profesional ningunha no ano anterior á data de inicio das actividades.

Para a aplicación do tipo de retención previsto no parágrafo anterior, os contribuíntes deberanlle comunicar ao pagador dos rendementos a concorrencia da devandita circunstancia, quedando obrigado o pagador a conservar a comunicación debidamente asinada.

O tipo de retención será do 7 por cento no caso de rendementos satisfeitos a:

- Recadadores municipais.
- Mediadores de seguros que utilicen os servizos de auxiliares externos.
- Delegados comerciais da entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado.

Estas porcentaxes dividiranse por dous cando os rendementos teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 da Lei do imposto.

2. Para os efectos do disposto no punto anterior, consideraranse comprendidos entre os rendementos de actividades profesionais:

- En xeral, os derivados do exercicio das actividades incluídas nas seccións segunda e terceira das tarifas do imposto sobre actividades económicas, aprobadas polo Real decreto lexislativo 1175/1990, do 28 de setembro.
- En particular, terán a consideración de rendementos profesionais os obtidos:

1.º Polos autores ou tradutores de obras, provenientes da propiedade intelectual ou industrial. Cando os autores ou tradutores editen directamente as súas obras, os seus rendementos estarán comprendidos entre os correspondentes ás actividades empresariais.

2.º Polos comisionistas. Entenderase que son comisionistas os que se limitan a achegar ou a aproximar as partes interesadas para a celebración dun contrato.

Pola contra, entenderase que non se limitan a realizar operacións propias de comisionistas cando, ademais da

función descrita no parágrafo anterior, asuman o risco e ventura de tales operacións mercantís; nestes casos o rendemento estará comprendido entre os correspondentes ás actividades empresariais.

3.º Polos profesores, calquera que sexa a natureza das ensinanzas, que exerzan a actividade, ben no seu domicilio, casas particulares ou en academia ou establecemento aberto. O ensino en academias ou establecementos propios terá a consideración de actividade empresarial.

3. Non se considerarán rendementos de actividades profesionais as cantidades que perciban as persoas que, a soldo dunha empresa, polas funcións que realizan nesta, están obrigadas a inscribirse nos seus respectivos colexios profesionais nin, en xeral, as derivadas dunha relación de carácter laboral ou dependente. As devanditas cantidades estarán comprendidas entre os rendementos do traballo.

4. Cando os rendementos sexan contraprestación dunha actividade agrícola ou gandeira, aplicarase as seguintes porcentaxes de retención:

- Actividades gandeiras de engorda de porcino e avicultura: 1 por cento.
- Restantes casos: 2 por cento.

Estas porcentaxes aplicarase sobre os ingresos íntegros satisfeitos, con excepción das subvencións correntes e de capital e das indemnizacións.

Para estes efectos entenderanse como actividades agrícolas ou gandeiras aquelas mediante as cales se obteñan directamente das explotacións produtos naturais, vexetais ou animais e non se sometan a procesos de transformación, elaboración ou manufactura.

Considerarase proceso de transformación, elaboración ou manufactura toda actividade para cuxo exercicio sexa preceptiva a alta nunha epígrafe correspondente a actividades industriais nas tarifas do imposto sobre actividades económicas.

Entenderanse incluídas entre as actividades agrícolas e gandeiras:

- A gandaría independente.
- A prestación, por agricultores ou gandeiros, de traballos ou servizos accesorios de natureza agrícola ou gandeira, cos medios que ordinariamente son utilizados nas súas explotacións.
- Os servizos de cría, garda e engorda de gando.

5. Cando os rendementos sexan contraprestación dunha actividade forestal aplicarase o tipo de retención do 2 por cento sobre os ingresos íntegros satisfeitos, con excepción das subvencións correntes e de capital e das indemnizacións.

6.1.º Cando os rendementos sexan contraprestación dunha das actividades económicas previstas no número 2.º deste punto e se determine o seu rendemento neto conforme o método de estimación obxectiva, aplicarase o tipo de retención do 1 por cento sobre os ingresos íntegros satisfeitos.

2.º O disposto neste punto resultará de aplicación respecto das actividades económicas clasificadas nos seguintes grupos e epígrafes da sección primeira das tarifas do imposto sobre actividades económicas:

I.A.E.	Actividade económica
314 e 315 316.2, 3, 4 e 9	Carpintaría metálica e fabricación de estruturas metálicas e caldeiraría. Fabricación de artigos de ferraxaría, cerrallaría, parafusaría, derivados do arame, enxoval e outros artigos en metais NCOP.
453	Confección en serie de pezas de vestir e os seus complementos, agás cando a súa execución se efectúe maioritariamente por encarga a terceiros.

I.A.E.	Actividade económica
453	Confección en serie de pezas de vestir e os seus complementos executada directamente pola propia empresa, cando se realice exclusivamente para terceiros e por encarga.
463	Fabricación en serie de pezas de carpintería, parqué e estruturas de madeira para a construción.
468	Industria do moble de madeira.
474.1	Impresión de textos ou imaxes.
501.3	Albanelaría e pequenos traballos de construción en xeral.
504.1	Instalacións e montaxes (agás fontanaría, frío, calor e acondicionamento de aire).
504.2 e 3	Instalacións de fontanaría, frío, calor e acondicionamento de aire.
504.4, 5, 6, 7 e 8	Instalación de pararraios e similares. Montaxe e instalación de cociñas de todo tipo e clase, con todos os seus accesorios. Montaxe e instalación de aparellos elevadores de calquera clase e tipo. Instalacións telefónicas, telegráficas, telegráficas sen fíos e de televisión, en edificios e construcións de calquera clase. Montaxes metálicas e instalacións industriais completas, sen vender nin achegar a maquinaria nin os elementos obxecto de instalación ou montaxe.
505.1, 2, 3 e 4	Revestimentos, sollados e pavimentos e colocación de illamentos.
505.5	Carpintería e cerralaría.
505.6	Pintura de calquera tipo e clase e revestimentos con papel, tecido ou plásticos e terminación e decoración de edificios e locais.
505.7	Traballos en xeso e escaiola e decoración de edificios e locais.
722	Transporte de mercadorías por estrada.
757	Servizos de mudanzas.

3.º Non procederá a práctica da retención prevista neste punto cando, de acordo co disposto no punto 10 do artigo 99 da Lei do imposto, o contribuínte que exerza a actividade económica lle comunique ao pagador que determina o seu rendemento neto conforme o método de estimación directa, en calquera das súas modalidades.

Nas devanditas comunicacións faranse constar os seguintes datos:

a) Nome, apelidos, domicilio fiscal e número de identificación fiscal do comunicante. No caso de que a actividade económica se desenvolva a través dunha entidade en réxime de atribución de rendas, deberá comunicar, ademais, a razón social ou denominación e o número de identificación fiscal da entidade, así como a súa condición de representante.

b) Actividade económica que desenvolve das previstas no número 2.º anterior, con indicación da epígrafe do imposto sobre actividades económicas.

c) Que determina o rendemento neto da devandita actividade conforme o método de estimación directa en calquera das súas modalidades.

d) Data e sinatura do comunicante.

e) Identificación da persoa ou entidade destinataria da devandita comunicación.

Cando, con posterioridade, o contribuínte volve determinar os rendementos da devandita actividade conforme o método de estimación obxectiva, deberalle comunicar ao pagador tal circunstancia, xunto cos datos previstos nas letras a) b) d) e e) anteriores antes do nacemento da obriga de reter.

En todo caso, o pagador quedará obrigado a conservar as comunicacións de datos debidamente asinadas.

4.º O incumprimento da obriga de comunicar correctamente os datos previstos no número 3.º anterior terá as consecuencias tributarias derivadas do disposto no artigo 107 da Lei do imposto.

5.º Cando a renuncia ao método de estimación obxectiva se produza na forma prevista no artigo 33.1 b) deste regulamento ou no terceiro parágrafo do artigo 33.2 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, entenderase que o contribuínte determina o rendemento neto da súa actividade económica conforme o método de estimación directa a partir da data en que se presente o correspondente pagamento fraccionado por este imposto ou a declaración-liquidación do imposto sobre o valor engadido.

SECCIÓN 4.ª GANANCIAS PATRIMONIAIS

Artigo 96. *Importe das retencións sobre ganancias patrimoniais derivadas das transmisións ou reembolsos de accións e participacións de institucións de investimento colectivo.*

A retención que se practicará sobre as ganancias patrimoniais derivadas das transmisións ou reembolsos de accións e participacións de institucións de investimento colectivo será o resultado de lle aplicar á base de retención a porcentaxe do 18 por cento.

Artigo 97. *Base de retención sobre as ganancias patrimoniais derivadas de transmisións ou reembolsos de accións e participacións de institucións de investimento colectivo.*

A base de retención sobre as ganancias patrimoniais derivadas de transmisións ou reembolsos de accións e participacións de institucións de investimento colectivo será a contía que se integrará na base imponible calculada de acordo coa normativa reguladora do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Artigo 98. *Nacemento da obriga de reter.*

A obriga de reter nacerá no momento en que se formalice a transmisión ou reembolso das accións ou participacións de institucións de investimento colectivo, calquera que sexa a condición de cobramento pactada.

Artigo 99. *Importe das retencións sobre outras ganancias patrimoniais.*

1. A retención que se practicará sobre os premios en metálico será do 18 por cento do seu importe.

2. A retención que se practicará sobre as ganancias patrimoniais derivadas dos aproveitamentos forestais dos veciños en montes públicos será do 18 por cento do seu importe.

SECCIÓN 5.ª OUTRAS RENDAS

Artigo 100. *Importe das retencións sobre arrendamentos e subarrendamentos de inmobles.*

A retención que se practicará sobre os rendementos procedentes do arrendamento ou subarrendamento de

inmóbles urbanos, calquera que sexa a súa cualificación, será o resultado de aplicar a porcentaxe do 18 por cento sobre todos os conceptos que se lle satisfagan ao arrendador, excluído o imposto sobre o valor engadido.

Esta porcentaxe dividirase por dous cando o inmovible urbano estea situado en Ceuta ou Melilla, nos termos previstos no artigo 68.4 da Lei do imposto.

Artigo 101. *Importe das retencións sobre dereitos de imaxe e outras rendas.*

1. A retención que se practicará sobre os rendementos procedentes da cesión do dereito á explotación do dereito de imaxe, calquera que sexa a súa cualificación, será o resultado de aplicar o tipo de retención do 24 por cento sobre os ingresos íntegros satisfeitos.

2. A retención que se practicará sobre os rendementos dos restantes conceptos previstos no artigo 75.2.b) deste regulamento, calquera que sexa a súa cualificación, será o resultado de aplicar o tipo de retención do 18 por cento sobre os ingresos íntegros satisfeitos.

CAPÍTULO III

Ingresos á conta

Artigo 102. *Ingresos á conta sobre retribucións en especie do traballo.*

1. A contía do ingreso á conta que corresponda realizar polas retribucións satisfeitas en especie calcularase aplicando ao seu valor, determinado conforme as regras do artigo 43.1 da Lei do imposto, e mediante a aplicación, de ser o caso, do procedemento previsto na disposición adicional segunda deste regulamento, o tipo que corresponda dos previstos no artigo 80 deste regulamento.

2. Non existirá obriga de efectuar ingresos á conta respecto ás contribucións satisfeitas polos promotores de plans de pensións, de plans de previsión social empresarial e de mutualidades de previsión social que reduzan a base imponible.

Artigo 103. *Ingresos á conta sobre retribucións en especie do capital mobiliario.*

A contía do ingreso á conta que corresponda realizar polas retribucións satisfeitas en especie calcularase aplicando a porcentaxe prevista na sección 2.ª do capítulo II anterior ao resultado de incrementar nun 20 por cento o valor de adquisición ou custo para o pagador.

Artigo 104. *Ingresos á conta sobre retribucións en especie de actividades económicas.*

A contía do ingreso á conta que corresponda realizar polas retribucións satisfeitas en especie calcularase aplicando ao seu valor de mercado a porcentaxe que resulte do disposto na sección 3.ª do capítulo II anterior.

Artigo 105. *Ingresos á conta sobre determinadas ganancias patrimoniais.*

1. A contía do ingreso á conta que corresponda realizar polos premios satisfeitos en especie que constitúan ganancias patrimoniais calcularase aplicando a porcentaxe prevista no artigo 99.1 deste regulamento ao resultado de incrementar nun 20 por cento o valor de adquisición ou custo para o pagador.

2. A contía do ingreso á conta que corresponda realizar polas ganancias patrimoniais satisfeitas en especie derivadas dos aproveitamentos forestais dos veciños en montes públicos calcularase aplicando ao seu valor de

mercado a porcentaxe prevista no artigo 99.2 deste regulamento.

Artigo 106. *Ingreso á conta sobre outras rendas.*

A contía do ingreso á conta sobre as rendas en especie a que se refiren os artigos 100 e 101 deste regulamento calcularase aplicando ao seu valor de mercado a porcentaxe prevista nestes.

Artigo 107. *Ingreso á conta sobre dereitos de imaxe.*

A porcentaxe para calcular o ingreso á conta que se debe practicar no suposto recollido polo punto 8 do artigo 92 da Lei do imposto será do 18 por cento.

CAPÍTULO IV

Obrigas do retedor e do obrigado a ingresar á conta

Artigo 108. *Obrigas formais do retedor e do obrigado a ingresar á conta.*

1. O suxeito obrigado a reter e practicar ingresos á conta deberá presentar, nos primeiros vinte días naturais dos meses de abril, xullo, outubro e xaneiro, declaración das cantidades retidas e dos ingresos á conta que correspondan polo trimestre natural inmediato anterior, e ingresar o seu importe no Tesouro Público.

Non obstante, a declaración e ingreso a que se refire o parágrafo anterior efectuarase nos vinte primeiros días naturais de cada mes, en relación coas cantidades retidas e os ingresos á conta que correspondan polo mes inmediato anterior, cando se trate de retedores ou obrigados nos cales concorran as circunstancias a que se refiren os números 1.º e 1.º bis do punto 3 do artigo 71 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro. Como excepción, a declaración e o ingreso correspondente ao mes de xullo efectuarase durante o mes de agosto e os vinte primeiros días naturais do mes de setembro inmediato posterior.

O disposto no parágrafo anterior resultará igualmente aplicable cando se trate de retedores ou obrigados a ingresar á conta que teñan a consideración de administracións públicas, incluídas a Seguridade Social, cuxo último orzamento anual aprobado con anterioridade ao inicio do exercicio supere a cantidade de 6 millóns de euros, en relación coas cantidades retidas e os ingresos á conta correspondentes ás rendas a que se refiren as letras a) e c) do punto 1 e a letra c) do punto 2 do artigo 75 deste regulamento.

Non obstante o anterior, a retención e o ingreso correspondente, cando a entidade pagadora do rendemento sexa a Administración do Estado e o procedemento establecido para o seu pagamento así o permita, efectuarase de forma directa.

O retedor ou obrigado a ingresar á conta presentará declaración negativa cando, malia ter satisfeito rendas sometidas a retención ou ingreso á conta, non procedese, por razón da súa contía, a práctica de retención ou ingreso á conta. Non procederá presentación de declaración negativa cando non se satisfixesen, no período de declaración, rendas sometidas a retención e ingreso á conta.

2. O retedor ou obrigado a ingresar á conta deberá presentar, nos primeiros vinte días naturais do mes de xaneiro, unha declaración anual das retencións e ingresos á conta efectuados. Non obstante, no caso de que esta declaración se presente en soporte directamente lexible por ordenador ou fose xerado mediante a utilización, exclusivamente, dos correspondentes módulos de impresión desenvolvidos, para estes efectos, pola Administración tributaria, o prazo de presentación será o compren-

dido entre o 1 de xaneiro e o 31 de xaneiro do ano seguinte ao do que corresponde a devandita declaración.

Nesta declaración, ademais dos seus datos de identificación, poderase exixir que conste unha relación nominativa dos perceptores cos seguintes datos:

- a) Nome e apelidos.
- b) Número de identificación fiscal.
- c) Renda obtida, con indicación da identificación, descrición e natureza dos conceptos, así como do exercicio en que a dita renda se xerara, incluíndo as rendas non sometidas a retención ou ingreso á conta por razón da súa contía, así como as axudas de custo exceptuadas de gravame e as rendas exentas.
- d) Reducións aplicadas conforme o previsto nos artigos 18, puntos 2 e 3, 26.2 e disposicións transitorias décimo primeira e décimo segunda da Lei do imposto.
- e) Gastos deducibles a que se refiren os artigos 19.2 e 26.1.a) da Lei do imposto, coa excepción das cotas satisfeitas a sindicatos e colexios profesionais e as de defensa xurídica, sempre que fosen deducidos polo pagador dos rendementos satisfeitos.
- f) Circunstancias persoais e familiares e importe das reducións que fosen tidas en conta polo pagador para a aplicación da porcentaxe de retención correspondente.
- g) Importe das pensións compensatorias entre cónxuxes e anualidades por alimentos que se tivesen en conta para a práctica das retencións.
- h) Retención practicada ou ingreso á conta efectuado.
- i) Cantidades reintegradas ao pagador procedentes de rendas xeradas en exercicios anteriores.

As mesmas obrigas establecidas nos parágrafos anteriores estarán suxeitas as entidades domiciliadas residentes ou representantes en España, que paguen por conta allea rendas suxeitas a retención ou que sexan depositarias ou xestionen o cobramento das rendas de valores.

3. O retedor ou obrigado a ingresar á conta deberá expedir en favor do contribuínte certificación acreditativa das retencións practicadas ou dos ingresos á conta efectuados, así como dos restantes datos referentes ao contribuínte que se deben incluír na declaración anual a que se refire o punto anterior.

A citada certificación deberase pór á disposición do contribuínte con anterioridade á apertura do prazo de declaración por este imposto.

As mesmas obrigas establecidas nos parágrafos anteriores estarán suxeitas as entidades domiciliadas, residentes ou representadas en España, que paguen por conta allea rendas suxeitas a retención ou que sexan depositarias ou xestionen o cobramento de rendas de valores.

4. Os pagadores deberanlles comunicar aos contribuíntes a retención ou ingreso á conta practicado no momento que satisfagan as rendas indicando a porcentaxe aplicada, salvo en rendementos de actividades económicas.

5. As declaracións a que se refire este artigo realízanse nos modelos que para cada clase de rendas establece o ministro de Economía e Facenda, quen, así mesmo, poderá determinar os datos que se deben incluír nas declaracións, dos previstos no punto 2 anterior, estando obrigado o retedor ou obrigado a ingresar á conta a cumprir a totalidade dos datos así determinados e contidos nas declaracións que o afecten.

A declaración e o ingreso efectuaranse na forma e lugar que determine o ministro de Economía e Facenda, quen poderá establecer os supostos e condicións de presentación das declaracións por medios telemáticos e ampliar o prazo correspondente ás declaracións que se poidan presentar por esta vía, atendendo a razóns de carácter técnico, así como modificar a contía do orza-

mento anual e a natureza das rendas a que se refire o parágrafo terceiro do punto 1 deste artigo.

6. A declaración e ingreso do pagamento á conta a que se refire o punto 3.º do artigo 76.2.d) deste regulamento efectuarase na forma, lugar e prazo que determine o ministro de Economía e Facenda.

CAPÍTULO V

Pagamentos fraccionados

Artigo 109. *Obrigados ao pagamento fraccionado.*

1. Os contribuíntes que exerzan actividades económicas estarán obrigados a autoliquidar e ingresar no Tesouro, en concepto de pagamento á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas, a cantidade que resulte do establecido nos artigos seguintes, sen prexuízo das excepcións previstas nos puntos seguintes.

2. Os contribuíntes que desenvolvan actividades profesionais non estarán obrigados a efectuar pagamento fraccionado en relación con estas se, no ano natural anterior, polo menos o 70 por cento dos ingresos da actividade foron obxecto de retención ou ingreso á conta.

3. Os contribuíntes que desenvolvan actividades agrícolas ou gandeiras non estarán obrigados a efectuar pagamento fraccionado en relación con estas se, no ano natural anterior, polo menos o 70 por cento dos ingresos procedentes da explotación, con excepción das subvencións correntes e de capital e das indemnizacións, foron obxecto de retención ou ingreso á conta.

4. Os contribuíntes que desenvolvan actividades forestais non estarán obrigados a efectuar pagamento fraccionado en relación con estas se, no ano natural anterior, polo menos o 70 por cento dos ingresos procedentes da actividade, con excepción das subvencións correntes e de capital e das indemnizacións, foron obxecto de retención ou ingreso á conta.

5. Para os efectos do disposto nos puntos 2, 3 e 4 anteriores, en caso de inicio da actividade terase en conta a porcentaxe de ingresos que fosen obxecto de retención ou ingreso á conta durante o período a que se refire o pagamento fraccionado.

Artigo 110. *Importe do fraccionamento.*

1. Os contribuíntes a que se refire o artigo anterior ingresarán, en cada prazo, as cantidades seguintes:

a) Polas actividades que estivesen no método de estimación directa, en calquera das súas modalidades, o 20 por cento do rendimento neto correspondente ao período de tempo transcorrido desde o primeiro día do ano ata o último día do trimestre a que se refire o pagamento fraccionado.

Da cantidade resultante por aplicación do disposto nesta letra deduciranse os pagamentos fraccionados ingresados polos trimestres anteriores do mesmo ano.

b) Polas actividades que estivesen no método de estimación obxectiva, o 4 por cento dos rendementos netos resultantes da aplicación do devandito método en función dos datos-base do primeiro día do ano a que se refire o pagamento fraccionado ou, en caso de inicio de actividades, do día en que estas comezasen.

Non obstante, no suposto de actividades que teñan só unha persoa asalariada, a porcentaxe anterior será o 3 por cento, e no suposto de que non dispoña de persoal asalariado, a devandita porcentaxe será o 2 por cento.

Cando algún dos datos-base non se puidese determinar o primeiro día do ano, tomarase, para os efectos do pagamento fraccionado, o correspondente ao ano inmediato anterior. No suposto de que non se puidese determinar ningún dato-base, o pagamento fraccionado consis-

tirá no 2 por cento do volume de vendas ou ingresos do trimestre.

c) Tratándose de actividades agrícolas, gandeiras, forestais ou pesqueiras, calquera que fose o método de determinación do rendemento neto, o 2 por cento do volume de ingresos do trimestre, excluídas as subvencións de capital e as indemnizacións.

2. As porcentaxes sinaladas no punto anterior divídanse por dous para as actividades económicas que teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 da Lei do imposto.

3. Da cantidade resultante por aplicación do disposto nos puntos anteriores poderanse deducir, de ser o caso:

a) As retencións practicadas e os ingresos á conta efectuados correspondentes ao período de tempo transcorrido desde o primeiro día do ano ata o último día do trimestre ao cal se refire o pagamento fraccionado, cando se trate de:

1.º Actividades profesionais que determinen o seu rendemento neto polo método de estimación directa, en calquera das súas modalidades.

2.º Arrendamento de inmobles urbanos que constitúa actividade económica.

3.º Cesión do dereito á explotación da imaxe ou do consentimento ou autorización para a súa utilización que constitúa actividade económica, e demais rendas previstas no artigo 75.2.b) deste regulamento.

b) As retencións practicadas e os ingresos á conta efectuados conforme o disposto nos artigos 95 e 104 deste regulamento correspondentes ao trimestre, cando se trate de:

1.º Actividades económicas que determinen o seu rendemento neto polo método de estimación obxectiva. Non obstante, cando o importe das retencións e ingresos á conta soportados no trimestre sexa superior á cantidade resultante por aplicación do disposto nas letras b) e c) do punto 1 anterior, así como, se é o caso, do disposto no punto 2 anterior, poderase deducir a devandita diferenza en calquera dos seguintes pagamentos fraccionados correspondentes ao mesmo período impositivo cuxo importe positivo o permita e ata o límite máximo do devandito importe.

2.º Actividades agrícolas, gandeiras ou forestais non incluídas no número 1.º anterior.

4. Os contribuíntes poderán aplicar en cada un dos pagamentos fraccionados porcentaxes superiores ás indicadas.

Artigo 111. *Declaración e ingreso.*

1. Os empresarios e profesionais estarán obrigados a declarar e ingresar trimestralmente no Tesouro Público as cantidades determinadas conforme o disposto no artigo anterior nos prazos seguintes:

a) Os tres primeiros trimestres, entre o día 1 e o 20 dos meses de abril, xullo e outubro.

b) Cuarto trimestre, entre o día 1 e o 30 do mes de xaneiro.

Cando da aplicación do disposto no artigo anterior non resultasen cantidades a ingresar, os contribuíntes presentarán unha declaración negativa.

2. O ministro de Economía e Facenda poderá prorrogar os prazos a que fai referencia este artigo, así como establecer supostos de ingreso semestral coas adaptacións que procedan das porcentaxes determinadas no artigo anterior.

3. Os contribuíntes presentarán as declaracións ante o órgano competente da Administración tributaria e ingresarán o seu importe no Tesouro Público.

A declaración axustarase ás condicións e requisitos e o ingreso efectuarase na forma e lugar que determine o ministro de Economía e Facenda.

Artigo 112. *Entidades en réxime de atribución de rendas.*

O pagamento fraccionado correspondente aos rendementos de actividades económicas obtidos por entidades en réxime de atribución de rendas será efectuado por cada un dos socios, comuneiros ou partícipes en proporción á súa participación no beneficio da entidade.

TÍTULO VIII

Réxime especial aplicable aos traballadores desprazados a territorio español

Artigo 113. *Ámbito de aplicación.*

As persoas físicas que adquiran a súa residencia fiscal en España como consecuencia do seu desprazamento a territorio español poderán optar por tributar polo imposto sobre a renda de non-residentes, mantendo a condición de contribuíntes polo imposto sobre a renda das persoas físicas, cando se cumpran as seguintes condicións:

a) Que non fosen residentes en España durante os 10 anos anteriores ao seu novo desprazamento a territorio español.

b) Que o desprazamento a territorio español se produza como consecuencia dun contrato de traballo. Entenderase cumprida esta condición cando se inicie unha relación laboral, ordinaria ou especial, ou estatutaria cun empregador en España, ou cando o desprazamento sexa ordenado polo empregador e exista unha carta de desprazamento deste, e o contribuínte non obteña rendas que se cualificarían como obtidas mediante un establecemento permanente situado en territorio español.

c) Que os traballos se realicen efectivamente en España. Entenderase cumprida esta condición mesmo cando parte dos traballos se presten no estranxeiro, sempre que a suma das retribucións correspondentes aos citados traballos teñan ou non a consideración de rendas obtidas en territorio español de acordo co artigo 13.1.c) do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2004, do 5 de marzo, non exceda o 15 por cento de todas as contraprestacións do traballo percibidas en cada ano natural. Cando, en virtude do establecido no contrato de traballo, o contribuínte asuma funcións noutra empresa do grupo, nos termos establecidos no artigo 16.3 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, fóra do territorio español, o límite anterior elevarase ao 30 por cento.

Cando non se poida acreditar a contía das retribucións específicas correspondentes aos traballos realizados no estranxeiro, para o cálculo da retribución correspondente aos devanditos traballos deberanse tomar en consideración os días que efectivamente o traballador estivo desprazado ao estranxeiro.

d) Que os devanditos traballos se realicen para unha empresa ou entidade residente en España ou para un establecemento permanente situado en España dunha entidade non residente en territorio español. Entenderase cumprida esta condición cando os servizos prestados produzan ou poidan producir unha vantaxe ou utilidade á empresa ou entidade residente en España ou a un establecemento permanente situado en España dunha enti-

dade non residente en territorio español. No caso de que o desprazamento se producise no seo dun grupo de empresas, nos termos establecidos no artigo 16.3 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, e exclusivamente para estes efectos, será necesario que o traballador sexa contratado pola empresa do grupo residente en España ou que se produza un desprazamento a territorio español ordenado polo empregador.

e) Que os rendementos do traballo que deriven da devandita relación laboral non estean exentos de tributación polo imposto sobre a renda de non-residentes.

Artigo 114. Contido do réxime especial de tributación polo imposto sobre a renda de non-residentes.

1. A aplicación deste réxime especial implicará a determinación da débeda tributaria do imposto sobre a renda das persoas físicas exclusivamente polas rendas obtidas en territorio español, conforme as normas establecidas no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes aprobado polo Real decreto legislativo 5/2004, do 5 de marzo, para as rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente, salvo o disposto nos artigos 5, 6, 8, 9, 10 e 11 do capítulo I do citado texto refundido.

2. En particular aplicaranse as seguintes regras:

a) Os contribuíntes que opten por este réxime especial tributarán de forma separada por cada remuneración total ou parcial da renda sometida a gravame, sen que sexa posible compensación ningunha entre aquelas.

b) A base liquidable de cada renda calcularase para cada unha delas de acordo co establecido no artigo 24 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes.

c) A cota íntegra obterase aplicando á base liquidable os tipos de gravame previstos no artigo 25.1 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes.

d) A cota diferencial será o resultado de minorar a cota íntegra do imposto nas deducións na cota a que se refire o artigo 26 do texto refundido de Lei de imposto sobre a renda de non-residentes. Para os efectos previstos na letra b) do citado artigo 26, ademais dos pagamentos á conta a que se refire o punto 3 seguinte, tamén resultarán deducibles as cotas satisfeitas á conta do imposto sobre a renda de non-residentes.

3. As retencións e ingresos á conta en concepto de pagamentos á conta deste réxime especial practicaranse de acordo co establecido na normativa do imposto sobre a renda de non-residentes. Non obstante, cando concorran as circunstancias previstas no artigo 76.2.a) deste regulamento, estarán obrigados a reter as entidades residentes ou os establecementos permanentes nos cales presten servizos os contribuíntes, en relación coas rendas que estes obteñan en territorio español.

O cumprimento das obrigas formais previstas no artigo 108 deste regulamento, polas retencións e ingresos á conta a que se refire o parágrafo anterior, realizarase mediante os modelos de declaración previstos para o imposto sobre a renda de non-residentes para as rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente.

4. Os contribuíntes aos cales lles resulte de aplicación este réxime especial estarán obrigados a presentar e subscribir a declaración polo imposto sobre a renda das persoas físicas, no modelo especial que aprobe o ministro de Economía e Facenda, o cal establecerá a forma, o lugar e os prazos da súa presentación, e cuxo contido se axustará aos modelos de declaración previstos para o imposto sobre a renda de non-residentes.

Ao tempo de presentar a súa declaración, os contribuíntes deberán determinar a débeda tributaria correspondente e ingresala no lugar, a forma e os prazos que

determine o ministro de Economía e Facenda. Se resultase unha cantidade a devolver, a devolución practicarase de acordo co sinalado no artigo 103 da Lei do imposto.

5. Ás transmisións de bens inmoables situados en territorio español realizadas polos contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas que opten pola aplicación deste réxime especial resultaranles de aplicación o previsto no artigo 25.2 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes.

6. Para os efectos de lle dar cumprimento ao establecido no artigo 18.2.a) da Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, entenderase que a cota íntegra autonómica ou complementaria é o 33 por cento da prevista no punto 2.c) anterior.

Artigo 115. Duración.

Este réxime especial aplicarase durante o período impositivo en que o contribuínte adquira a súa residencia fiscal en España, e durante os cinco períodos impositivos seguintes, sen prexuízo do establecido nos artigos 117 e 118 deste regulamento.

Para estes efectos, considerarase como período impositivo no cal se adquire a residencia o primeiro ano natural en que, unha vez producido o desprazamento, a permanencia en territorio español sexa superior a 183 días.

Artigo 116. Exercicio da opción.

1. O exercicio da opción de tributar por este réxime especial deberase realizar mediante unha comunicación dirixida á Administración tributaria, no prazo máximo de seis meses desde a data de inicio da actividade que conste na alta na Seguridade Social en España ou na documentación que lle permita, se é o caso, o mantemento da lexislación de Seguridade Social de orixe.

2. A opción exercerase mediante a presentación do modelo de comunicación a que se refire o artigo 119 deste regulamento.

3. Non poderán exercer esta opción os contribuíntes que se acollesan ao procedemento especial para determinar as retencións ou ingresos á conta sobre os rendementos do traballo previsto no artigo 89.B) deste regulamento.

Artigo 117. Renuncia ao réxime.

1. Os contribuíntes que optasen por este réxime especial poderán renunciar á súa aplicación durante os meses de novembro e decembro anteriores ao inicio do ano natural en que a renuncia deba producir efectos.

2. A renuncia efectuarase de acordo co seguinte procedemento:

a) En primeiro lugar, presentaralle ao seu retedor a comunicación de datos prevista no artigo 88 deste regulamento, quen lle devolverá unha copia selada daquela.

b) En segundo lugar, presentará ante a Administración tributaria o modelo de comunicación previsto no artigo 119 deste regulamento e achegará a copia selada da comunicación a que se refire o parágrafo anterior.

3. Os contribuíntes que renuncien a este réxime especial non poderán volver optar pola súa aplicación.

Artigo 118. Exclusión do réxime.

1. Os contribuíntes que optasen pola aplicación deste réxime especial e que, con posterioridade ao exercicio da opción, incumpran algunha das condicións determinantes da súa aplicación, quedarán excluídos do

devandito réxime. A exclusión producirá efectos no período impositivo en que se produza o incumprimento.

2. Os contribuíntes excluídos do réxime deberán comunicar tal circunstancia á Administración tributaria no prazo dun mes desde o incumprimento das condicións que determinaron a súa aplicación, mediante o modelo de comunicación a que se refire o artigo 119 deste regulamento.

3. As retencións e ingresos á conta practícaranse conforme as normas do imposto sobre a renda das persoas físicas, desde o momento en que o contribuínte lle comunique ao seu retedor que incumpriu as condicións para a aplicación deste réxime especial, achegando copia da comunicación a que se refire o punto anterior. Ao mesmo tempo, presentaralle ao seu retedor a comunicación de datos prevista no artigo 88 deste regulamento.

Non obstante, cando o retedor coñeza o incumprimento das condicións previstas nas letras c) d) ou e) do artigo 113 deste regulamento, as retencións e ingresos á conta practícaranse conforme as normas do imposto sobre a renda das persoas físicas desde o momento en que se produza o seu incumprimento.

O cálculo do novo tipo de retención efectuarase de acordo co previsto no artigo 87 deste regulamento, tendo en conta a contía total das retribucións anuais.

4. Os contribuíntes excluídos deste réxime especial non poderán volver optar pola súa aplicación.

Artigo 119. *Comunicacións á Administración tributaria e acreditación do réxime.*

1. A opción pola aplicación do réxime exercerase mediante comunicación á Administración tributaria, a través do modelo que aprobe o ministro de Economía e Facenda, quen establecerá a forma e o lugar da súa presentación.

Na citada comunicación farase constar, entre outros datos, a identificación do traballador, do empregador e, de ser o caso, da empresa ou entidade residente en España ou do establecemento permanente para o cal se presten os servizos, a data de entrada en territorio español e a data de inicio da actividade que conste na alta na Seguridade Social en España ou na documentación que permita, se é o caso, o mantemento da lexislación de Seguridade Social de orixe.

Así mesmo, achegarase a seguinte documentación:

a) Cando se inicie unha relación laboral, ordinaria ou especial, ou estatutaria cun empregador en España, un documento xustificativo emitido polo empregador no cal se exprese o recoñecemento da relación laboral ou estatutaria co contribuínte, a data de inicio da actividade que conste na alta na Seguridade Social en España, o centro de traballo e o seu enderezo, a duración do contrato de traballo e que o traballo se realizará efectivamente en España.

b) Cando se trate dun desprazamento ordenado polo seu empregador para prestar servizos a unha empresa ou entidade residente en España ou a un establecemento permanente situado en territorio español, un documento xustificativo emitido por estes últimos no cal se exprese o recoñecemento da prestación de servizos para aqueles, ao cal se xuntará copia da carta de desprazamento do empregador, a data de inicio da actividade que conste na alta na Seguridade Social en España ou na documentación que permita, de ser o caso, o mantemento da lexislación de Seguridade Social de orixe, o centro de traballo e o seu enderezo, a duración da orde de desprazamento e que o traballo se realizará efectivamente en España.

2. A Administración tributaria, á vista da comunicación presentada, expediralle ao contribuínte, se procede, no prazo máximo dos 10 días hábiles seguintes ao da presentación da comunicación, un documento acreditativo

no cal conste que o contribuínte optou pola aplicación deste réxime especial.

O devandito documento acreditativo servirá para xustificar, ante as persoas ou entidades obrigadas a practicar retención ou ingreso á conta, a súa condición de contribuínte por este réxime especial, para o cal lles entregará un exemplar do documento.

Artigo 120. *Certificado de residencia fiscal.*

1. Os contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas que opten pola aplicación deste réxime especial poderán solicitar o certificado de residencia fiscal en España regulado na disposición adicional segunda da Orde HAC/3626/2003, do 23 de decembro, que figura no anexo 9 da devandita orde.

2. O ministro de Economía e Facenda poderá sinalar, coa condición de reciprocidade, os supostos en que se emitirán certificados para acreditar a condición de residente en España, para os efectos das disposicións dun convenio para evitar a dobre imposición suscrito por España, aos contribuíntes que optasen pola aplicación deste réxime especial.

Disposición adicional primeira. *Exención das indemnizacións por danos persoais.*

Para os efectos do disposto no artigo 7.d) da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, as indemnizacións pagadas conforme o disposto no punto 2 do artigo 1 do texto refundido da Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor, aprobado polo Real decreto lexislativo 8/2004, do 29 de outubro, e concordantes do seu regulamento, terán a consideración de indemnizacións na contía legalmente recoñecida para os efectos da súa cualificación como rendas exentas, mentres sexan aboadas por unha entidade aseguradora como consecuencia da responsabilidade civil do seu asegurado.

Disposición adicional segunda. *Acordos previos de valoración das retribucións en especie do traballo persoal para os efectos da determinación do correspondente ingreso á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas.*

1. As persoas ou entidades obrigadas a efectuar ingresos á conta como consecuencia dos rendementos do traballo en especie que satisfagan, poderán solicitar da Administración tributaria a valoración das devanditas rendas, conforme as regras do imposto, para os exclusivos efectos de determinar o ingreso á conta correspondente.

2. A solicitude deberase presentar por escrito antes de efectuar a entrega de bens ou prestación de servizos a que se refira e irá xunto cunha proposta de valoración formulada polo solicitante.

O devandito escrito conterá, como mínimo, o seguinte:

a) Identificación da persoa ou entidade solicitante.

b) Identificación e descrición das entregas de bens e prestacións de servizos respecto das cales se solicita a valoración.

c) Valoración proposta, con referencia á regra de valoración aplicada e ás circunstancias económicas que fosen tomadas en consideración.

3. A Administración tributaria examinará a documentación referida no punto anterior, e os solicitantes poderán requirir cantos datos, informes, antecedentes e xustificantes teñan relación coa proposta.

Así mesmo, os solicitantes poderán, en calquera momento do procedemento anterior ao trámite de

audiencia, presentar as alegacións e achegar os documentos e xustificantes que consideren oportunos.

Os solicitantes poderán propor a práctica das probas que entendan pertinentes por calquera dos medios admitidos en dereito. Así mesmo, a Administración tributaria poderán practicar as probas que considere necesarias.

Tanto a Administración tributaria como os solicitantes poderán solicitar a emisión de informes periciais que ver-señen sobre o contido da proposta de valoración.

Unha vez instruído o procedemento e con anterioridade á redacción da proposta de resolución, a Administración tributaria porálla de manifesto aos solicitantes, xunto co contido e as conclusións das probas efectuadas e os informes solicitados, os cales poderán formular as alegacións e presentar os documentos e xustificantes que consideren pertinentes no prazo de quince días.

O procedemento deberá finalizar no prazo máximo de seis meses, contados desde a data en que a solicitude tivese entrada en calquera dos rexistros do órgano administrativo competente ou desde a data de emenda dela por requirimento da Administración tributaria. A falta de resolución da Administración tributaria no prazo indicado implicará a aceptación dos valores propostos polo solicitante.

4. A resolución que poña fin ao procedemento poderán:

- a) Aprobar a proposta formulada inicialmente polos solicitantes.
- b) Aprobar outra proposta alternativa formulada polos solicitantes no curso do procedemento.
- c) Desestimar a proposta formulada polos solicitantes.

A resolución será motivada e, no caso de que se aprobe, conterá polo menos as seguintes especificacións:

- a) Lugar e data de formalización.
- b) Identificación dos solicitantes.
- c) Descrición das operacións.
- d) Descrición do método de valoración, con indicación dos seus elementos esenciais e do valor ou valores que derivan del, así como das circunstancias económicas que se deban entender básicas para a súa aplicación, destacando as hipóteses fundamentais.
- e) Período a que se refire a proposta. O prazo máximo de vixencia será de tres anos.
- f) Razóns ou motivos polos cales a Administración tributaria aproba a proposta.
- g) Indicación do carácter vinculante da valoración.

5. A resolución que se dite non será impugnabile, sen prexuízo dos recursos e reclamacións que se poidan interpor contra os actos de liquidación que se efectúen como consecuencia da aplicación dos valores establecidos na resolución.

6. A Administración tributaria e os solicitantes deberán aplicar a valoración das rendas en especie do traballo aprobadas na resolución durante o seu prazo de vixencia, sempre que non se modifique a lexislación ou varíen significativamente as circunstancias económicas que fundamentaron a valoración.

7. O órgano competente para informar, instruír e resolver o procedemento será o Departamento de Inspección Financeira e Tributaria da Axencia Estatal de Administración Tributaria.

Disposición adicional terceira. Información aos tomadores dos plans de previsión asegurados e seguros de dependencia.

Sen prexuízo das obrigas de información establecidas na normativa de seguros privados, mediante resolución da Dirección Xeneral de Seguros e Fondos de Pensións estableceranse as obrigas de información que as entida-

des aseguradoras que comercialicen plans de previsión asegurados e seguros de dependencia deberán pór en coñecemento dos tomadores, con anterioridade á súa contratación, sobre tipo de xuro garantido, prazos de cada garantía e gastos previstos, así como a información periódica que lles deberán remitir aos tomadores e aquela que deba estar á disposición deles.

Disposición adicional cuarta. Participacións en fondos de investimento cotizados.

O réxime de diferimento previsto no artigo 94.1.a).2.º da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas non resultará de aplicación cando a transmisión ou reembolso ou, de ser o caso, a subscripción ou adquisición teña por obxecto participacións representativas do patrimonio dos fondos de investimento cotizados a que se refire o artigo 49 do Regulamento da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, aprobado polo Real decreto 1309/2005, do 4 de novembro.

Disposición adicional quinta. Plans individuais de aforro sistemático.

Os tomadores dos plans individuais de aforro sistemático poderán, mediante decisión unilateral, mobilizar a súa provisión matemática a outro plan individual de aforro sistemático do cal sexan tomadores. A mobilización total ou parcial dun plan de aforro sistemático a outro seguirá, en canto lle sexa de aplicación, o procedemento disposto no punto 3 do artigo 49 e disposición transitoria oitava deste regulamento relativo aos plans de previsión asegurados.

Con periodicidade anual, as entidades aseguradoras deberánlles comunicar aos tomadores de plans individuais de aforro sistemático o valor dos dereitos dos cales son titulares e trimestralmente pór á disposición destes a devandita información.

Disposición adicional sexta. Réxime fiscal do acontecemento «Copa do América 2007».

A redución do 65 por cento prevista no artigo 13 do Real decreto 2146/2004, do 5 de novembro, polo que se desenvolven as medidas para atender os compromisos derivados da celebración da XXXII edición da Copa do América na cidade de Valencia, aplicaráselles aos contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas sobre a contía do rendemento neto do traballo previsto no artigo 19 ou sobre a contía do rendemento neto calculado de acordo co disposto no artigo 30, ambos da Lei do imposto, e unha vez aplicada, de ser o caso, a redución prevista no artigo 32.1 da Lei do imposto.

Disposición transitoria primeira. Transmisións de elementos patrimoniais afectos realizadas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1998.

1. Para a aplicación do disposto no artigo 21.3 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, na redacción vixente ata o 1 de xaneiro de 2002, na transmisión, con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1998, de elementos patrimoniais afectos ao exercicio de actividades económicas desenvolvidas por contribuíntes que determinasen o seu rendemento neto mediante o método de estimación obxectiva, tomarase como período de amortización o período máximo de amortización segundo táboas oficialmente aprobadas vixentes no momento do reinvestimento.

2. O prazo de permanencia dos elementos patrimoniais afectos a actividades económicas desenvolvidas por contribuíntes que determinasen o seu rendemento neto mediante o método de estimación obxectiva, a que se

refire o artigo 21.4 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, na redacción vixente ata o 1 de xaneiro de 2002, será, cando o reinvestimento se efectuase con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1998, de sete anos, agás que a súa vida útil, calculada segundo o período máximo de amortización segundo táboas oficialmente aprobadas no momento do reinvestimento, fose inferior.

3. Os contribuíntes que determinasen o seu rendemento neto polo método de estimación obxectiva, que se acollesen á exención por reinvestimento previsto no artigo 127 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, na redacción vixente ata o 1 de xaneiro de 1999, deberán manter afectos ao desenvolvemento da súa actividade económica os elementos patrimoniais obxecto do reinvestimento de acordo coas seguintes regras:

1.ª Cando a transmisión e o reinvestimento tivese lugar con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1998, o prazo de permanencia do elemento patrimonial determinarase segundo o período máximo de amortización segundo táboas oficialmente aprobadas vixentes no momento do reinvestimento. Tamén se entenderá cumprido o requisito de permanencia cando o elemento patrimonial se mantivese durante os sete anos seguintes ao peche do período impositivo en que venceu o prazo dos tres anos posteriores á data de entrega ou posta á disposición do elemento patrimonial cuxa transmisión orixinou a renda exenta.

2.ª Cando o reinvestimento tivese lugar con posterioridade ao 1 de xaneiro de 1998, o período máximo de amortización a que se refire a regra anterior determinarase de acordo coa táboa de amortización prevista no artigo 37.2 deste regulamento.

Disposición transitoria segunda. Reinvestimento de beneficios extraordinarios.

Os contribuíntes que, en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2002, transmitisen elementos patrimoniais afectos ás actividades económicas por eles desenvolvidas e optasen por aplicar o previsto no artigo 21 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, na redacción vixente ata o 1 de xaneiro de 2002, integrarán o importe total da ganancia patrimonial na base imponible xeral de acordo co disposto nos artigos 36.2 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, e 40 do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 214/1999, do 5 de febreiro, segundo as redaccións vixentes ata o 1 de xaneiro de 2003.

Disposición transitoria terceira. Regularización de deducións por incumprimento de requisitos.

Cando, por incumprimento dalgún dos requisitos establecidos, se perda o dereito, en todo ou en parte, ás deducións aplicadas en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2002, as cantidades indebidamente deducidas sumaranse á cota líquida estatal e á cota líquida autonómica ou complementaria do exercicio en que se produza o incumprimento, na mesma porcentaxe que, no seu momento, se aplicou.

Disposición transitoria cuarta. Dividendos procedentes de sociedades transparentes e patrimoniais.

1. Non existirá obriga de practicar retención ou ingreso á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas respecto aos dividendos ou participacións en beneficios que procedan de períodos impositivos durante os cales a entidade que os distribúe estivese en réxime de transparencia fiscal, de acordo co establecido na disposi-

ción transitoria décimo quinta do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.

2. Non existirá obriga de practicar retención ou ingreso á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas respecto aos dividendos ou participacións en beneficios a que se refiren as letras a) e b) do punto 1 do artigo 25 da Lei do imposto, que procedan de períodos impositivos durante os cales á entidade que os distribúe lle fose de aplicación o réxime das sociedades patrimoniais, de acordo co establecido na disposición transitoria vixésimo segunda do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.

Disposición transitoria quinta. Réxime transitorio das modificacións introducidas en materia de retencións sobre os rendementos do capital mobiliario e sobre ganancias patrimoniais.

1. A obriga de reter nas transmisións, amortizacións ou reembolsos de activos financeiros con rendemento explícito será aplicable ás operacións formalizadas desde o 1 de xaneiro de 1999.

Nas transmisións de activos financeiros con rendemento explícito emitidos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999, en caso de non se acreditar o prezo de adquisición, a retención practicarase sobre a diferenza entre o valor de emisión do activo e o prezo de transmisión.

Non se someterán a retención os rendementos derivados da transmisión, troco ou amortización de valores de débeda pública emitidos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999 que, con anterioridade a esta data, non estivesen suxeitos a retención.

2. Cando se perciban, a partir do 1 de xaneiro de 1999, rendementos explícitos para os cales, por ser a frecuencia das liquidacións superior a doce meses, se efectuasen ingresos á conta, a retención definitiva practicarase ao tipo vixente no momento da exixibilidade e regularizarase atendendo aos ingresos á conta realizados.

Disposición transitoria sexta. Retención aplicable a determinadas actividades económicas ás cales lles resulta de aplicación o método de estimación obxectiva.

Non procederá a práctica da retención prevista no punto 6 do artigo 95 deste regulamento ata que non finalice o prazo sinalado no punto 1 da disposición transitoria segunda deste real decreto.

Disposición transitoria sétima. Delimitación das achegas a instrumentos de previsión social complementaria cando concorran achegas anteriores e posteriores ao 31 de decembro de 2006.

Para os efectos de determinar a base de retención como consecuencia da aplicación do punto 2 das disposicións transitorias décimo primeira e décimo segunda da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, as entidades que xestionen os instrumentos previstos nas devanditas disposicións transitorias deberán separar contablemente as primas ou achegas realizadas, así como a rendibilidade correspondente que se puidese acoller a este réxime transitorio, do resto de primas ou achegas e a súa rendibilidade.

Así mesmo, nos supostos de mobilización de dereitos consolidados ou económicos dos devanditos sistemas de previsión social deberase comunicar a información prevista no punto anterior.

Disposición transitoria oitava. *Mobilizacións entre plans de previsión asegurados.*

As solicitudes de mobilización da provisión matemática entre plans de previsión asegurados, formuladas ata a entrada en vigor do artigo 49.3 deste regulamento, rexeranse polo disposto no artigo 49.3 do Regulamento do imposto sobre a renda das físicas, aprobado polo Real decreto 1775/2004, do 30 de xullo.

Disposición derradeira única. *Autorización ao ministro de Economía e Facenda.*

Autorízase o ministro de Economía e Facenda para ditar as disposicións necesarias para a aplicación deste regulamento.

6821 *ORDE EHA/804/2007, do 30 de marzo, que desenvolve para o ano 2007 o método de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas e o réxime especial simplificado do imposto sobre o valor engadido. («BOE» 78, do 31-3-2007.)*

O artigo 32 do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 439/2007, do 30 de marzo, e o artigo 37 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, establecen que o método de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas e o réxime especial simplificado do imposto sobre o valor engadido se aplicarán ás actividades que determine o ministro de Economía e Facenda. Por tanto, esta orde ten por obxecto dar cumprimento, para o exercicio 2007, aos mandados contidos nos mencionados preceptos regulamentarios.

Esta orde mantén a estrutura da Orde EHA/3718/2005, do 28 de novembro, que desenvolve para o ano 2006 o método de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas e o réxime especial simplificado do imposto sobre o valor engadido e modifica para as actividades agrícolas e gandeiras a táboa de amortización da modalidade simplificada do método de estimación directa, manténdose as mesmas contías monetarias dos módulos que se aplicaron nese ano.

Por outro lado, de acordo co previsto na orde para 2006, na disposición adicional primeira procédese á redución de determinados signos, índices ou módulos aplicables ás actividades de transporte, para paliar o efecto producido polo prezo do gasóleo no exercicio 2006 nesas actividades económicas.

Na disposición adicional segunda incorpórase unha medida excepcional, con vixencia no ano 2006 no imposto sobre a renda das persoas físicas, e que se engade ás incluídas na disposición adicional terceira da Orde EHA/3718/2005 para paliar o efecto producido polo prezo do gasóleo nas actividades agrícolas e gandeiras.

Da mesma forma, na disposición adicional terceira, establécense medidas provisorias para a determinación dos pagamentos fraccionados no método de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas e redúcense as porcentaxes aplicables para o cálculo das cotas trimestrais no réxime simplificado do imposto sobre o valor engadido, a realizar en 2007 polas actividades de transporte, sen prexuízo da súa revisión unha vez coñecido o prezo medio de gasóleo neste último exercicio.

Pola disposición adicional cuarta redúcese a porcentaxe para o cálculo da cota devengada por operacións correntes no réxime simplificado no IVE para determinadas actividades gandeiras afectadas por crises sectoriais que condicio-

nan a política de prezos e o volume de operacións das explotacións. Neste caso, a redución efectúase ao abeiro do artigo 38.3 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo artigo 1 Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, que habilita o ministro de Facenda, ante circunstancias excepcionais, para reducir os índices ou módulos aplicables no réxime simplificado de tal imposto.

Por último, na disposición adicional quinta establécese unha regra que define o tratamento que se debe dar no método de estimación obxectiva ás axudas directas de pagamento único derivadas da Política Agraria Común percibidas en 2006 polos agricultores e gandeiros.

Na súa virtude, dispoño:

Artigo 1. *Actividades incluídas no método de estimación obxectiva e no réxime especial simplificado.*

1. De conformidade co artigo 32 do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 439/2007, do 30 de marzo, e 37 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo artigo 1 do Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, o método de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas e o réxime especial simplificado do imposto sobre o valor engadido serán aplicables ás actividades ou sectores de actividade que a seguir se mencionan:

IAE	Actividade económica
División 0	Gandaría independente.
–	Servizos de cría, garda e engorda de gando.
–	Outros traballos, servizos e actividades accesorios realizados por agricultores ou gandeiros que estean excluídos ou non incluídos no réxime especial da agricultura, gandaría e pesca do imposto sobre o valor engadido.
–	Outros traballos, servizos e actividades accesorios realizados por titulares de actividades forestais que estean excluídos ou non incluídos no réxime especial da agricultura, gandaría e pesca do imposto sobre o valor engadido.
–	Aproveitamentos que correspondan ao cedente nas actividades agrícolas desenvolvidas en réxime de parzaría.
–	Aproveitamentos que correspondan ao cedente nas actividades forestais desenvolvidas en réxime de parzaría.
–	Procesos de transformación, elaboración ou manufactura de produtos naturais, vexetais ou animais, que requiran a alta nunha epígrafe correspondente a actividades industriais nas tarifas do imposto sobre actividades económicas e sexan realizados polos titulares das explotacións das cales se obteñan directamente eses produtos naturais.
314 e 315	Carpintaría metálica e fabricación de estruturas metálicas e caldeiraría.
316.2, 3, 4 e 9	Fabricación de artigos de ferraxaría, cerrallaría, parafusaría, derivados do arame, utensilios de cociña e outros artigos en metais non clasificados noutra parte.
419.1	Industrias do pan e da repostaría.
419.2	Industrias da repostaría, pastelería e galletas.
419.3	Industrias de elaboración de masas fritas.
423.9	Elaboración de patacas fritas, flocos de millo e similares.